

ADVERTIMENT: La versió informàtica dels textos de les actes de les sessions realitzades per l'Ajuntament en Ple s'ofereixen a través d'Intranet amb finalitats exclusivament informatives, i es troben transcrits en els llibres habilitats legalment, protocol·litzats amb la rúbrica del President i el segell de la Corporació, que en tot cas prevalen en cas de divergència amb la versió electrònica. El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
28 DE FEBRER DE L'ANY 2019 - SESSIÓ NÚM. 3/2019 -**

ALCALDE – PRESIDENT

SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO MORENO
SR. DAVID AGUINAGA ABAD
SR. ISAAC ALBERT AGUT
SR. MARC ARMENGOL PUIG
SR. CARLES CABALLERO PEÑA
SRA. EVA CANDELA LÓPEZ
SR. JOSEP FORN CADA FALCH
SRA. GRÀCIA GARCIA MATUTE
SR. JAVIER GARCIA ROMERO
SR. MANUEL GIMÉNEZ GUÀRDIA
SR. JAVIER GONZÁLEZ DELGADO
SRA. CARMEN LABÒRIA ROJAS
SRA. MERITXELL LLUÍS VALL
SR. EMILIANO MARTÍNEZ NAVARRO
SR. JAVIER MARTÍNEZ RAMÍREZ
SR. XAVIER MATILLA AYALA
SR. MARC MEDINA MAÑAS
SR. ÒSCAR MONTERDE MATEO
SRA. MARTA MUNTANYOLA PABLO
SR. DANI NART JUANES
SRA. CARMEN ORTUÑO APARCERO
SRA. ANNA RIUS ULLDEMOLINS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. JORDI RUEDA MUÑOZ
SR. MIQUEL SÀMPER RODRÍGUEZ
SR. ADRIÀ SÁNCHEZ MORALES

SECRETARI GENERAL

SR. ÒSCAR GONZÁLEZ BALLESTEROS

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-vuit de febrer de l'any dos mil dinou, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència del Sr. Alfredo Vega López Alcalde-President de la Corporació.

Assisteixen els Regidors i Regidores que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Óscar González Ballesteros, Secretari General de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les sis de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de l'esborrany de l'Acta de la reunió realitzada el dia 30 d'octubre del 2018 (número 12/2018), el qual és aprovat per unanimitat.

A continuació es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

ÀREA DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Epígraf 2) Aprovació de l'acta de reconeixement de la línia de terme i assenyalament de les fites comunes dels termes municipals de Terrassa i Ullastrell.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« En data 23 de desembre de 2002, el Ple de l'Ajuntament de Terrassa aprova la iniciació de l'expedient de delimitació i fitació entre el terme municipal de Terrassa d'Ullastrell per tal de procedir l'assenyalament precís dels límits dels termes municipals abans esmentats i la col·locació del corresponents fitons o mollons.

En data 28 d'abril de 2004, l'Ajuntament de Terrassa i l'Ajuntament d'Ullastrell realitzen conjuntament les operacions de delimitació entre ambdós termes municipals, de les que els secretaris aixecaren la corresponent acta.

En data 27 de maig de 2004, mitjançant sessió celebrada pel Ple s'aprova l'esmentada acta de delimitació de la línia divisòria, restant pendent la col·locació de les fites que assenyalen els límits dels termes municipals o bé la determinació precisa de les seves coordenades UTM, mitjançant l'emissió per la Direcció General d'Administració Local d'una nova acta de reconeixement de la línia de terme i assenyalament de les fites comunes que ha de substituir l'anterior.

En data 19 de juliol de 2018, per acord Plenari es procedeix a ratificar el decret número 5658, de data 27 de juny de 2018, pel qual s'anomena els membres de la comissió municipal per a la delimitació i fitació entre els dos termes municipals esmentats, constituïda per l'alcalde, senyor Alfredo Vega Pastor, o regidor en qui delegui, dos regidors, el Senyor Marc Armengol Puig, tinent d'alcalde de Territori i Sostenibilitat i la Senyora Eva Candela López, tinent d'alcalde de Drets Socials i Serveis a les Persones, el Senyor Jesús Romero Blasco, Cap de Cartografia i Població i el senyor Oscar González Ballesteros, Secretari General de la corporació o persona en qui delegui.

Aquests acords es comuniquen a la direcció General de l'Administració local del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya i a l'Ajuntament d'Ullastrell, el qual va anomenar la comissió respectiva.

En data 16 de gener de 2019, l'Alcalde Sr. Alfredo Vega López, mitjançant decret número 371 delega a favor del Regidor delegat Presidència i Relacions institucionals, Sr. Javier Garcia Romero, les facultats i atribucions que corresponen a l'Alcaldia-Presidència pel que fa la reunió de la comissió de delimitació i fitació.

En data 18 de gener de 2019, es realitzen el reconeixement de la línia de terme i assenyalament de les fites comunes d'ambdós termes municipals, de les qual s'ha aixecat la

corresponent Acta, signada, conjuntament, per les comissions municipals dels Ajuntaments de Terrassa i d'Ullastrell, i en representació de la Generalitat de Catalunya, pels tècnics de la Direcció General d'Administració Local del departament de Governació.

Pel Secretari General d'aquesta Corporació municipal, s'ha emès informe favorable en relació a l'expedient de delimitació i fitació entre el terme municipal de Terrassa i el terme municipal d'Ullastrell.

Vist el que preveuen l'article 31.3 del Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya i l'article 114.2 c) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

Vistos aquests antecedents i les disposicions legals d'aplicació, aquesta Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat proposa elevar a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció dels acords següents:

PRIMER.- Aprovar l'acta de reconeixement de la línia de terme i assenyalament de les fites comunes dels termes municipals de Terrassa i d'Ullastrell.

SEGON.- Comunicar aquest acord a la Direcció General d'Administració Local del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya, a l'Ajuntament d'Ullastrell, per la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

TERCER.- Facultar a l'Alcalde o al regidor en qui delegui, perquè dugui a terme les actuacions necessàries per fer efectius aquests acords.»

Epígraf 3) Aprovar per a l'any 2019 les tarifes del component tarifari, els corresponents suplementes i l'estructura tarifària-horària dels mòduls del servei d'auto-taxi.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	ABSTENCIÓ
Ciutadans	(3 vots)	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« El Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Unió Local de Terrassa, ha presentat escrit, el 21 de novembre de 2018, amb número de registre d'entrada 130352, sol·licitant a aquest Ajuntament les tarifes del servei del taxi per a l'any 2019.

La proposta presentada pel Sindicat de Taxi de Catalunya (STAC), Unió Local de Terrassa, contempla pel 2019 l'actualització de les actuals tarifes, els corresponents suplementes i l'estructura tarifària-horària dels mòduls del servei del taxi.

Les actuals tarifes, els corresponents suplementes i l'estructura tarifària-horària dels mòduls varen ser aprovades per l'Excm. Ajuntament Ple, en sessió celebrada el dia 22 de febrer de 2018.

D'acord amb el procediment establert en el Decret 339/2001, de 18 de desembre, (DOGC 3542, de 28 de desembre de 2001), pel qual s'estableix un sistema simplificat per a l'actualització dels preus i les tarifes regulats al Decret 149/1988, de 28 d'abril, sobre el règim procedimental dels preus autoritzats i comunicats, la Comissió de Preus de Catalunya en sessió de data 14 de desembre de 2018 va aprovar l'increment mitjà de les tarifes del servei d'auto-taxi per a l'any 2019 del 2,5%, que es mantindrà vigent fins a la propera actualització. Aquest increment s'aplicarà a les tarifes sense IVA.

La Comissió de Preus de Catalunya, és l'organisme que aprova l'increment mitjà de les tarifes del servei d'auto-taxi, entre d'altres serveis. Aquest augment aprovat anualment per la Comissió de Preus s'estableix dins d'un sistema simplificat que permet a l'Ajuntament aprovar les tarifes del servei i comunicar-les a la Comissió de Preus per tal que aquesta les autoritzi.

Vist l'informe emès pel Servei de Mobilitat de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, de data 15 de gener de 2019, on es proposa incrementar la tarifa mitjana ponderada dels corresponents tarifaris un 1,73%, i mantenir les tarifes actuals dels suplementes així com l'estructura tarifària-horària dels mòduls del servei d'auto-taxi, IVA exclòs, per a la seva aplicació, a partir de l'endemà de la seva aprovació pel Ple d'aquest Ajuntament.

I, vist que l'Interventor General ha emès l'informe favorable a la proposta.

És per això que la Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat, proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels acords següents:

PRIMER.- Aprovar per a l'any 2019 les tarifes del component tarifari, els corresponents suplementes i l'estructura tarifària-horària dels mòduls del servei d'auto-taxi, IVA exclòs, per a la seva aplicació, amb efectes a partir de l'endemà de la seva aprovació pel Ple d'aquest Ajuntament, i que es detallen a continuació:

Component	2019
Tarifari	sense IVA
Mòdul 1	
BB	2,5455
Km	1,0091
HE	18,5909
Mòdul 2	
BB	2,7727
Km	1,1000
HE	18,6364
Mòdul 3	
BB	3,5000
Km	1,3182
HE	18,6364

Suplements	2019
	sense IVA
Recollida a domicili	2,1247
Per cada maleta, paquets o embal.	0,8796
Gossos	0,8796
Festes	1,5909

Mòdul 1: de 7h a 21 hores de dilluns a divendres.

Mòdul 2: de 0h a 7h de dilluns a divendres i de 21h a 24h de dilluns a dijous i de 21h a 22h els divendres i de 7h a 21h els dissabtes, diumenges i festius.

Mòdul 3: els divendres de 22h a 24h, les vigílies de festius de 21h a 24h, i els dissabtes, diumenges i festius de 0h a 7h i de 21h a 24h.

Observacions:

El suplement per gossos, maleta, paquets o embalatges serà gratuït per gossos pigall, cotxes de nens i cadira de rodes.

Suplement per Festes:

La seva aplicació es concreta de la manera següent:

- Nit de Sant Joan (24 de juny): el dia 23.06, de 21 a 24h i el dia 24.06, de 0 a 7h.
- Nit de Nadal (24 de desembre): el dia 24.12, de 21 a 24h i el dia 25.12, de 0 a 7h.
- Nit de Cap d'Any (31 de desembre): el dia 31.12, de 21 a 24h i el dia 1.01, de 0 a 7h.

SEGON.- Publicar l'acord anterior en el BOP i a la premsa.

TERCER.- Comunicar l'acord primer d'aquest dictamen a la Comissió de Preus de Catalunya als efectes adients, al Sindicat del Taxi de Catalunya, Unió Intercomarcal de Terrassa, a l'Associació Nou Taxi Terrassa i a TOP Taxi Terrassa.»

Epígraf 4) Aprovar el conveni de col·laboració per a la realització de l'encàrrec de prestació de serveis mínims de salut pública de competència municipal entre el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Terrassa.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« La Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de Salut Pública, en l'article 52 estableix els serveis mínims dels ens locals en matèria de salut pública, entre els quals destaquem: La gestió del risc per a la salut pel que fa a les aigües de consum públic. La gestió del risc per a la salut als equipaments públics i als llocs habitats, incloses les piscines. La gestió del risc per a la salut en les activitats de tatuatge, micropigmentació i pírcing. I la gestió del risc per a la salut derivat dels productes alimentaris en les activitats del comerç minorista, del servei i la venda directa d'aliments preparats, als consumidors.

L'article 53 de la mateixa Llei regula que els ens locals poden prestar els serveis mínims de salut pública a què fa referència l'article 52 directament o per qualsevol de les formes de gestió que estableix la legislació de règim local. Per raons d'eficàcia i en els casos en què els ens locals no tinguin els mitjans humans o tècnics idonis per a prestar els serveis que els atribueix aquesta llei, poden encarregar la gestió d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis de llur competència a l'Agència de Salut Pública de Catalunya (ASPCAT). Aquest encàrrec de gestió s'ha de formalitzar per mitjà de la subscripció d'un conveni entre l'Agència i l'ens local corresponent.

L'objecte del conveni de col·laboració és regular l'encàrrec que realitza l'Ajuntament de Terrassa a l'ASPCAT, per a la prestació dels serveis mínims de protecció de la salut de competència local, que s'especifiquen a l'annex d'aquest conveni. Concretament s'ha acordat que es realitzaran 20 inspeccions de control sanitari per l'any 2019, i funcions d'assessorament i suport tècnic.

El personal que portarà a terme les tasques de protecció de la salut és el personal funcionari o laboral de l'Agència adscrits en el sector, mentre que l'Ajuntament no adscriu cap mena de recurs, ni econòmic, ni personal, ni material.

Per tot l'exposat s'ha valorat molt favorablement i, es considera d'interès públic general la signatura d'aquest conveni de col·laboració amb l'Agència de Protecció de la Salut, ja

que s'estableix un marc de cooperació interadministrativa i de col·laboració en els aspectes relacionats amb la salut ambiental i alimentària, que són d'obligat compliment pels municipis.

Els encàrrecs de gestió es regeixen per allò establert a l'article 11 de la Llei 40/2015 d'1 d'octubre, de règim jurídic del Sector Públic.

Vist l'informe i la memòria justificativa emeses en data 9 de gener de 2019, per les quals es considera favorable l'aprovació del conveni de col·laboració per a la realització de l'encàrrec de prestació de serveis mínims de salut pública de competència municipal entre el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, i l'Ajuntament de Terrassa.

D'acord amb els esmentats antecedents i les disposicions legals d'aplicació, aquesta Comissió Informativa proposa elevar a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER.- APROVAR el conveni de col·laboració per a la realització de l'encàrrec de prestació de serveis mínims de salut pública de competència municipal entre el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, i l'Ajuntament de Terrassa.

SEGON.- PUBLICAR l'esmentat conveni, un cop aprovat, al Butlletí Oficial del Estat i al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

TERCER.- NOMENAR al Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, Marc Armengol Puig com a representant de l'Ajuntament de Terrassa per atorgar tots els documents públics i privats necessaris per donar compliment al present conveni.

QUART.- NOTIFICAR els presents acords a tots els interessats i als departaments municipals per al seu coneixement i efectivitat.»

Epígraf 5) Aprovació inicial de la Modificació puntual del POUM per la recollida pneumàtica de residus.

Pren la paraula el Sr. Armengol, qui manifesta que la present proposta consisteix en aixecar l'obligació que el seu moment es va establir al POUM en relació a la implantació de la recollida pneumàtica en els sectors de creixement residencial de la ciutat. Es proposa eliminar aquesta obligació, o si més no que sigui compatible amb altres sistemes de recollida, com la lateral. Des d'una perspectiva mediambiental, i des de l'aprovació el POUM, l'any 2003, s'ha demostrat que aquest és un sistema insostenible. És també ineficient des del punt de vista de la recollida selectiva, alhora que requereix un alt consum elèctric. Des d'una perspectiva econòmica, requereix d'una alta inversió, que en la majoria de casos impossibilita el desenvolupament d'aquests sectors. A més, en el cas que s'implantés, també té un elevat cost de manteniment, si més no el doble del de la recollida lateral, que és el que s'està implantant actualment. Aquesta obligació, establerta en el POUM, anava dirigida als sectors de creixement residencial, que es podrien dividir en dos grups: les àrees de millora urbana, de caràcter més central i situades en el teixit urbà consolidat (com ara el Vapor Cortés o l'espai Sala i Badrinas o de l'AEG), i altres sectors perifèrics, a l'entorn de la ciutat, en els quals a més de la càrrega de la recollida pneumàtica tenen altres càrregues, iguals o fins i tot més importants, com ara el cobriment de les rieres o el soterrament de les línies d'alta tensió. Aquestes sectors, doncs, ja serien difícilment viables, amb independència de l'obligació o no de la

implantació de la recollida pneumàtica. El Sr. Armengol continua assenyalant que l'alternativa a no suprimir l'obligació de la recollida pneumàtica, seria deixar passar el temps, esperant que fos aquest el que fes viable el desenvolupament dels sectors, o revisar el planejament vigent per anul·lar els plans que ja estan aprovats, per indemnitzar el lucre cessant dels sectors, i tornar a començar de zero. Això provocaria més anys d'incertesa veïnal, perllongaria les incomoditats que pateixen els veïns i frustraria les expectatives de millora dels residents, de les entitats i de les escoles que es troben en aquests àmbits.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Medina, qui manifesta que no és cert que aquesta proposta millori la recollida de residus municipals. L'objectiu d'aquesta modificació puntual és rebaixar els costos d'urbanització als promotors i propietaris dels terrenys afectats. Rebaixar en un 20% les càrregues urbanístiques en aquests sectors. En aquest cas, la recollida de residus és el de menys. L'equip de govern ni tan sols ha aprovat el Pla de prevenció i gestió de residus, ni el contracte-programa d'Eco-Equip i l'annex d'inversions per als propers anys. Tampoc ha posat en marxa l'Observatori de residus. En aquest context, l'equip de govern presenta aquesta mesura com un bolet, dient que millorarà la recollida de residus, sense tenir clar ni tan sols quin serà el sistema de recollida que s'implantarà en aquests sectors, perquè no s'ha aprovat el Pla. La intenció d'aquesta proposta és atendre les demandes dels propietaris i dels promotors, del capital, perquè puguin construir sense problemes, tornant a engegar la dinàmica especulativa de fa uns anys, i garantir que es puguin assegurar uns bons beneficis. Els promotors són els mateixos fons voltor i grans tenidors que diàriament fan fora de la gent de casa seva. El Grup de la CUP considera que abans de fer modificacions que poca cosa tenen a veure amb la millora de les condicions de vida de les persones, el que cal és abordar el POUM en profunditat. Cal una revisió del POUM, que doni lloc a un nou Pla. El Grup de la CUP té propostes a fer: augmentar les reserves d'habitatge social dins la ciutat consolidada, revertir la classificació urbanística d'aquell sòl urbanitzable, fruit de la bombolla, i tornar-lo a sòl rústic per preservar l'entorn natural, diversificar els usos dins la ciutat, augmentar el nombre d'habitatges dotacionals, etc. Tornant al present dictamen, el Sr. Medina es refereix a l'única central que s'ha executat fins al moment, que curiosament es troba en un sector de titularitat 100% pública. La Societat Municipal d'Habitatge va gastar 3,4 milions d'euros en la construcció d'una central de recollida pneumàtica que no ha estat mai en ús, i que serà molt difícil que estigui en ús, sense cap manteniment en els darrers anys. 3,4 milions d'euros, doncs, llençats a les escombraries, i que són producte del despropòsit urbanístic i especulatiu d'abans de la crisi. En el moment actual, amb una necessitat tan gran d'habitatge públic de lloguer, aquests 3,4 milions d'euros tenen un gran pes.

Pren la paraula tot seguit el Sr. González, qui assenyala que vol centrar-se en les conseqüències de treure l'obligació de la recollida pneumàtica en uns sectors de la ciutat. El Sr. González recorda que aquest és un debat que va començar a la tardor de l'any passat, amb un intent de parlar sobre el tema en el marc de la Comissió Informativa. Des d'aleshores el Grup de C's ha parlat amb el servei de Territori, per clarificar alguns aspectes de les zones afectades i que quedaran lliures d'aquesta obligació. El Sr. González mostra la seva preocupació sobre tres aspectes, que tenen a veure amb dos dels sectors que es podran desenvolupar abans: el Vapor Cortés i Sala i Badrinas. L'oportunitat de revifar projectes que fa anys que estan al congelador, és una oportunitat que la ciutat no pot desaproveitar. Les qüestions que el Grup de C's va plantejar a l'àrea de Territori tenien a veure amb els locals comercials i la preocupació relativa als locals en desús, sobretot al sector de Sala i Badrinas. Al Sr. González li preocupa que la inversió que es pugui fer en aquest sector sigui desaproveitada perquè els locals comercials no es puguin vendre després. El Grup de C's insta a l'àrea de Territori a reformular el futur desenvolupament dels locals en aquest sector. Per altra banda, al Grup de C's també li preocupa els tipus d'activitats que es puguin desenvolupar en els sectors, i que totes aquelles activitats relacionades amb l'àmbit sòcio-sanitari poguessin

desenvolupar-les. Els dubtes que aquest Grup tenia han estat aclarits, i sembla que la zona pot ser susceptible de ser una zona residencial amb un equipament educatiu. Tenint en compte, a més, que no podran haver-hi zones relacionades amb el joc, això anima al Grup de C's a veure la proposta de forma positiva. Una altra dada és la qüestió de l'habitatge de protecció oficial (HPO). Per primera vegada en molts anys, Terrassa podrà construir HPO, que es podrà concretar en 166 habitatges al Vapor Cortés, i en 127 a Sala i Badrinas.

El Sr. Sàmper comença la seva intervenció recollint l'argument del Sr. Medina, en el sentit que hagués calgut fer una revisió en profunditat del POUM, una qüestió que l'any 2015, en companyia electoral, tots els Grups polítics van concloure que calia elaborar un nou pla general. L'actual és de l'any 2003, d'una època en la qual la situació econòmica, pública i privada, era molt diferent, de major prosperitat. Algunes de les càrregues d'aleshores eren lògiques, però són impossibles de dur a terme. En aquell moment era creïble la possibilitat de poder cobrir la riera del Palau, un import amb un cost d'uns 160 milions d'euros. Era també creïble que es podia fer la recollida pneumàtica. El POUM del 2003 està, doncs, desfasat. La greu crisi econòmica ha fet el POUM sigui un pla del tot desfasat. El Sr. Sàmper entén que un sistema de recollida pneumàtica ben dissenyat i ben construït, amb una expansió territorial prou suficient com perquè el preu de recollida de tona fos rendible, i combinat amb un bon ús per part de la ciutadania, seria el millor sistema. Però això, a dia d'avui, amb les construccions actuals i amb la dificultat d'implantar-ho en els sectors ja construïts, a més dels costos de fer-ho en els nous sectors, això és pràcticament impossible.

El Sr. Caballero comença assenyalant que el Grup d'ERC-MES no posa en qüestió a dia d'avui la implantació de la recollida pneumàtica no és viable. Però hi ha un debat subjacent que no té a veure amb la recollida pneumàtica, sinó amb la rebaixa de càrregues urbanístiques, amb els costos d'urbanització dels sectors. El Sr. Caballero lamenta que cada vegada que hi ha una oportunitat d'intervenir políticament en la ciutat del present i, sobretot, del futur, amb l'equip de govern es perd passada. El Grup d'ERC-MES va intentar situar unes prioritats per sobre d'unes altres. Va formular un prec que no ha estat atès, perquè el PSC ja tenia els vots necessaris en el Ple d'avui, els del PDeCAT, de Ciutadans i del PPC. El Sr. Caballero lamenta que no s'hagi atès el prec del Grup d'ERC-MES de votar separatament els sectors d'afectació de la retirada de les càrregues. El Sr. Medina ha parlat de retorn social. El Grup d'ERC-MES ha denunciat a les xarxes que no pot haver-hi una rebaixa de les càrregues urbanístiques, aproximadament d'un 20% del cost d'urbanització dels nous sectors, i que en primer lloc es faci a tots els sectors sense distinció, sense prioritzar els situats dins la trama urbana consolidada per sobre d'aquells altres que farien estendre la ciutat com una taca d'oli. En segon lloc, quan es produeix algun tipus de negociació o de rebaixa, no s'entén que el govern no sigui capaç d'explicar què en treu el conjunt de la ciutadania. El Sr. Caballero pregunta perquè no s'ha atès el prec del Grup d'ERC-MES, per tal de prioritzar els sectors dins la trama urbana consolidada per sobre de la resta de sectors.

El Sr. Matilla assenjala que aquesta proposta no va ni de recollida pneumàtica ni de recollida de residus. Si va sobre la recollida pneumàtica, el Grup de TeC hi està en contra. Seria interessant explicar a qui se li ocorre la implantació d'un sistema que s'ha demostrat que no ha funcionat, i que la ciutat tindrà unes instal·lacions que no se sabrà què fer amb elles. La modificació del POUM té a veure amb s'entén el desenvolupament urbanístic de la ciutat en els propers anys. Una modificació puntual del POUM no és un document ordinari. És un document que té una tramitació molt complicada, i per tant s'espera que l'equip de govern que la planteja ho pensi molt bé. El que passa és que en aquesta proposta el govern només ha mirat un aspecte. Els sectors afectats es van pensar fins i tot abans del 2003, i en qualsevol cas en unes circumstàncies molt diferents, des del punt de vista de la gestió de residus i també de l'habitatge, o de les activitats

econòmiques. El Grup de TeC ha defensat durant tot el mandat que el que calia era revisar els sectors afectats, precisament en uns moments en què no hi havia pressió immobiliària, per actualitzar-los des de la seva integritat. El Sr. Matilla pregunta perquè el govern no ha pensat que calia fer una major reserva d'habitatge protegit en aquests sectors, o que potser calia establir obligacions de reserva d'habitatge protegit de lloguer, o que potser no calia fer tant d'habitatge, ja que Terrassa té milers d'habitatges buits, i potser calia destinar més sòl productiu o industrial, que la ciutat necessita. El govern només s'ha plantejat una qüestió de viabilitat econòmica, a petició interessada d'uns promotors i d'uns propietaris. Avui es presenta una modificació puntual a mida d'aquests promotors. El govern municipal ha prioritzat l'interès de la propietat i dels promotors, i per tant del negoci immobiliari; de la "de la cultura del pelotazo", que no té a veure amb la il·legalitat sinó amb afavorir una cultura en la qual la plusvàlua immobiliària està per sobre dels interessos generals. En la proposta que es presenta avui no hi ha res on justificar els interessos generals, perquè no s'ha actualitzat ni l'habitatge ni l'activitat industrial i econòmica. L'únic que s'ha fet és rebaixar unes càrregues, perquè els hi surtin els números a uns propietaris. El Sr. Armengol ha fet una actuació preventiva, avançant-se a unes possibles crítiques i plantejant possibles alternatives, posant alguns Grups municipals per avançat en una posició catastròfica i contrària al desenvolupament. Però això no és veritat. Es podria haver modificat puntualment aquests sectors. S'ha sabut que aquests sectors no tindrien indemnització, perquè han caducat. Es podrien haver modificat puntualment, sense una revisió general. Però l'equip de govern no ha tingut voluntat de fer-ho. No és casual que avui aquesta proposta s'aprovi amb els vots de la dreta, perquè és una proposta de dretes, impròpia d'un partit socialista.

El Sr. Armengol assenyala que ha reconegut des del principi que aquesta modificació del POUM suposava una reducció de càrregues urbanístiques. No se n'ha amagat. A la Comissió Informativa ja es va mantenir el debat sobre l'equilibri entre les càrregues i els beneficis. El Sr. Medina venia al Ple amb el discurs fet, i ha dit coses que no s'ajusten al que el Sr. Armengol ha explicat. Sobre la pregunta del Grup de C's relativa a la possibilitat de redefinir els usos en el sector de Sala i Badrinas, el Sr. Armengol respon afirmativament. El planejament aprovat encara permet redefinir certs usos, de caràcter comercial. També és compatible l'ús sòciosanitari. En relació a la pregunta del Sr. Caballero, el Sr. Armengol respon que en una proporció molt elevada hi està d'acord. Aquesta proposta de modificació afecta molt directament als sectors centrals. Els altres formen part del paquet, però tant si es treu aquesta càrrega com si no, encara que per raons mediambientals cal treure-les, difícilment seran viables. Tenen unes càrregues molt superiors, relatives a la cobertura de les rieres o el soterrament d'alta tensió. Per tant, aquests sectors perifèrics han de preocupar relativament. En tot cas, si s'han de modificar paràmetres i anar més enllà, hi ha temps de sobres per parlar-ne. Sovint s'ha parlat de la conveniència de revisar el POUM, i d'iniciar aquest debat. Tothom hi està d'acord, però cal tenir en compte les mancances o les possibilitats de revisar el POUM amb garanties d'èxit. El Sr. Armengol, i el Grup del PSC, està disposat a parlar el que faci falta en relació a la revisió del POUM.

El Sr. Rodríguez anuncia que votarà a favor del present dictamen. No es tracta d'aprovar una rebaixa del 20% dels costos d'urbanització, sinó d'eliminar una sobrecàrrega que l'any 2003 l'equip de govern socialista d'aleshores es va inventar. El govern del 2003 es va inventar un sistema de recollida de residus que no ha tingut aplicació, i que les noves promocions immobiliàries havien de tenir un sistema de recollida pneumàtica de residus. Això no s'ha aplicat mai. Quan han passat quinze anys, el govern socialista actual decideix rectificar i treure aquesta obligació. El Grup del PPC valora i aplaudeix quan una administració pública rectifica, i més encara quan ho fa una administració socialista, i encara més quan ho fa l'Ajuntament de Terrassa. El govern està rectificant allò que es va fer malament fa quinze anys. No s'estan rebaixant els costos

de fer una nova promoció immobiliària, sinó que s'està traient una sobrecàrrega que es afegir l'any 2003.

El Sr. González recorda que fa quinze anys les càrregues urbanístiques sobre aquest sector ja eren desproporcionades, i ho són a dia d'avui. Això ha impedit que sectors de la ciutat s'hagin desenvolupat. En el Ple d'avui es debateran diversos assumptes que tenen a veure amb aquells que veuen oportunitats d'inversió i creixement de la ciutat, i amb uns partits polítics que només posen pals a les rodes de la inversió privada, al desenvolupament de la ciutat, a la creació d'ocupació, al desenvolupament comercial i a la creació d'habitatge. No és delictes construir habitatges, i encara menys atendre la construcció de tres-cents habitatges de protecció oficial. Aquest percentatge és la major inversió en habitatge públic que es pot fer en els propers quatre o cinc anys. El Sr. González pregunta si es pot deixar passar aquesta oportunitat i que es faci aquesta inversió per les famílies que ho necessiten. El Grup de C's considera que no. Sí que és cert que el desenvolupament d'aquests habitatges de protecció oficial necessitarà molta imaginació, ja que és coneguda la tresoreria de l'Ajuntament. El Sr. González formula un prec, sobretot al futur govern municipal, en relació als més de dos-cents habitatges respecte de les quals l'Ajuntament haurà de buscar les fórmules més adequades per al seu desenvolupament, i atenent a què no disposa de capacitat financera per executar-les per si mateix. També caldrà buscar la millor manera per tal que l'habitatge protegit concertat es pugui desenvolupar en el sector de Sala i Badrinas. El Sr. González conclou que les posicions dels Grups municipals ha quedat molt clara, entre aquells que afavoreixen la inversió privada, que creen riquesa i fomenten l'activitat econòmica, i aquells que només fan que posar dificultats a l'hora de rebre una inversió necessària per a la ciutat, que redefinirà molts sectors de la ciutat, i que posarà Terrassa en el carril bo, el de la creació d'ocupació, de riquesa i d'activitat econòmica.

El Sr. Sàmper recull les paraules del Sr. Caballero, quan aquest indicava que el Grup d'ERC-MES no diria avui que està a favor de la recollida pneumàtica, atès que és inviable, però que una altra qüestió és la reduir de les càrregues en un 20%. El Grup de TeC s'ha manifestat de forma semblant, conscient de les mancances i les dificultats per tal que la recollida pneumàtica sigui eficaç. Si més no, doncs, hi una certa unanimitat respecte a la consideració de què aquest és un sistema car, complicat de construir en sectors ja construïts i ineficaç. Una altra cosa és la reduir de les càrregues. Aquesta reduir de les càrregues fa que tothom caigui en l'error de fer demagògia. Cal fer un exercici d'empatia a l'hora de valorar les càrregues quan serveixen per desenvolupar sectors urbanístiques. El volum de les càrregues que contempla el POUM ha fet que durant aquests anys la ciutat estigui aturada, no han permès que la ciutat es mogui. Mentre no es modifiqui el POUM, caldrà fer aquestes modificacions puntuals, per tal que ciutat es pugui moure.

El Sr. Caballero manifesta que el Grup d'ERC-MES intenta que l'Ajuntament de Terrassa no cometi els mateixos errors que va cometre en el passat. Entre aquests últims es troba el d'incentivar la més gran bombolla econòmica de la història del país, i que aquesta bombolla esclatés i portés a la major crisi que ha viscut aquest país. Coneixent el passat, cal evitar cometre els mateixos errors. Habitatge protegit no és sinònim de construcció a càrrec de l'Ajuntament. Els privats també tenen, entre un dels seus apartats de negoci, la construcció d'habitatge públic. El Sr. Caballero pregunta quin sentit té incentivar, una altra vegada, aquesta construcció, quant se sap que hi ha a la ciutat entre 5.000 i 14.000 habitatges buits. Un altre greu error és pensar que aquests habitatges es faran ara. No hi ha cap compromís ni cap document escrit que garanteixi que amb el canvi que es proposa aquests sectors es començaran a desenvolupar ara. Simplement hi ha una reduir dels costos, i això és un caramel molt sucós per fer operacions financeres que no tenen a veure amb la construcció d'aquests habitatges. El Sr. Caballero recorda al Sr. González que l'Ajuntament està intentant, des de fa temps, posar en el mercat tot un seguit d'habitatges buits. El

Sr. Caballero considera, finalment, que el fet que el Sr. Armengol, el dia 28 de febrer del 2019, torni a dir que hi ha temps de sobres, és greu.

El Sr. Matilla considera que és curiós que aquest dictamen estigui sent millor defensat per la bancada de la dreta que pel mateix equip de govern. Això és prou significatiu. El Sr. Matilla assenyala que el problema no són les càrregues. El problema és l'habitatge i el seu preu. El Sr. Rodríguez celebrava que el govern rebaixi les càrregues, que són contribucions a la comunitat, quan el preu de l'habitatge baixa. Caldria, de la mateixa manera, que reclamés majors contribucions a la comunitat quan els preus pugen. I això no ho fa mai qui governa. Per tant, cal reclamar que aquest equilibri es mantingui quan és més favorable als privats i quan ho és menys. El Sr. Matilla preguntava a la seva anterior intervenció sobre l'interès general que hi ha al darrere d'aquesta modificació puntual. L'interès general no pot ser continuar construint milers d'habitatges de preu lliure, als quals moltes famílies no poden accedir, o fer habitatges de protecció oficial de venda, que s'ha demostrat que tampoc és assequible per a moltes famílies de Terrassa. El govern diu que està compromès amb les polítiques públiques d'habitatge. Per tant, quan té l'oportunitat de confirmar-ho, ho hauria de demostrar. I no ho ha demostrat. El govern tenia l'oportunitat, durant el present mandat, de mirar cap el futur, i d'obrir una nova etapa pel que fa al desenvolupament urbanístic de Terrassa. Però avui queda demostrat que el govern torna vint anys enrere, tornant a l'origen d'allò que va provocar el problema que encara pateix el país, que és la bombolla immobiliària que ha deixat centenars de milers de persones sense llar. No només ho de manera conscient, sinó que a més ho celebra. El Sr. Matilla queda a l'espera de què el Sr. Armengol expliqui quin és l'interès general d'aquesta proposta.

El Sr. Armengol manifesta que l'interès general consisteix en poder aplicar el POUM, que és el marc urbanístic vigent, que es pugui desenvolupar urbanísticament la ciutat de Terrassa d'acord amb aquest marc urbanístic, i perquè els ciutadans de Terrassa, i en particular de barris com Ca n'Aurell, Segle XX o Egara, puguin disposar d'uns espais, d'uns vials, d'unes places, d'uns equipaments, d'uns parcs, d'uns centres cívics i d'uns equipaments cívics, culturals, educatius, etc. També consisteix en què els veïns que limiten amb aquests àmbits no hagin de suportar durant més anys conviure amb un àmbit degradat. Aquest és l'interès general. El Sr. Matilla ha fet un comentari que el Sr. Armengol comparteix. S'ha parlat de la rebaixa d'un 20% dels costos d'urbanització, però s'ha parlat poc, llevat del Sr. Matilla, de què el preu dels pisos ha baixat. Per tant, i tenint en compte l'equilibri entre beneficis i càrregues, l'Ajuntament no té marge per a l'hora de modificar les condicions de planejament en aquests sectors.

El Sr. Vega recorda, a títol informatiu, que el POUM va ser aprovat l'any 2003 per unanimitat de les forces polítiques que aleshores formaven el Ple municipal.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	EN CONTRA
ERC-MES	(4 vots)	EN CONTRA
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« La proposta de “*Modificació puntual del POUM en relació a la recollida pneumàtica de residus*” és d’iniciativa municipal i ha estat redactada pels tècnics del Servei de Planejament dels Serveis d’Urbanisme de l’Ajuntament de Terrassa.

El POUM aprovat definitivament per resolució del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques el 4 de juliol de 2003 i publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 12 de desembre de 2003 preveu que les obres d’urbanització han de contemplar en el planejament derivat l’obligació d’incorporar la implantació d’un sistema integrat de recollida pneumàtica de residus sòlids urbans, segons indica l’article 17.2 i 145.2 de les Normes Urbanístiques, en els següents àmbits:

- Sectors de sòl urbà no consolidat en Àrees centrals de millora urbana: PMU Fàbrica AEG, PMU Pont Aurell Armengol, PMU Fàbrica Sala Badrinas, PMU Vapor Cortés.
- Sectors de sòl urbà no consolidat de completament del teixit urbà: PMU Can Montllor, PMU Roc Blanc, PMU St. Pere de les Fonts, PMU Torre-sana (Subsector 1), PMU Torre-sana (Subsector 2).
- Sectors de sòl urbanitzable delimitat d’ús residencial: PP Les Aymerigues, PP Can Colomer-Torrent Mitger, PP Can Marcet. (Així com el Sector del PP Palau Nord al que posteriorment, en virtut de Decret d’Alcaldia núm. 14007 de data 28 novembre 2006, es va incorporar en aquest grup).

El contingut de “*l’Avanç del Pla de Prevenció i Gestió de Residus Municipals de Terrassa 2018-2030*”, en fase de redacció pels tècnics del Servei de Medi Ambient municipal, marca els objectius i les línies estratègiques a seguir en la recollida i evacuació de residus municipals, adaptant-se als terminis establerts pel Consell de la Unió Europea sobre reutilització i reciclatge de residus i amb la voluntat d’incrementar la reutilització i el reciclatge de residus. En aquests sentit, s’estableix que abans de 2025 caldrà assolir el 55% de residus reutilitzats o reciclats i abans del 2030 el 60%. El Pla no preveu la recollida pneumàtica com a únic sistema de recollida en els nous sectors per assolir aquests objectius.

En paral·lel, “*l’Estudi d’anàlisi d’alternatives per al desenvolupament de la recollida pneumàtica de residus a Terrassa*” de 2017 redactat per l’empresa Data Ambient, SL, analitza la situació i conclou amb la manca de viabilitat econòmica d’implantació i explotació d’un sistema integrat de recollida pneumàtica a tots els sectors indicats pel POUM, excepte als sectors de sòl urbanitzable delimitat d’ús residencial, on seria viable des del punt de vista del cost d’explotació de la instal·lació, si s’assoleix una ocupació del 100% dels habitatges.

El document “*Memòria justificativa per a la modificació del Pla d’Ordenació Urbanística municipal de Terrassa pel que fa a l’obligatorietat de preveure la recollida dels residus sòlids urbans mitjançant recollida pneumàtica*”, redactat pels Serveis de Medi Ambient municipals proposa que es procedeixi a una revisió de la viabilitat d’aquestes previsions, tant pel que a la inversió pública que comportaria, com pel que fa a la seva repercussió sobre les actuacions urbanístiques previstes o pendents. El document explica que aquesta reformulació dels sistema de residus no ha d’anar en detriment de la correcte i eficient gestió dels residus que es produeixen a la ciutat, ja que existeixen sistemes alternatius de igual o major eficàcia i de menor cost econòmic. I en conseqüència, es recomana eliminar aquesta obligació que marca la normativa actual i que, de

forma alternativa, es puguin implantar altres sistemes que donin compliment als objectius establerts en el Pla de prevenció i gestió dels residus municipals de Terrassa que sigui vigent.

D'altra banda cal dir que l'esmentada obligatorietat ha estat un factor més en la manca de desenvolupament d'alguns sectors, atès que l'elevat cost d'implantació i explotació d'aquestes infraestructures incideix negativament en la seva viabilitat econòmica.

És així que, resulta oportú proposar la modificació de les previsions normatives actualment vigents contingudes a l'apartat 2 dels referits article 17 i 145 de la normativa del POUM, en el sentit d'aixecar l'obligació d'implantar el sistema de recollida pneumàtica en els sectors anteriorment esmentats, permetent-se en conseqüència la possibilitat que els referits àmbits objecte de transformació urbanística puguin adoptar els sistemes que resultin més adequats, sempre d'acord amb els criteris que es determinin en funció dels paràmetres que es continguin en el "*Pla de Prevenció i Gestió de Residus municipals*" que sigui vigent i en compliment dels objectius establerts per la Directiva Europea 2008/98/CE sobre desenvolupament dels programes de gestió de residus i les que substitueixi i/o modifiqui.

La Modificació puntual del POUM incorpora la documentació adequada a la seva finalitat, amb una Memòria de la Informació Urbanística i de l'Ordenació Urbanística de la Proposta, unes normes urbanístiques, una documentació gràfica d'informació i de proposta i uns annexes de conformitat amb els articles 59, 85, 96 i 97 del decret legislatiu 1/2010 aprovat definitivament el 3 d'agost.

Cal esmentar que la legislació específica aplicable és el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya amb les modificacions introduïdes per la llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la llei d'urbanisme, el Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, així com el nou text refós de la Llei municipal i de règim local català aprovada pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

El lletrat cap del Servei Jurídic Administratiu ha emès informe favorable a l'aprovació inicial del document en el que fa constar que:

1. Competències municipals per l'aprovació inicial de la modificació puntual del POUM.

Els articles 76.2 i 85.1 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya 1/2010, de 3 d'agost, indiquen que correspon de formular els plans d'ordenació urbanística municipal als ajuntaments i, així mateix, que aquests estan facultats per l'aprovació inicial i l'aprovació provisional dels plans d'ordenació urbanística municipal. L'acord d'aprovació definitiva correspon, amb l'informe previ de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona al conseller o consellera competent en matèria d'urbanisme segons preveu l'article 79.1 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya.

El Text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel decret legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, en el seu article 52.2.cs), indica que correspon al Ple l'aprovació inicial del planejament general del municipi. D'altra banda, l'article 114.3 requereix el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació per adoptar els acords relatius a la tramitació dels plans i els instruments d'ordenació urbanístic

2. Informes d'altres organismes. Informació Pública.

D'acord amb allò previst al Text refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, simultàniament al tràmit d'informació pública s'ha de sol·licitar un informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, el quals l'han d'emetre en el termini d'un mes, concretament s'ha procedit a sol·licitar els informes que es detallen:

- Agència Catalana de l'Aigua, (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya).
- Agència de Residus de Catalunya, (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya).

Així mateix, segons preveu l'article 117.3 del Reglament de la Llei d'urbanisme de Catalunya, no cal concedir audiència als ajuntaments l'àmbit territorial dels quals limiti amb el terme municipal de Terrassa ja que l'àmbit de la modificació no els hi afecta.

3. Tramitació de la modificació de les figures de planejament urbanístic.

L'article 96 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, estableix que: *“La modificació de qualsevol dels elements d'una figura de planejament se subjecta a les mateixes disposicions que en regeixen la formació”*.

En el mateix sentit es pronuncia l'article 6.3 de la Normativa Urbanística del POUM que indica: *“La modificació de qualsevol dels elements d'aquest Pla es subjectarà a les mateixes normes aplicables per a la seva formació”*.

Vistos aquests antecedents, l'informe jurídic i les disposicions legals d'aplicació, aquesta Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat proposa elevar a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció dels acords següents:

PRIMER.- Aprovar inicialment la Modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal en relació a la recollida pneumàtica de residus.

SEGON.- Sotmetre el document ara aprovat inicialment a informació pública durant el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la darrera publicació de l'edicte corresponent al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i a la premsa local i en els mitjans telemàtics corresponents per tal de que puguin presentar les al·legacions que es considerin oportunes. Simultàniament al tràmit d'informació pública es sol·licita informe a l'Agència Catalana de l'Aigua i a l'Agència de Residus de Catalunya, per raó de llurs competències sectorials les quals l'han d'emetre en el termini d'un mes.»

Epígraf 6) Aprovació provisional del Pla Especial urbanístic de Ca n'Amat de la Muntanya, Masia Egara.

El Sr. Armengol explica que aquest Pla Especial planteja regular els usos de la Masia Egara o Ca n'Amat de la Muntanya, una masia del segle XIV, catalogada, ubicada en una finca de 275 hectàrees, al nord de la ciutat. És de les poques masies que està oberta al públic, i en la qual s'hi desenvolupen activitats obertes a la ciutadania. Es troba en sòl no urbanitzable, dins de l'àmbit de l'Anella Verda. És una de les tres masies, del conjunt de vint-i-dues de l'àmbit de l'Anella Verda,

que es troba en bon estat de conservació. Les altres dinou es troben en estat ruïnós o semiruïnós. El Sr. Armengol destaca l'esforç dels propietaris d'aquestes masies per mantenir aquest patrimoni. L'objectiu del Pla és garantir la sostenibilitat de la finca, amb una lògica mediambiental i també econòmica. Actualment en aquesta finca s'hi executen diversos usos, com el de residència de cap de setmana, activitats relacionades amb la restauració i hostaleria, celebració d'esdeveniments. A més, donat que es tracta d'una finca molt extensa, es realitzen activitats d'explotació agrícola i forestal. El Pla Especial planteja ampliar els usos actuals, per poder complementar les activitats que s'hi desenvolupen, amb usos complementaris, d'hotel, que puguin complementar-les. Tot plegat amb la lògica de permetre que la finca continuï sent sostenible. Si les finques de l'Anella Verda no són individualment sostenibles, difícilment ho serà el projecte global.

El Sr. Rodríguez celebra que finalment aquest assumpte s'hagi presentat al Ple, ja que inicialment es volia presentar al de gener. Això no va ser possible per qüestions de tramitació administrativa. A la Masia Egara es pretén aprovar un pla que ja estava aprovat inicialment l'any 2013. Aleshores ja estaven autoritzades les modificacions que avui es presenten. Entre aquestes modificacions es troba la possibilitat de construir un hotel rural, amb un màxim de 64 habitacions. El Grup del PPC dóna suport a la dinamització econòmica i al turisme d'aquest tipus a la ciutat, en un entorn a prop de la B-40 i del Parc Audiovisual, i l'entorn de l'Anella Verda.

El Sr. Medina anuncia que votarà en contra de la proposta, que pretén construir un hotel rural de 64 habitacions en sòl no urbanitzable de la ciutat, i en una zona d'especial protecció, dins de l'àmbit de l'Anella Verda. La justificació del Pla Especial i de la construcció de l'hotel és, segons paraules del mateix Tinent d'Alcalde, garantir la sostenibilitat i la viabilitat econòmica de la finca, i el manteniment de la mateixa per part dels propietaris. El Grup de la CUP ja va plantejar el mes passat que si l'objectiu és la viabilitat econòmica, com és que a l'expedient no apareix ni un sol número que ho justifiqui. El govern no ha estat capaç de donar cap mena de justificació. La propietat s'ha negat a aportar aquesta informació. Davant d'això el Tinent d'Alcalde ha respost acotant el cap. Això no és seriós. En segon lloc, el Grup de la CUP votarà en contra perquè considera un despropòsit, dins de l'àmbit de l'Anella Verda i en un entorn natural protegit, que es construeixi un hotel de 64 habitacions, que intensificarà de forma exponencial l'ús de l'àmbit i suposarà un clar risc per a la protecció de l'entorn. El Pla de l'Anella Verda està aprovat inicialment des del 2014. Cinc anys després encara no s'ha fet l'aprovació definitiva. El Sr. Medina considera que el motiu són les pressions dels propietaris dels terrenys per modificar el Pla, per tal de poder obtenir millor rendibilitat. Fins i tot l'Oficina Tècnica Ambiental va emetre un informe desfavorable, en el qual es recullen alguns d'aquests arguments. El Pla Especial de la Masia Egara entra en contradicció amb el Catàleg de protecció de patrimoni, que s'ha hagut de modificar per tal d'encabir-hi aquesta proposta. En el Catàleg es diu clarament que a la Masia Egara està prohibida l'edificació per a usos no agrícoles. Aquest article s'ha hagut de modificar. El Grup de la CUP aposta per la preservació del territori i per l'entorn natural, i no per la seva destrucció, claudicant davant els interessos dels propietaris.

El Sr. González anuncia que votarà a favor del dictamen, donat que va en el sentit de garantir el futur i la sostenibilitat de l'Anella Verda. Més enllà de la retòrica interessada en contra de la inversió a la Masia Egara, el Grup de C's disposa d'informes favorables d'organismes com el del Patrimoni Cultural, el de Paisatge, de Mobilitat, de l'ACA, de l'Institut Geològic de Catalunya, de Turisme, etc. Aquests documents avalen que el desenvolupament serà respectuós amb el medi ambient, i garantirà la pervivència de la Masia Egara i del seu entorn, així com un element positiu per a l'Anella Verda. A més, el Grup de C's tenia interès en què la propietat expliqués el projecte, i per això va participar en una reunió amb els propietaris. El que han manifestat va en la línia positiva exposada. El Sr. González considera que la col·laboració públic-privada és la millor fórmula per

desenvolupar determinats sectors. Tant de bo la resta de masies poguessin adoptar un model similar de desenvolupament, per garantir els usos i el futur de l'Anella Verda.

El Sr. Sàmper anuncia que votarà a favor de la proposta, perquè és necessària per a la ciutat. Terrassa és una destinació turística amb molt recorregut. A banda del modernisme, de la història tèxtil, i de la proximitat amb Barcelona, Terrassa es troba als peus del massís de Sant Llorenç i la Serra de l'Obac. Això permet pensar que Terrassa pot ser una bona destinació turística, amb l'adjectiu del benestar, dels esports, del senderisme, del cicloturisme. El turisme d'empresa i el turisme ecosostenible són dues branques del turisme que tenen un especial creixement. Per ambdues, l'entorn de la Masia Egara, és un marc ideal. El lloc on està ubicada la masia, i on es pretén construir l'hotel rural, és privilegiat. L'objecció de l'OTA, a la qual feia esment el Sr. Medina, tenia a veure només amb la terminologia de l'hotel, que en comptes de qualificar-se com a hotel rural s'havia de dir destinació hotelera. Els dos sectors turístics abans esmentats veuran en la nova construcció una possibilitat de fer un tipus de turisme que per definició respecte l'entorn, que és sostenible i responsable.

El Sr. Caballero manifesta que a vegades alguns partits polítics tendeixen a crear confusió, sobretot quan hi ha públic. Avui, tres Grups municipals han parlat d'hotel rural. En realitat es tracta d'una instal·lació hotelera amb aproximadament la meitat d'habitacions que l'hotel Don Cándido, al mig de l'Anella Verda. Per Direcció General de Turisme de la Generalitat, l'any 2013, va emetre informe desfavorable sobre aquest projecte, dient que no podia dir-se hotel rural. Pel que fa als informes prescriptius, el Sr. Caballero recorda que tots els informes emesos són de l'any 2013. El Sr. Caballero pregunta si aquests informes mediambientals, de mobilitat, etc., que eren vàlids l'any 2013 ho són encara l'any 2019. El Grup d'ERC-MES es fa aquesta pregunta. El període d'al·legacions es va fer durant l'agost i el setembre del 2013. Les al·legacions presentades aleshores, per part d'una associació de veïns i un particular, no es van respondre fins el gener del 2019. El Sr. Caballero pregunta si és normal que es trigui sis anys en respondre unes al·legacions per part de l'Ajuntament. Els informes emesos pels diferents organismes tenen també sis anys de vida. Cal tenir en compte que en molts aspectes la morfologia de l'àmbit ha canviat. El Sr. Caballero afegeix que tots els informes, llevat d'un, contenen prescripcions, com ara que els propietaris hauran de fer front a la reforma i millora de la carretera B-122. Això obliga als propietaris a fer un projecte tècnic que encarirà el projecte en un 200%. El Sr. Caballero afegeix que no ha sabut trobar aquest projecte entre la documentació. Pel que fa a la viabilitat econòmica, el Sr. Caballero pregunta com és possible que se'n parli de viabilitat per justificar el projecte, quan hi ha vint-i-dues masies a l'àmbit de l'Anella Verda, dinou de les quals estan en ruïnes, i una de les tres úniques masies de l'àmbit que no té problemes pel que fa a la seva durabilitat, és aquella que es vol fer viable econòmicament. Ja ho és de viable.

El Sr. Matilla avança que el Grup de TeC no està en contra del desenvolupament econòmic de la ciutat, com ha apuntat l'ala dreta del Ple. Els models de desenvolupament, però, són diferents, amb valors diferents. El Pla Especial de la Masia Egara compleix amb la normativa del POUM. És respectuós amb el POUM, però potser no ho és tant amb el medi ambient. El que passa és que l'Ajuntament va decidir, tenint el POUM aprovat, aprovar el projecte de l'Anella Verda. L'objectiu de l'Anella Verda era modificar el POUM pel que fa al sòl no urbanitzable i introduir objectius com ara definir un espai a l'entorn de la ciutat que gaudeixi d'un tractament i protecció especial, i un pla d'ordenació i gestió per a la conservació sostenible i integral dels espais naturals, agrícoles i forestals del municipi. El Sr. Armengol deia l'any 2018 que l'aprovació de l'Anella Verda no deixa de ser una revisió del POUM. En el seu moment, doncs, l'Ajuntament va aprovar una normativa més restrictiva i més respectuosa amb els valors esmentats. El que ha passat des de l'aprovació inicial de l'Anella Verda, l'any 2014, és que s'ha preparat un document que ha tingut un

informe desfavorable de l'OTA. Aquest informe diu que es constata que en la proposta d'aprovació provisional s'han suprimit els objectius i finalitats del sòl no urbanitzable en l'àmbit de l'Anella Verda. També es diu que una de les principals modificacions introduïdes és el canvi en la regulació de les construccions en sòl no urbanitzable, ja que s'incrementa la capacitat constructiu de la matriu territorial. Així mateix, es diu que pel que fa al Catàleg de masies i cases rurals, es constata que s'ha incrementat el ventall d'usos dins dels elements catalogats: ramaderia intensiva, agrícola, habitatge d'ús turístic, apartaments turístics, educatiu, etc. Per tant, en un document que havia de ser més restrictiu, des del punt de vista dels valors ambientals o per fer-los compatibles amb els valors econòmics, resulta que el govern va fer un document molt més generós, més permissiu, i que té un informe desfavorable. Avui es presenta un Pla Especial amb un hotel de 64 habitacions, que compleix amb el POUM però que genera molt dubtes molts seriosos de si és compatible amb els valors originals de l'Anella Verda. Un hotel de 64 habitacions no és un hotel rural, i menys en aquesta ubicació. Un hotel com aquest, en un sòl de protecció especial, no suposa un desenvolupament sostenible i respectuós. L'equip de govern no ha estat capaç de demostrar que és necessari que hi hagi un hotel de 64 habitacions perquè la Masia Egara es pugui preservar. Es va comprometre a demanar un informe a la propietat, i aquesta es va negar a lliurar-ho. Queda doncs demostrat que no és necessària aquesta actuació per al seu manteniment.

El Sr. Armengol manifesta que es proposa un pla per dotar en el futur d'uns usos determinats una finca. No es presenta cap projecte ni s'ha sol·licitat cap llicència per construir cap hotel. A petició d'alguns Grups, es va demanar a la propietat que presentés el projecte, si hi era, o un estudi econòmic relacionat amb l'hotel, i la seva resposta va ser que a curt termini no hi havia aquest projecte. El que proposaven els propietaris és tenir perspectives de futur, ja que la sostenibilitat econòmica de la finca, a dia d'avui, està en risc. Els propietaris es volen curar en salut per no acabar com la resta de dinou masies de l'àmbit, en estat de ruïna. Sobre la lentitud en la tramitació d'aquest expedient, el Sr. Armengol explica que la iniciativa és privada, i ha estat la que ha marcat el ritme. En qualsevol cas, les raons no són imputables a l'administració. El Sr. Armengol vol que quedi clar que aquest Pla Especial compleix amb el POUM i amb el Pla Especial de l'Anella Verda. S'han revisat els informes, favorables o desfavorables, dels diferents organismes, i té el vistiplau de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona.

El Sr. Medina manifesta la resposta que ha donat el Sr. Armengol l'ha deixat encara més preocupat. No hi ha ni projecte, ni llicència, però arriba una propietat i demana a l'Ajuntament que s'introdueixin uns usos, la construcció d'un hotel de 64 habitacions, i es presenta aquest expedient. El govern dona com a justificació i com a objectiu del Pla és la viabilitat econòmica, però els propietaris diuen que no. El que està demanant el Grup de la CUP és raonable: com pot aprovar el Ple de l'Ajuntament un pla, si l'objectiu principal, que és garantir la viabilitat, no està justificat. En la seva primera intervenció, quan el Sr. Medina parlava de lentitud en la tramitació, es referia a l'Anella Verda, no a aquesta Pla Especial. En la seva resposta el Sr. Armengol s'ha confós. El Pla de l'Anella Verda no és d'iniciativa privada, i per tant la responsabilitat és de l'administració pública. L'informe desfavorable de l'OTA existeix, i diu el que ja ha esmentat el Sr. Matilla. El Sr. Medina pregunta quina resposta dona el govern a aquestes qüestions, i com quadra l'informe desfavorable de l'OTA amb la proposta de construcció d'un hotel de 64 habitacions a l'àmbit de l'Anella Verda.

El Sr. González es refereix a les paraules del Sr. Matilla, quan ha dit que TeC no està en contra del desenvolupament econòmic. El Sr. González considera que això no és cert, i que TeC està en contra del desenvolupament econòmic de Terrassa, posant en crisi el model de relació públic-privada de l'Ajuntament en relació als serveis públics. Avui, el Grup de TeC ha perdut l'oportunitat de sumar-se a un projecte molt interessant, com és el del Vapor Cortés i Sala i

Badrinas, en el qual es construiran 300 habitatges de protecció oficial. El Grup de TeC, d'aquesta manera, votarà en contra del desenvolupament de l'àmbit de Sala i Badrinas, en el qual està inclòs l'equipament escolar que el mateix Grup de TeC ha recolzat davant l'AMPA de l'escola. El Grup de TeC sempre està alertant i espantant davant l'arribada "del coco", dels emprenedors, dels petits empresaris, dels autònoms, d'aquells que volen invertir a la ciutat. En realitat, "el coco" és el Grup de TeC. Si el Grup de C's repeteix la confiança de la ciutadania de Terrassa per als propers quatre anys, intentarà netejar la influència negativa del Grup de TeC durant el present mandat.

El Sr. Sàmper considera que el debat no s'ha centrat en un enfrontament entre dretes i esquerres, sinó sobre els interessos de la ciutat. El Sr. Sàmper es refereix a un exemple d'hotel similar al que es podria construir a la finca de la Masia Egara. Es tracta d'un hotel de 62 habitacions, dues menys de les que avui s'aprovarà. Es tracta de l'Eco-Resort Mas Salagros, situat a Vallromanes, governat per ERC-MES. L'Alcalde de Vallromanes va explicar al Sr. Sàmper que aquest hotel ha estat una de les millors inversions que s'havien fet al seu poble, que havia generat moltes visites, que els restaurants del poble tinguessin una gran activitat, que s'han obert més restaurants.

El Sr. Caballero comença assenyalant que Ciutadans ha pactat amb "el coco" a Andalusia. El Sr. Caballero llegeix tot seguit l'informe desfavorable de l'OTA, que diu que "caldrà valorar ambientalment la idoneïtat de les modificacions introduïdes relatives a l'increment del consum de sòl i la intensificació dels usos en el sòl no urbanitzable, tot retornant al redactat de l'aprovació inicial en el cas que no es justifiqui la compatibilitat amb els valors i les finalitats ecològiques i naturals associades a l'àmbit de l'Anella Verda". El Sr. Caballero manifesta, en conseqüència, que no tot hi cap. O es vol l'Anella Verda, o es vol un hotel a l'Anella Verda. Això significa que el govern no té ni projecte ni model de ciutat. Que digui el 28 de febrer del 2019 que encara hi ha temps, vol dir que no hi ha ni projecte ni model de ciutat. El Sr. Caballero pregunta si ha estat culpa de la propietat privada trigar sis anys en respondre unes al·legacions. Una característica del Sr. Armengol és que mai es fa responsable de res.

El Sr. Matilla torna a reivindicar que el Grup de TeC sí que està a favor del desenvolupament. Però avui es visualitza que la via cap al desenvolupament futur de Terrassa passa pel conjunt del PSC-Ciutadans-PPC-PDeCAT. El Sr. Matilla assenyalava que aquesta proposta, que compleix la normativa del POUM, demostra que el govern no creu en el projecte de l'Anella Verda. En canvi, aposta per un model de desenvolupament contrari, molt proper a les tesis dels partits de la dreta, i que fa incompatible els objectius que plantejava l'Anella Verda. El govern municipal l'ha desvirtuat. Aquest és un projecte molt important, que el govern havia assumit com un objectiu clau del present mandat. Ha estat aturada per un intent de modificar-la amb caràcter expansiu respecte al que es pot fer en el sòl no urbanitzable. Avui dia, el pla de l'Anella Verda encara no està aprovat, i mentrestant el govern està tramitant actuacions que són incompatibles amb els seus objectius. El més greu, però, és el que ha dit el Sr. Armengol al final de la seva intervenció. Es podria admetre que si el govern té la garantia de què el propietari construirà l'hotel, aleshores el Sr. Sàmper i el Sr. González podrien tenir raó. L'hotel tindria un impacte mediambiental, però potser crearia llocs de treball i generar activitat. Però el Sr. Armengol ha reconegut que ni tan sols té aquesta garantia, que el que està afavorint és una actuació especulativa d'una propietat, per fixar uns usos i uns interessos en un sòl privat, sense la garantia de què es farà un hotel. La responsabilitat del Sr. Armengol hauria d'haver estat assegurar-se que la propietat construirà un hotel. Si es té aquesta seguretat, aleshores el pla té sentit, des del punt de vista d'un desenvolupament determinat. Però a sobre no existeix aquesta garantia, i això pot deixar en ridícul al Sr. González i al Sr. Sàmper. S'aprovarà un pla que després no comportarà ni un hotel, ni llocs de treball, ni turisme. El Grup de TeC votarà en contra

d'aquesta deriva urbanística i d'aquesta manca de compromisos del PSC respecte qüestions tan importants com l'Anella Verda.

El Sr. Alcalde manifesta que com és habitual el Sr. Matilla alligona i dóna lliçons d'ètica, encara que després hi ha realitats que diuen el contrari.

El Sr. Armengol assenyala que el Sr. Matilla ha coincidit, durant el present mandat, moltes més vegades amb els Grups de Ciutadans i del PDeCAT, en qüestions urbanístiques, que no pas el Grup del PSC. El Sr. Matilla diu que no està en contra del desenvolupament urbanístic, però no ha votat a favor ni un sol expedient urbanístic en quatre anys. Per tant, no s'hauria de contradir. El Sr. Armengol pregunta al Sr. Matilla que li expliqui com es garanteix legalment que per aprovar un Pla Especial el promotor haurà de presentar un projecte. Fer-ho seria prevaricar. El Sr. Medina ha clamat perquè no hi havia un estudi econòmic, i per tant no s'hauria d'haver atorgat el Pla Especial. El Sr. Armengol reitera, a més de recordar que aquest estudi no és preceptiu, que fer el que planteja el Sr. Medina seria prevaricar. El Sr. Armengol demana disculpes al Sr. Medina perquè s'ha confós, entenent que es referia a la lentitud en la tramitació del Pla Especial de la Masia Egara, quan s'havia referit a l'Anella Verda. En relació a l'informe de l'OTA, el Sr. Armengol assenyala que es tracta de qüestions tècniques que han estat contestades. L'OTA ha donat majoritàriament el vistiplau, i queden només alguns serrells. El Sr. Armengol reitera que el Pla Especial de Ca N' Amat compleix amb el POUM i amb el Pla de l'Anella Verda, i està revisat per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, que depèn de la Generalitat, que és qui en última instància té la competència sobre el sòl no urbanitzable. El Sr. Armengol conclou recordant que a Terrassa ja hi ha hotels en l'àmbit de l'Anella Verda.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	EN CONTRA
ERC-MES	(4 vots)	EN CONTRA
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« Per acord de la Junta de Govern local, en sessió de 12 de juliol de 2013, va disposar aprovar inicialment la proposta del *Pla Especial urbanístic de Ca n' Amat de la Muntanya, Masia Egara* ha estat redactada pels arquitectes Serra-Vives-Cartagena Arquitectes, S.L.P. i promogut per la societat "Ca n' Amat de la Muntanya S.L.", representada pel Sr. Antonio Sala Cantarell.

L'arquitecte Cap del Servei de Planejament Urbanístic ha emès informe favorable a l'aprovació provisional del document en què fa constar que:

L'àmbit del Pla Especial, adscrit pel vigent POUM al regim del sòl no urbanitzable, és refereix a la totalitat de la finca de Ca n' Amat de la Muntanya (275,68 hectàrees) però l'element principal de l'ordenació urbanística es refereix a l'entorn de l'anomenada zona d'actuació de la Masia Egara de 19,12 ha, es a dir, un 6,93 % de la totalitat de la finca.

L'element arquitectònic principal és la Masia Egara, amb origen datat al segle XIV, i que es troba inclosa dins del vigent Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic-Ambiental de Terrassa, aprovat definitivament l'11 d'abril de 1986.

Actualment, el conjunt de les edificacions actuals incloses en l'àmbit protegit de la Masia Egara compta amb una superfície construïda de 2.891 m²st (masia, cavallerisses i edifici auxiliar de la piscina) dedicada a l'ús residencial dels propietaris, del masover i a tot tipus de celebracions de noces, esdeveniments i activitats personalitzades. Aquests edificis estan envoltants per una ampla zona amb jardins de caràcter noucentista.

La resta d'edificacions, correspon a 3 edificis no protegits, destinats a usos auxiliars i complementaris, 1.447 m²st, situats a l'oest de l'edifici de la Masia.

La principal activitat que es desenvolupa dins de l'àmbit de la Masia Egara és la d'un àmbit dedicat a l'ús de restauració en funcionament des de fa molts anys i on es porten a terme celebracions de noces, esdeveniments i activitats personalitzades.

Per aquest motiu ja existeix, de forma provisional, una gran carpa situada en els jardins del cantó nord oest de la Masia, amb capacitat per celebrar grans banquets. Però per tal de poder mantenir l'activitat de restauració en millors condicions que les actuals, i poder introduir una nova activitat d'establiment hotel·ler, cal establir, mitjançant l'instrument del Pla Especial, les condicions necessàries per al seu futur desenvolupament.

La proposta del Pla determinarà les ubicacions definitives tant per l'activitat de restauració com per a l'ubicació dels nous usos de l'establiment hotel·ler. Aquests darrers s'ubicarien tant dins del conjunt format pels edificis catalogats de la Masia i edifici de cavallerisses, com en un conjunt de tres edificis situats en els mateixos emplaçaments de les actuals 3 edificacions complementàries en desús situades a l'oest de la masia, que s'enderrocarien en la seva major part, amb l'excepció de l'edifici del celler que atès el seu valor arquitectònic i tipològic, seria protegit.

En resum, el Pla proposa un sostre potencial màxim de 5.865,60 m², que representa un escreix del 50% (1.955,2 m²st) sobre els 3.910 m² dels edificis i instal·lacions existents que es mantenen i/o reformen, per ubicar de forma definitiva els actuals usos de restauració i els nous usos de convencions i establiment hotel·ler amb un total màxim de 64 habitacions.

No obstant, si al còmput de sostre dels edificis existents actuals que es mantenen i reformen de 3.910 m² afegim les instal·lacions que seran enderrocades totalment com l'actual carpa provisional de 360 m² i la nau d'ús agropecuari en desús clau EC2 de 428 m², el sostre existent computable seria d'uns 4.698 m² i, per tant, l'increment de sostre seria d'uns 1.167,6 m² (5.865,60 - 4.698 m²) és a dir un increment del 24,84%, inferior al 50% màxim que estableix el vigent POUM per ampliacions dins edificis catalogats en sòl no urbanitzable.

D'acord amb el contingut de la proposta, el present Pla Especial s'adequa les finalitats previstes en l'article 67.1.apartat g, de la Llei 3/2012 de 22 de febrer, de modificació del Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat per Decret Legislatiu 1/2010 en quant s'ordena un recinte amb una masia inclosa en el Catàleg del Patrimoni arquitectònic de Terrassa.

Art 67.1.g): la identificació i la regulació de les masies, cases rurals i altres edificacions a que fan referència els articles 47.3 i 50.

Tanmateix el Pla Especial s'ajusta a la Disposició Transitòria Quinzena, del DL1/2010 modificada per l'art 88 de la Llei 3/2012 en quant a l'admissió de l'ús hoteler, en absència de catàleg de les construccions situades en sòl no urbanitzable.

Cal esmentar que la legislació específica aplicable és el Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya i el Decret Legislatiu 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, així com el nou text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya aprovada pel Decret 2/2003, de 28 d'abril.

A la vista d'aquest ordenament jurídic d'aplicació, la Directora de Serveis d'Urbanisme ha emès informe favorable a l'aprovació provisional del document en el que fa constar que:

1. Normativa d'aplicació.

D'acord amb el contingut de la proposta, el present Pla Especial s'adequa les finalitats previstes en l'article 67.1.apartat g, de la Llei 3/2012 de 22 de febrer, de modificació del Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat per Decret Legislatiu 1/2010 en quant s'ordena un recinte amb una masia inclosa en el Catàleg del Patrimoni arquitectònic de Terrassa.

Art 67.1.g): la identificació i la regulació de les masies, cases rurals i altres edificacions a que fan referència els articles 47.3 i 50.

Tanmateix el Pla Especial s'ajusta a la Disposició Transitòria Quinzena, del DL1/2010 modificada per l'art 88 de la Llei 3/2012 en quant a l'admissió de l'ús hoteler, en absència de catàleg de les construccions situades en sòl no urbanitzable.

Adequació al Decret Legislatiu 305/2006 de 18 de juliol pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme de Catalunya en els següents punts:

Adequació a l'article 93.2 en quant a que el Pla Especial estableix les determinacions en quant al que es defineix en l'apartat c) :

“L'establiment de les mesures de protecció adequades, com ara la regulació dels usos admissibles o incompatibles, de les actuacions i obres permeses i prohibides sobre els elements o àmbits protegits, dels paràmetres edificatoris o d'obligat compliment, o d'altres”

Adequació a l'article 94.1 en quant a la seva documentació tant escrita com de caràcter gràfic.

L'acord d'aprovació provisional del Pla especial requereix de majoria simple dels membres presents de la corporació d'acord amb el que preveu l'article 47.1 i 2 de la Llei 57/2003 de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, que estableixen que, com a regla general, els acords de les corporacions locals s'adopten per majoria simple dels membres presents, requerint, únicament, la majoria absoluta quan els acords es refereixin a la tramitació dels instruments de planejament general previstos en la legislació urbanística. Aquests preceptes, continguts en la Llei abans esmentada, constitueixen segons la Disposició final primera, legislació bàsica en matèria de règim local.

- l'article 80.c), del DL 1/2010 modificat per l'art 29 de la Llei 3/2012, que estableix

l'aprovació definitiva per part de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona.

2. Sol·licitud d'informes als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.

D'acord amb allò previst a l'article 85.5 del Text refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, una veda aprovat inicialment el Pla especial i simultàniament al tràmit d'informació pública s'ha sol·licitat informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, el quals l'han d'emetre en el termini d'un mes.

Concretament s'ha procedit a sol·licitar informe als següents organismes amb les observacions de caràcter general i específiques contingudes en l'informe urbanístic emès pel Cap del Servei de Planejament Urbanístic.

2.1. L'informe dels Serveis Territorials a Barcelona de Patrimoni Cultural, (Departament de Cultura de la Generalitat), sol·licitat el 26-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 3-2-2014. L'informe efectua una valoració sobre el contingut del Pla especial, on s'esmenten un conjunt de consideracions al respecte dels volums a rehabilitar destinades a la conservació de la seva forma i materials, que han esta incorporades dins de la normativa i dels plànols explicita quin és el volum principal, quins són els volums auxiliars i els volums recuperables, en coherència amb les fitxes del Catàleg de Masies que s'ha elaborat per la proposta de l'Anella Verda (actualment en curs de tramitació).

2.2. L'informe de la Direcció General de Desenvolupament Rural, (Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural) sol·licitat el 26-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 01-9-2013, s'efectua una valoració favorable respecte a la proposta del Pla en constatar que la proposta no comportarà canvis dels espais agraris existents respecte als usos actuals i als proposats.

2.3. L'informe de la Responsable d'aplicació de les Polítiques de Paisatge (anterior Direcció General d'Arquitectura i Paisatge) (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat), sol·licitat el 26-7-13, ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 09-9-13, que efectua una valoració favorable, amb recomanacions en relació a la inserció al lloc, amb la utilització de volumetries senzilles i la minimització de l'artificialització del lloc que han estat recollides dins de la normativa del Pla especial.

2.4. L'informe dels Serveis Territorials de Carreteres de Barcelona (sol·licitat a la Direcció General de Carreteres), (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat) (Art 48 i 85.5 DL 1/2010, Text refós de la Llei d'urbanisme) sol·licitat el 26-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 10-01-14, que efectua una valoració favorable amb prescripcions.

El compliment de les prescripcions comporta que la normativa del Pla explícita que donarà compliment a la legislació sectorial en matèria de carreteres, grafiant en els plànols del document el domini públic i les zones de protecció, així com la línia d'edificació, i aplicant la legislació sectorial en matèria contaminació acústica, publicitat, residus, enllumenat i noves infraestructures.

Tanmateix per l'execució de millora de l'accés des de la carretera B-122, s'haurà de presentar un projecte signat per un tècnic competent, d'acord amb el que estableix l'art 126 del

Reglament de carreteres on les obres aniran a càrrec del promotor del Pla especial.

2.5. L'informe de l'Agència Catalana de l'Aigua, (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat). (Art 48 i 85.5 DL 1/2010, Text refós de la Llei d'urbanisme) sol·licitat el 26-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 27-12-13, que efectua una valoració favorable pel que fa a l'abastament d'aigua, al sanejament (el sector compta amb sanejament autònom), a la inundabilitat respecte a les afeccions del torrent de Ca n' Amat que té el seu inici en la pròpia finca i per la manca d'afeccions mediambientals.

2.6. L'informe de l'Institut Geològic de Catalunya, (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat) sol·licitat el 26-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 3-9-13. L'informe efectua una valoració favorable, considerant que l'àmbit on es situa el Pla, no fa necessari l'adopció de mesures preventives per la conservació del patrimoni arqueològic. De forma addicional s'informa de que en el cas de realitzar-se excavacions o moviments de terres si aparegués qualsevol resta arqueològica, caldrà atènyer-se al que disposa la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català i el decret 78/2002 de 5 de setembre, de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

2.7. L'informe de l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental, Serveis Territorials a Barcelona (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat) sol·licitat el 26-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 21-11-13, on l'informe efectua una valoració amb varies prescripcions, que han estat incorporades en la normativa del Pla per tal de garantir la qualitat de la integració paisatgística de les ampliacions previstes, procurant que formin un conjunt amb la masia existent, evitant la dispersió, preservant el mosaic agroforestal existent i el valuós arbrat preexistent.

2.8. L'informe de la Direcció General de Turisme. (Art 48 i 85.5 DL 1/2010, Text refós de la Llei d'urbanisme), (Departament d'Empresa i Ocupació) sol·licitat el 26-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 06-9-13.

L'informe efectua una valoració desfavorable que ha estat contestada en el sentit de modificar canvia la classificació de la tipologia descrita per adequar-se a la normativa del Decret substituïnt en la Memòria i en els plànols P.7.1, P7.2, P7.3 i P7.4, la paraula "Hosteleria rural" per Establiment Hotelers", d'acord la normativa del Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic d'habitatges d'ús turístic.

En desacord amb el que determina l'informes es considera que el Pla especial no té per objecte la determinació precisa de les plantes de distribució dels futurs usos, ja que aquest contingut és específic del procés d'elaboració dels projectes d'edificació/rehabilitació que es derivaran a posteriori de l'aprovació definitiva del Pla especial, amb les corresponents sol·licituds de llicències d'edificació.

2.9. L'informe de l'Autoritat del Transport Metropolità. (Consorti per a la coordinació del sistema metropolità de transport públic de l'àrea de Barcelona) sol·licitat el 26-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 27-9-13, on efectua una valoració favorable, sense prescripcions.

2.10. L'informe de la Demarcación de Carreteras del Estado en Cataluña, Dirección General de Carreteras (Ministerio de Fomento) sol·licitat en data de 27-7-13 ha obtingut resposta per part de l'esmentat organisme amb l'informe de data 01-8-2013. L'informe efectua una valoració

favorable amb la prescripció referida al compliment de la legislació vigent referida a la Llei 25/1998 de 29 de juliol de Carreteres i Real Decreto 1812/1994, per les quals s'aprova el Reglamento de Carreteres i les seves modificacions dispostes al Real Decret 1991/1997 de 19 de desembre i 597/1999 de 16 d'abril, que s'han incorporat en el contingut del Pla especial.

3. Resultat del tràmit d'exposició pública de l'acord d'aprovació inicial del Pla Especial.

La proposta del present Pla Especial va ser aprovada inicialment per acord de la Junta de Govern Local, en sessió de 12 de juliol de 2013, havent-se complert el tràmit d'exposició pública, per un període d'un mes, mitjançant la publicació dels edictes corresponents al Butlletí Oficial de la Província en data 5 d'agost de 2013 i a la premsa local el 1 d'agost de 2013, resultant que s'ha presentat dos al·legacions al Pla Especial, la qual ha estat tractada i valorada pels serveis tècnics municipals, mitjançant el document: "Informe de tractament de les al·legacions presentades durant el termini d'informació pública i audiència de l'aprovació inicial del "Pla Especial urbanístic de Ca n' Amat de la Muntanya, Masia Egara".

Vistos aquests antecedents, l'informe jurídic i les disposicions legals d'aplicació, aquesta Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat proposa elevar a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció dels acords següents:

PRIMER.- Aprovar l'Informe de tractament de les al·legacions presentades durant el termini d'exposició pública de l'aprovació inicial del "Pla Especial urbanístic de Ca n' Amat de la Muntanya, Masia Egara".

SEGON.- Aprovar provisionalment el "Pla Especial urbanístic de Ca n' Amat de la Muntanya, Masia Egara".

TERCER.- Trametre a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona la documentació completa del "Pla Especial urbanístic de Ca n' Amat de la Muntanya, Masia Egara", aprovat provisionalment pel Ple de l'Ajuntament, per tal que pugui resoldre l'aprovació definitiva del mateix, segons determina l'article 109.1 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme de Catalunya.»

Epígraf 7) Aprovació definitiva del Pla de millora urbana de remodelació de la Rambleta del Pare Alegre.

El Sr. Armengol assenyala que aquest Pla de millora urbana proposa una nova ordenació, a iniciativa privada, capaç d'acollir nous usos residencials, activitats comercials i oficines. L'àmbit se situa en l'eix de la Rambleta del Pare Alegre, en l'accés sud i principal a la ciutat de Terrassa. Aquest àmbit es divideix en dos polígons o fases. Una primera fase se situa davant de l'hotel Don Càndida, amb la construcció de l'edifici més gran i on es concentren els usos comercials, residencials i terciaris. Una segon polígon queda entre l'hotel Don Càndido i la rotonda del Doré. Es tracta de completar amb edificis la façana est de la Rambleta, omplint els buits existents. Pel que fa als aspectes més importants, amb interès públic, el Sr. Armengol en destaca dos: assolir la transformació del teixit urbà a l'entrada principal de la ciutat, creant una nova façana, més amable, i en segon lloc iniciar la transformació de la secció de la Rambleta, donant prioritat, i en base als preceptes del Pla de Mobilitat Urbana, al transport públic, als vianants, ampliant voreres, i a les persones en bicicleta, per tal de promocionar-ne l'ús. Es tracta de d'acostar els

vincles entre dos importants equipaments: els jutjats i el futur baixador dels FGC, en relació al qual s'està treballant conjuntament amb la Generalitat de Catalunya.

El Sr. Rodríguez anuncia que en aquest punt de l'ordre del dia, el Grup del PPC no donarà el seu vot favorable. Aquest Grup està a favor de millorar la façana sud de la ciutat, l'entrada a la ciutat des de les vies d'accés, i també a favor de millorar la cruïlla de la Rambleta a l'alçada de l'hotel Don Cándido. Però aquest Pla de millora té trampa. El govern va presentar aquest projecte el dilluns de la setmana passada. És un projecte que comporta la construcció d'habitatges, de vies, d'una rotonda, la supressió d'una cruïlla semaforitzada, etc.. També comporta la decisió de crear un carril bici des de la nova rotonda, a l'alçada de l'hotel Don Cándido, fins l'actual rotonda del Doré. Un carril bici de pujada. El Sr. Rodríguez posa de manifest que són més aviat poques les bicicletes que entren a Terrassa des de l'autopista C-58. El projecte sembla respondre a una obsessió per incrementar els quilòmetres de carril bici a la ciutat, sense importar el grau d'utilització dels mateixos o la seva utilitat. El Sr. Rodríguez anuncia que no votarà a favor de la proposta, però tampoc en contra. El seu vot serà d'abstenció crítica, perquè comparteix la voluntat de millorar la façana de l'entrada sud de la ciutat, però no la imposició d'un carril bici de pujada. L'equip de govern vol imposar la forma com els ciutadans s'han de moure per Terrassa, no acollir la realitat de les persones que es mouen per Terrassa. Vol imposar l'ús de la bicicleta, en patinet, en autobús, i no permetre l'ús lliure del vehicle privat.

El Sr. Medina anuncia que el seu vot serà contrari. El problema parteix de l'any 2003, amb l'aprovació del POUM. La realitat actual fa necessària la revisió en profunditat de tota l'ordenació urbanística. Plantejar 25.000 metres quadrats de nou sostre, quan hi ha milers de pisos i edificis buits a la ciutat, és un despropòsit. Plantejar la reconversió de sòl industrial en altres usos, suposadament més rendibles, com es va fer en els pitjors moments de la bombolla immobiliària, és un despropòsit, que condueix segur a l'especulació. Cal densificar la ciutat, limitar la seva expansió, omplir els buits urbans i diversificar els usos. Aquesta no sembla ser la intenció del POUM. El Sr. Medina vol prendre també, com a punt de referència del seu posicionament, la modificació del POUM de l'any 2012, comparant-la amb el pla que es vol aprovar avui. Entre el previst l'any 2012 i el que es preveu avui, la situació va a pitjor. Dels 25.000 metres quadrats de nou sostre del sector, es preveia un 90% de sostre residencial, del qual, tenint en compte la reserva del 30%, es podria parlar d'uns 70 habitatges de protecció oficial. En el pla que es presenta avui, el sostre total es manté intacte, però el sostre residencial ha baixat al 70%: 201 habitatges previstos, dels quals tan sols 60 habitatges de protecció oficial, deu menys dels previstos anteriorment. La diferència rau sobretot en la construcció d'un comerç de 4.000 metres quadrats, que ocuparà tots els baixos del sector, i que posarà en perill el teixit comercial del barri del Segle XX. El Sr. Medina considera que s'ha fet perquè així surt molt més rendible als propietaris dels terrenys. El drama és que la política urbanística de Terrassa, com s'ha vist en el dictàmens anteriors, no l'haurien de fer els promotors i els propietaris dels terrenys, sinó que l'hauria de fer l'administració pública. Al Grup de la CUP li grinyola la necessitat de construir 25.000 metres quadrats de sostre de nova construcció en el sector, que l'Ajuntament torni a facilitar l'increment de la bombolla urbanística, i que posats en el supòsit de la construcció no es destini tota la nova construcció, de forma exclusiva, a contribuir a solucionar els greus problemes d'habitatge de la ciutat, especialment d'habitatge social.

El Sr. González recorda que diversos Grups han parlat, en els debats anteriors, de la necessitat de revisar el POUM. El Sr. González recorda que l'únic Grup polític que de manera vehement durant els últims tres anys ha reivindicat la necessitat de revisar el POUM, ha estat Ciutadans. A l'hora de la veritat, però, cap Grup l'ha acompanyat. Mentre no es fes aquesta revisió, el Grup de C's va anunciar que no participaria en apedaçar la ciutat. Així ho va fer durant més de dos anys, fins que es va adonar que estava sent còmplices de la inacció de determinats Grups, com

TeC, que no es posen a treballar per la revisió del POUM, però tampoc es posen a treballar per aprovar cap expedient urbanístic. Això no és tenir política urbanística, sinó anar a la contra, del progrés i de la inversió a la ciutat. Per tant, i això ja es veurà en el proper mandat, caldrà veure com s'entoma aquesta qüestió. Però mentrestant no es pot restar pendent de fer aquest treball, i a la vegada fer actuacions per al desenvolupament de la ciutat. En tot cas, cal cercar un equilibri. Pel que fa al Pla de Millora de la Rambleta, es tracta d'una aposta estratègica de ciutat. Aquest Pla té a veure amb la mobilitat a la ciutat, amb el desenvolupament del sud de Terrassa, amb la inversió econòmica en tots els aspectes, i amb la millora de l'entrada sud, en la línia de donar una millor imatge de la ciutat. La Rambleta és una peça en aquest puzle. El Sr. González no recordarà al govern quines són les inversions que estan pendents, a més de les actuacions que s'han de fer a la Rambleta, perquè aquesta és una responsabilitat de l'equip de govern. Però també hi ha altres administracions implicades, com la Generalitat i l'Estat. Aquest és un projecte a mitjà i a llarg termini, un projecte ambiciós, que transformarà la ciutat.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Sàmper qui reitera el seu argument en un debat anterior: no es tracta d'una qüestió de dretes i esquerres, sinó d'interessos de ciutat. És evident que l'entrada sud de la ciutat és lletja, i també perillosa. Aquesta entrada, la més important de la ciutat, necessita un canvi d'imatge. És veritat que hi ha un gran projecte, que depèn d'altres administracions, autonòmica i estatal, la famosa entrada per la porta sud, derivant els vehicles per la Ronda de Ponent i en el seu moment per la B-40. Aquest projecte és el projecte de veritat per a l'entrada de Terrassa. Però el Pla de Millora acull i coneix que hi ha un projecte superior. Així, cal que se sàpiga que la rotonda a l'alçada de la benzineria és una rotonda provisional. S'ha pactat de forma expressa que si s'acaba construint la rotonda de la porta sud, força més gran, per sota de l'entrada als jutjats, el promotor té l'obligació de retirar-la, sense cost per a l'Ajuntament. És interessant també que totes aquelles naus que donen una imatge de deixadesa al sector deixin pas a una nova cara per a l'entrada a la ciutat, amb habitatge, amb usos comercials, amb oficines. Qualsevol ciutat que pretengui ser alguna cosa en qualsevol àmbit, econòmic, cultural, turístic, etc., ha de tenir una bona entrada. I el Pla de Millora que avui es presenta, així ho preveu.

El Sr. Caballero comença posant de manifest que encara és hora que el govern hagi parlat amb el Grup d'ERC-MES sobre la proposta que avui es presenta a debat i votació. El Sr. Caballero considera que quan el govern va a buscar els vots de la dreta, gairebé el seu suport li surt gratis. Quan busca els vots dels Grups de l'esquerra, si més no d'ERC-MES, no és el mateix. Aquest Grup actua de forma constructiva, com ho ha demostrat en els debats dels punts anteriors. En el cas de la Rambleta, es demostra el mateix, que el Sr. Armengol va a l'opció fàcil, perquè pactar amb el Grup d'ERC-MES no és gratuït. Aquest Grup no estava particularment en contra de l'adequació i la dignificació de l'entrada sud de la ciutat. Però qualsevol ciutat que pretengui ser quelcom, citant al Sr. Sàmper, el que hauria de fer és parlar amb els veïns i veïnes. L'equip de govern presenta aquest projectes sense haver parlat amb els veïns. El govern va buscar reunir-se amb ells quan se n'adonen que el projecte es presenta a la Comissió Informativa i al Ple, i cap veí en té coneixement. Per aquests motius, el vot del Grup d'ERC-MES serà d'abstenció.

El Sr. Matilla manifesta que no li preocupa massa que el Grup de C's els critiqui. Això entra dins del probable, perquè ambdós Grups defensen idees diferents. Però el Grup de TeC intenta fer-ho amb elegància respecte als altres Grups, la qual cosa no fa el Sr. González, que desqualifica les propostes que fan els altres, acusant-los d'estar en contra de la ciutat i del seu desenvolupament. El Sr. Matilla recorda que el Grup de TeC ha presentat 65 propostes de resolució al Ple durant el present mandat, totes aprovades menys una. Per tant, quan el Sr. González diu que el Grup de TeC no és propositiu, cal que ho tingui en compte i no falti al respecte com ho ha fet. El Sr. Matilla interpel·la directament al Sr. Alcalde, assenyalant que ha fet ús de la seva autoritat en un moment

anterior per desqualificar el Grup de TeC, acusant-lo de voler donar lliçons ètiques i morals, o de pretendre estar en possessió de la veritat. Aquesta és la tercera vegada que ho fa en les últimes sessions plenàries. El Sr. Matilla afegeix que aquesta no és la intenció del Grup de TeC, i demana al Sr. Alcalde que no faci ús d'aquestes desqualificacions, que estan més a prop del personal que del polític. Hagués agraït al Sr. Alcalde que hagués aprofitat la seva autoritat per defensar el projecte de l'Anella Verda. En comptes de fer-ho, ha acusat al Sr. Matilla de tenir una voluntat d'imposició ètica, amb la qual cosa el Sr. Matilla no hi està d'acord. Pel que fa al present dictamen, el Sr. Matilla manifesta que no està en contra del desenvolupament urbanístic. Està en contra dels projectes urbanístics de l'equip de govern. És lícit discrepar políticament. El Grup de TeC ha presentat alternatives, com per exemple en relació a l'actuació al Vapor Ros, en relació al qual el govern va acabar aprovant l'alternativa de TeC. El Grup de TeC també va fer propostes en relació al desenvolupament dels sectors afectats per la recollida pneumàtica, introduint activitat industrial, més habitatge protegit. El Sr. Armengol va preferir no fer-ho i apostar pel "pelotazo". En un debat anterior, el Sr. Armengol ha parlat de prevaricació, quan es podria haver presentat una modificació puntual. Sobre l'Anella Verda, el Catàleg de masies podria haver estat més restrictiu en relació als usos de la Masia Egara. Si avui s'estigués parlant d'un hotel de 35 habitacions, en comptes de 64, la situació seria molt diferent. Si el govern hagués fet els deures i hagués complert amb el seu compromís d'aprofitar l'expedient de l'Anella Verda per protegir millor l'entorn periurbà, avui s'estaria parlant d'una altra situació.

El Sr. Armengol respon al Sr. Rodríguez que el govern no imposa la bicicleta ni els carrils bici. En tot cas, promou modes més sostenibles de mobilitat, sobretot en l'àmbit urbà. El Sr. Medina ha dit que el govern estava plantejant una gran superfície comercial de 4.000 metres quadrats. El Sr. Armengol respon que això no és així. El conjunt de l'ús comercial se situa a l'entorn d'aquesta superfície, però queda definit molt clarament que només poden haver-hi comerços petits i mitjans, com a màxim de 1.300 metres quadrats. El Sr. Armengol lamenta que el Sr. Caballero se senti ofès. El govern va explicar el pla a tothom. S'ha explicat a la Comissió Informativa. S'ha donat les mateixes oportunitats a tothom. Qui ha volgut s'hi ha sumat, i si algú hagués volgut fer propostes, el govern les hagués escoltat. El govern no ha rebut cap del Grup d'ERC-MES. Pel que fa a l'Associació de Veïns del Segle XX, el govern s'hi va reunir el 25 de gener, i es va tractar aquest tema. El Sr. Armengol pot facilitar l'acta de la reunió.

El Sr. Medina posa de manifest que a la Memòria del pla consta un sostre potencial de comerç petit, de 1.300 metres quadrats, i de comerç mitjà, de 3.400 metres quadrats. El total suma més de 4.000 metres quadrats. A partir d'aquí, es preveu una superfície màxima, en la línia que deia el Sr. Armengol, de 1.200 m². Igualment, la destrucció del teixit comercial del barri del Segle XX serà una realitat, malauradament.

El Sr. González recorda que el Grup de TeC va dir a l'inici del mandat que no eren l'oposició sinó l'alternativa. Després de dir que de les 65 propostes presentades, han estat aprovades 64, això demostra que no són l'alternativa de res, sinó la crossa del PSC durant el present mandat. Els tres dictàmens que s'han debatut avui són dictàmens molt complexos, i donarien per parlar-ne molt més. El Sr. González voldria ajuntar-los, i plantejar que en conjunt donen la possibilitat de construir 360 habitatges de protecció oficial, algunes de règim general i altres concertat. En el cas concret de la Rambleta, els habitatges de protecció oficial que es construiran es faran en paral·lel al desenvolupament de l'habitatge lliure. El Sr. González pensa que en el Pla de Millora, això ha estat un bon plantejament. Fóra bo que aquesta modalitat es traslladés també a la zona de Sala i Badrinas. Es pot fer i hi ha recorregut. El moment d'estudiar la concessió de les llicències als promotors seria el moment per calendaritzar la construcció d'aquests habitatges. Caldria tenir una seguretat jurídica, però el Sr. González llençaria aquest guant a l'actual o al futur equip de govern perquè aquesta

opció es reprengués, és a dir la col·laboració públic-privada en la construcció d'habitatge públic. En el sector del Vapor Cortés hi ha 166 habitatges respecte de les quals no s'ha de fer res. Es pot començar a construir demà mateix. Fa falta voluntat política i ganes d'arribar a acords amb els privats.

El Sr. Sàmper assenyala que la complexitat d'aquests dictàmens d'avui és evident. Cal manifestar l'agraïment als tècnics municipals, que han fet possible que avui es presentin aquestes tres expedients.

El Sr. Albert manifesta que cal deixar clar que s'està acabant el mandat. El Grup d'ERC-MES ha participat molt i ha tingut l'oportunitat d'arribar a molts acords amb els Grups de l'oposició en general, de forma transversal. En altres casos, no. El govern necessita generar majories, i per fi, a dos mesos de les eleccions, ha aconseguit arribar a una sessió plenària amb la feina feta. El Grup d'ERC-MES no se sent menyspreat en cap moment. Ans al contrari. Té la sensació que el govern acaba menyspreant una mica la ciutat. El govern ha presentat la transformació de la Rambleta com qui reforma una habitació. El Sr. Matilla ha parlat diverses vegades de la manca d'il·lusió que genera el govern. Avui tenia l'oportunitat d'explicar una de les transformacions urbanístiques més importants que ha de fer la ciutat, des d'un punt de vista intern i també extern. Però ho fa amb una manera que sap greu. Més enllà de la discrepància política i tècnica en algun punt, sap greu que el govern no tingui la capacitat de comparèixer en el Ple i explicar el que suposa la transformació de la Rambleta. Aquest és el drama de l'equip de govern. El Grup d'ERC-MES comparteix la necessitat de transformar-la. Entén que la transformació que es presenta fa un tomb important a la ciutat, la cus i la més compacta. També es beneficiós pel barri del Segle XX. Però el Sr. Armengol ve al Ple, sense haver fet una explicació prèvia, sense haver tingut la capacitat de generar il·lusió entre els Grups polítics. Tampoc ha generat il·lusió entre la ciutadania de Terrassa. El menyspreu, en les formes amb les quals el govern explica transformacions urbanístiques prou importants com ho és la Rambleta, no és cap el Grup d'ERC-MES, sinó cap a la ciutat de Terrassa. El Sr. Albert afegeix que això ho està fent el govern a dos mesos de les eleccions. Cap Grup de l'oposició li ho ha retret, ni els votaran a favor ni els que votaran en contra. Però aquest fet no és de rebut, perquè aquesta transformació està treballat des de fa molt de temps. El govern no ha tingut la capacitat de generar il·lusió externa, però a dos mesos de les eleccions ho expliquen, i a més retreu al Grup d'ERC-MES que se senti menystingut. El Grup d'ERC-MES no se sent menystingut. El que vol és que la ciutat sigui una prioritat per a l'equip de govern.

El Sr. Matilla recorda al Sr. González que l'únic Grup que es va oferir per governar amb el PSC i al qual li va donar carbasses va ser el de Ciutadans. El Sr. Matilla entén que això no li agradi recordar-ho, i per això intenti desviar l'atenció. Sobre la proposta de millora de la façana d'accés a la ciutat, el Grup de TeC hi està d'acord. Així i tot, caldria no ser tan optimistes. Es tracta d'una actuació molt puntual respecte a tot el que ha de ser la transformació de la Rambleta i l'accés sud. Cal tenir en compte que hi ha "renders", o representacions digitals, i la cultura dels "renders" genera unes expectatives que quan es transformen en realitats físiques donen resultats diferents. El Grup de TeC es mostra preocupat per la regulació dels usos. El Sr. Matilla comparteix l'opinió del Sr. Medina de què continuar apostant per més usos, encara que siguin establiments mitjans, pot significar la desertització del comerç en alguns barris. El Grup de TeC agraeix l'esforç que han fet els serveis tècnics, per tal que en aquesta operació no es pugui construir l'ús comercial dissociat de l'ús d'habitatge. Per tant, en aquesta actuació, i obligatòriament, s'haurà de construir conjuntament tota l'edificació, i per tant no hi haurà cap supermercat sense un edifici residencial a sobre. Al Grup de TeC li preocupa també la rotonda. Si un dels objectius inicials del Pla General sobre aquest sector era facilitar la connexió entre el centre de la ciutat, la Rambla d'Egara, i els jutjats, afavorint

els desplaçaments a peu i en bicicleta, una rotonda no és una bona notícia. Una rotonda és l'escenari per excel·lència dels vehicles, i és un espai públic pensat únicament per als cotxes. L'equip de govern es delata com el mal estudiant, que l'últim dia de curs intenta aprovar-ho tot de cop, el que no ha estat capaç de tramitar durant tot un mandat. Aquesta és l'opinió del Grup de TeC, sense cap voluntat de donar cap lliçó ètica ni moral.

El Sr. Armengol lamenta que el Sr. Albert se senti menystingut. Avui l'equip de govern ha assolit una majoria absoluta. Si aquesta majoria s'hagués conformat amb el Grup d'ERC-MES, i algun altre, el seu discurs hauria estat diferent. El Sr. Albert, però, té raó en una cosa. Avui el Sr. Armengol podria haver explicat que el projecte de la Rambleta està dividit en dos àmbits. Avui el Sr. Armengol ha explicat un, el Pla de Millora Urbana. Hi ha un altre projecte, tan o més important, l'avantprojecte d'urbanització de la Rambleta, que és molt més extens. De fet, estava calendaritzat per explicar-ho a la Taula de Mobilitat i als Consells de Districte pertinents. Però l'avançament electoral ha desmuntat aquesta planificació. En tot cas, el projecte de la Rambleta va molt més enllà. Avui no s'ha pogut explicar tot, i l'explicació s'ha reduït al PMU. En breu, però, la totalitat del projecte serà explicat a la ciutadania, per tal que pugui participar. El PMU és una iniciativa privada, però l'avantprojecte d'urbanització és una iniciativa pública, de l'Ajuntament, i caldrà entrar en una dinàmica d'explicació, de participació, de debat, de diàleg, amb totes els partits polítics, amb la ciutadania, amb les associacions de veïns, entitats i tothom que hi vulgui participar.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	ABSTENCIÓ
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« La proposta del present Pla de Millora urbana de remodelació PM-RPA035 Rambleta del Pare Alegre ha estat promoguda per la societat mercantil “Distrito Inversión Óptima, SL” i ha estat redactada pels arquitectes Pau Durán Bros i Jordi Comas Rovira de l'estudi “Duran Arquitectes, SLP”.

El Cap del Servei de Planejament ha emès informe favorable a l'aprovació definitiva del document en el que fa constar que:

Tal com es va establir en la proposta de la Modificació puntual del POUM del 2012 a l'àmbit de la Rambleta del Pare Alegre, el Pla de Millora proposa el manteniment dels objectius d'ordenació plantejats pel POUM:

1. Ordenació de l'àmbit situat entre la Rambleta del Pare Alegre i el carrer del Tren de Baix per tal de possibilitar el màxim esponjament de l'espai entre ambdós carrers, en concordança amb la voluntat de transformació de la secció d'aquest tram de la Rambleta, junt amb la transformació d'usos d'uns terrenys vacants que en virtut de l'anterior PGO 83 estaven destinats a usos productius, en nous usos residencials.

L'ordenació plantejada té en compte l'ordenació aprovada de l'Àrea Residencial Estratègica ARE Porta Sud, que enllaça amb el sector de la Rambleta pel costat sud del carrer Dr. Torras i Bages.

La proposta del Pla de Millora planteja un conjunt de noves edificacions i espais lliures que es disposen dins del sector seguint diferents estratègies:

- Subàmbit nord: En la franja delimitada per l'àmbit de la benzinera, els carrers de Tren de Baix, Rambleta i carrer de Lepant es proposa un conjunt de nous edificis que han de completar les mitgeres de les edificacions existents que no estan incloses dins del sector. L'avanç proposa uns nous edificis a continuació de les mitgeres existents de testers amb la mínima ocupació de sòl per tal de fer possible la creació de nous espais lliures que possibilitin la màxima permeabilitat entre els fronts del Tren de Baix i la Rambleta.
- Subàmbit sud: En el terreny vacant delimitat pels carrers de Navas de Tolosa i Dr. Torras i Bages es proposa un conjunt d'edificacions amb una volumetria específica amb usos residencials, comercials i d'oficines. Aquesta ordenació ha de permetre que permeti l'assoliment d'un espai lliure significatiu en el front del carrer del Tren de Baix en contacte amb l'espai lliure existent entre el carrer del Tren de Baix i la Rambleta.

Es planteja que el Pla es desenvolupi en 2 polígons de gestió. En aquests sentit, la proposta estableix un sostre màxim total de 25.122,38 m² dels que es pot destinar un màxim de 17.645,61 m² per nous usos residencials (amb un màxim de 201 habitatges dels 138 de règim lliure, 40 de protecció oficial i 23 en règim concertat) , podent destinar la resta del sostre sectorial per usos comercials (amb un màx. de 4.792,16 m²) o bé usos terciaris.

La proposta estableix una divisió en 2 polígons d'actuació, per tal de possibilitar la viabilitat econòmica del sector, fent que els mateixos polígons es puguin desenvolupar en diferents etapes i unitats de projecte on es defineixen les obres d'urbanització vinculades a cadascun dels polígons.

Es preveu que les actuacions d'urbanització del Polígon 1 possibilitin l'execució de tota la urbanització de la zona sud que és on es proposen els majors canvis a nivell de vialitat i de mobilitat amb la construcció d'una gran rotonda que reculli i pacifiqui la confluència del tràfic provinent de l'actual accés des de l'autopista C-58 i del carrer del Tren de Baix pel costat sud i de la nova vialitat en que es transformarà la pròpia Rambleta fins a la plaça del Doré, alhora que s'estableix una confluència amb el carrer de Navas de Tolosa, que reforça la connectivitat entre l'àmbit del barri del Segle XX i Can Palet pel cantó est i el barri de la Cogullada i l'enllaç amb la Ronda de Ponent pel cantó oest.

La proposta del Pla estableix que la rotonda no condicionarà el futur desenvolupament de la proposta d'extensió del passeig central de la Rambleta cap als nous sectors urbanitzables productius del sud de la ciutat proposats pel POUM (Palau Nord i Palau sud) i que s'adequarà a la remodelació del futur nus viari de la C-58 en l'actual cruïlla entre la carretera de Martorell N-150 i l'enllaç amb l'autopista (Nus Porta Sud), en paral·lel a la prevista execució d'ampliació a 3 carrils de la mateixa.

És en el polígon 1 on es proposa l'actuació de major envergadura arquitectònica, recolzada en un sòcol comercial, damunt del que es disposarà una volumetria destinada a usos d'oficines, de forma conjunta a nous edificis residencials en diàleg amb la singularitat de les volumetries determinades pel l'ARE Porta Sud al sud del carrer de Torras i Bages.

En el Polígon 2 es portaran a terme les actuacions edificatòries, destinades a completar els testers de les edificacions existents en la franja compresa entre la benzinera a l'alçada del carrer de Pintor Fortuny, i al el carrer de Lepant, tot mantenint la permeabilitat d'espai lliure i vialitat entre el carrer de Tren de Baix i la Rambleta.

Aquesta proposta del Pla de millora assenyala la posició indicativa del nous baixador dels FGC situat del nou baixador, contemplat pel POUM, que podria estar situat entre els carrers de Torras i Bages i Mestre Trias.

Per tal de oferir una proposta d'ordenació d'alta qualitat arquitectònica i compositiva, el Pla de Millora estableix uns paràmetres de regulació de la definició arquitectònica, permetent flexibilitat compositiva per les Unitats de Projecte que es proposin. A tal efecte, aquestes propostes hauran de ser sotmeses a la consideració de l'Organisme Consultiu de Qualitat Arquitectònica i Urbanística de la ciutat de Terrassa a partir de la seva constitució i entrada en funcionament.

Finalment, remarcar que l'interès públic de la proposta del Pla de Millora es troba en els següents aspectes:

1.- Que s'iniciï l'assoliment de l'objectiu del POUM de possibilitat la transformació del teixit urbà en l'entrada principal de la ciutat des de la l'autopista C-58, conformant una nova façana urbana que combini la presència majoritària d'usos residencials amb usos comercials i activitats.

2.- L'inici de la transformació de la secció de Rambleta que s'haurà de portar a terme, afectant a l'actual espai viari actuant des del carrer de Torras i Bages fins a la Plaça de Doré a fi i efecte de reduir l'espai pels vehicles privats, amb preferència pel transport públic i potenciant la mobilitat en bicicleta, guanyant més espai pels vianants per tal de que es constitueixi un espai de forta vocació urbana estenent el final de la Rambla d'Ègara des de la Plaça del Doré fins l'àmbit configurat pel futur Baixador dels FGC i els actuals Jutjats.

Cal esmentar que la legislació específica aplicable és el decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya i el Decret Legislatiu 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, així com el nou text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya aprovada pel Decret 2/2003, de 28 d'abril.

El lletrat cap del Servei Jurídic Administratiu ha emès informe favorable a l'aprovació inicial del document en el que fa constar que:

- Competències municipals per l'aprovació del pla de millora.

Els articles 81.1 i 85.1 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, faculden als ajuntaments per l'aprovació, inclosa la definitiva, dels plans de millora urbana que siguin promoguts d'acord amb les determinacions del

programa d'actuació urbanística municipal vigent. L'acord d'aprovació definitiva es pot adoptar una vegada complert el tràmit d'informació pública subsegüent a l'aprovació inicial.

L'acord d'aprovació definitiva requereix de majoria simple dels membres presents de la corporació d'acord amb el que preveu l'article 47 1 i 2 de la Llei 57 /2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, que estableixen que, com a regla general, els acords de les corporacions locals s'adopten per majoria simple dels membres presents, requerint, únicament, la majoria absoluta quan els acords es refereixin a la tramitació dels instruments de planejament general previstos en la legislació urbanística. Aquests preceptes, continguts en la Llei abans esmentada, constitueixen segons la Disposició final primera legislació bàsica de l'Estat en matèria de règim local.

El text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel decret legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, en el seu article 53.1.s), en relació amb l'article 52.2.c), atribueix la competència per a l'aprovació inicial del planejament derivat a l'alcalde. L'esmentat article 52.2.c), en relació a l'article 114.3 atribueix la competència per a l'aprovació definitiva del planejament derivat quan aquesta competència és atribuïda per la LUC a l'Ajuntament, al Ple de l'Ajuntament amb el quòrum de la majoria simple del nombre legal de membres de la Corporació.

- **Sol·licituds d'informes als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.**

D'acord amb allò previst a l'article 85.5 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, simultàniament al tràmit d'informació pública s'ha sol·licitat informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, els quals l'han d'emetre en el termini d'un mes. Concretament s'ha procedit a sol·licitar informes, amb el resultat que es veure en el present expedient administratiu, als organismes que es detallen:

1. Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat)
2. Direcció General de Carreteres, (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat)
3. Servei Territorial de Carreteres de Barcelona, (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat)
4. Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental dels Serveis Territorials de Barcelona (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat)
5. Agència Catalana de l'Aigua (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat).
6. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya)
7. Direcció General de Comerç (Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya)

8. Autoritat del Transport Metropolità (Consorti per a la coordinació del sistema metropolità de transport públic de l'àrea de Barcelona)

Pel que fa a l'informe de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, emès en sessió de 2 d'octubre de 2018, efectua una valoració favorable, sobre el contingut de la proposta del Pla de Millora urbana de completament del teixit urbà, condicionada al compliment de nous extrems que han estat resoltos pels tècnics redactors, mitjançant la incorporació de les prescripcions sol·licitades.

En quant a la resta d'informes tramesos pels organismes afectats per raó de llurs competències sectorials (només s'han rebut els informes de la Direcció General de Comerç i de l'Autoritat del Transport Metropolità), han estat tractats i valorats de forma exhaustiva en l'informe tècnic elaborat pel Cap del Servei de Planejament.

- **Resultat del tràmit d'exposició pública.**

La proposta del *Pla de Millora urbana de remodelació PM-RPA035 Rambleta del Pare Alegre*, va ser aprovada inicialment per acord de la Junta de Govern Local en sessió de 13 de juliol de 2018, publicat l'edicte al Butlletí Oficial de la Província de 17 d'agost de 2018 i sotmès la tràmit d'exposició pública durant el període compres entre el 18 d'agost i el 30 de setembre de 2018.

Posteriorment, s'ha ampliat el període d'informació pública d'un mes per alguns propietaris del sector, que no havien pogut ser notificats personalment, (Edicte en BOE de 28 de setembre de 2018), fins al 29 d'octubre de 2018.

En conseqüència, durant el referit període d'informació pública no s'ha presentat cap al·legació.

Vistos aquests antecedents i les disposicions legals d'aplicació, aquesta Comissió Informativa de Planificació Urbanística i Territori proposa elevar a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció dels acords següents:

PRIMER.- Aprovar definitivament el "Pla de Millora urbana de remodelació PM-RPA035 Rambleta del Pare Alegre", promogut per la societat mercantil "Distrito Inversión Óptima, SL.

SEGON.- Publicar l'acord d'aprovació definitiva al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

TERCER.- Trametre a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, la documentació tècnica i administrativa completa del Pla de Millora urbana de remodelació PM-RPA035 Rambleta del Pare Alegre, segons determina l'article 88 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya.»

Epígraf 8) *Resolució de recursos interposats contra la imposició de sancions per infraccions de la normativa de tinença de gossos considerats potencialment perillosos. [3 expedients]*

El Sr. Caballero pregunta perquè aquests expedients es porten a l'aprovació del Ple.

El Sr. Secretari informa que la competència per resoldre recursos administratius no és delegable. La competència originària per a la imposició de sancions per infraccions de la normativa de tinença de gossos potencialment perillosos correspon al Ple, el qual la va delegar en la Junta de Govern. Si s'interposa un recurs administratiu de reposició contra una d'aquestes sancions, la resolució del mateix ha de ser resolta forçosament pel Ple municipal, i no pot ser delegada. Es tracta, doncs, d'una qüestió de legalitat.

Tot seguit se sotmeten a votació conjunta els tres dictàmens que conformen aquest punt de l'Ordre del dia, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	ABSTENCIÓ
PDeCAT	(3 vots)	ABSTENCIÓ
Ciutadans	(3 vots)	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

El contingut dels dictàmens aprovats és el següent:

8.1:

« El dia 31 de desembre de 2017 el senyor [...] va ser identificat per agents de la Policia municipal per dos gossos de raça considerada com a potencialment perillosa – american staffordshire terrier – que portava a una furgoneta. A l'acta policial no consten les dades dels animals atès que, segons van indicar els agents a l'acta, el senyor [...] es va negar o resistir a subministrar les dades requerides pels agents.

En data 17 d'abril de 2018, mitjançant la resolució número 3187, es va acordar incoar un expedient sancionador com a presumpte responsable de la comissió de la infracció consistent en la negativa o la resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida pel personal funcionari que actua en compliment de les seves funcions i es proposava la imposició d'una sanció de tres-cents euros amb cinquanta-dos cèntims (300,52 €). Així mateix, se li informava que tenia un termini de deu dies hàbils per formular al·legacions i aportar els documents que estimés convenientes i que en cas de no efectuar al·legacions, l'acord d'iniciació seria considerat proposta de resolució.

D'altra banda, se li informava que si reconeixia voluntàriament la seva responsabilitat en els fets i efectuava el pagament voluntari de la sanció en qualsevol moment anterior a la resolució, s'aplicarien reduccions del 20% acumulables entre sí sobre l'import de la sanció proposada.

La resolució, amb la indicació dels recursos que corresponien, se li va notificar al seu domicili en data 21 de maig de 2018.

Una vegada transcorregut el termini atorgat, es va comprovar que el senyor [...] no havia presentat cap al·legació ni havia proposat cap prova. Així mateix, no havia reconegut la seva responsabilitat en els fets ni efectuat el pagament voluntàriament amb dret a reducció de la quantia de la sanció proposada.

En data 21 de setembre de 2018, mitjançant acord de la Junta de govern, es va acordar imposar-li una sanció de tres-cents euros amb cinquanta-dos cèntims (300,52 €) com a responsable de la comissió de la infracció consistent en la negativa o la resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida pel personal funcionari que actua en compliment de les seves funcions – informació relativa a dos gossos de raça considerada com a potencialment perillosa – american staffordshire terrier– requerida pels agents de la Policia municipal el dia 31 de desembre de 2017, d'acord amb l'article 53 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals, l'article 62.3.k de l'Ordenança i l'article 13.2.f) de la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el Règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.

La resolució, amb la indicació dels recursos que corresponien, se li va notificar personalment al seu domicili el dia 1 d'octubre de 2018.

En data 30 d'octubre de 2018 el senyor [...] va interposar recurs de reposició segons el qual, de manera resumida, manifestava que:

- dels dos gossos que portava, un no era d'ell.
- la seva germana s'havia fet càrrec de la gossa.
- se li reclamaven uns diners que no volia pagar.
- tenia un informe psiquiàtric perquè no estava bé.

En data 5 de novembre de 2018 el senyor [...] va presentar un informe mèdic de Mútua de Terrassa on constava que l'endemà de la data dels fets que van motivar la incoació de l'expedient sancionador de referència havia ingressat a l'hospital i s'indicava el motiu de l'ingrés.

En data 12 de febrer de 2019 la instructora de l'expedient va emetre informe segons el qual era procedent l'estimació del recurs.

La negativa o la resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida pel personal funcionari que actua en compliment de les seves funcions pot constituir infracció administrativa tipificada a l'article 53 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals, infracció qualificada com a greu, d'acord amb l'article 62.3.k) de l'Ordenança, en relació amb l'article 13.2.f) de la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el Règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, i susceptible d'imposició de sanció per valor econòmic des de tres-cents euros amb cinquanta-dos cèntims (300,52 €) fins a dos mil quatre-cents quatre euros amb cinc cèntims (2.404,05 €), d'acord amb l'article 63 de l'Ordenança, en relació amb l'article 13.5 de la Llei 50/1999.

L'article 123 i següents de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques disposa que els actes que posen fi a la via administrativa podran ser recorreguts potestativament en reposició, davant el mateix òrgan que l'hagi dictat, dins el termini d'un mes, a comptar a partir de l'endemà de rebre la notificació.

De la revisió de la documentació que consta a l'expedient es desprèn que l'actuació policial de data 31 de desembre de 2017 va venir motivada per un incident no relacionat amb la tinença d'animals domèstics. Tanmateix, com el senyor [...] en el moment dels fets portava dos gossos de raça considerada com a potencialment perillosa dins de la furgoneta que conduïa, els agents policials li van demanar les dades dels animals i va ser quan el senyor [...] es va negar, tal i com consta a l'acta policial. Tenint en compte que el senyor [...] manifesta al seu recurs que no està

bé a nivell psíquic i aporta un informe mèdic relatiu al seu ingrés hospitalari en data 1 de gener de 2018, on s'indica la malaltia que pateix, s'ha valorat estimar el recurs interposat.

Considerant l'informe emès per la instructora de l'expedient de data 12 de febrer de 2019 i d'acord amb l'article 56 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals i l'article 49.2.b) de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, que fa referència a les infraccions tipificades a la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, S'ACORDA:

PRIMER.- ESTIMAR el recurs interposat pel senyor [...] contra l'acord de la Junta de Govern Local de data 21 de setembre de 2018, pels motius abans exposats, i, en conseqüència, DEIXAR SENSE EFECTES la sanció imposada per valor de tres-cents euros amb cinquanta-dos cèntims (300,52 €) - referència MA 2018 50740729 -i ARXIVAR l'expedient.

SEGON.- NOTIFICAR aquest acord a les persones interessades i els recursos que corresponguin.»

8.2:

« La senyora [...] és propietària d'un gos de raça considerada com a potencialment perillosa, de nom Shena i amb microxip 941000018700512, inscrit al Registre municipal d'animals de companyia des del dia 14 de juliol de 2016 i no posseeix la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos potencialment perillosos.

En data 21 de febrer de 2018 des del Servei de Protecció de la salut se la va requerir perquè en el termini màxim de quinze dies hàbils sol·licités la llicència administrativa i aportés la documentació necessària per tramitar-la, atès que havia fet cas omís als requeriments efectuats anteriorment pel Programa d'animals domèstics.

En data 14 de maig de 2018, mitjançant la resolució número 4171, es va acordar incoar un expedient sancionador com a presumpta responsable de la comissió de la infracció consistent en tenir un gos de raça considerada com a potencialment perillosa sense posseir la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos considerats potencialment perillosos i se li requeria perquè tramités la llicència administrativa i es proposava la imposició d'una sanció de dos mil quatre-cents quatre euros amb sis cèntims (2.404,06 €). Així mateix, se li informava que tenia un termini de deu dies hàbils per formular al·legacions i aportar els documents que estimés convenients i que en cas de no efectuar al·legacions, l'acord d'iniciació seria considerat proposta de resolució.

D'altra banda, se li informava que si reconeixia voluntàriament la seva responsabilitat en els fets i efectuava el pagament voluntari de la sanció en qualsevol moment anterior a la resolució, s'aplicarien reduccions del 20% acumulables entre sí sobre l'import de la sanció proposada.

La resolució, amb la indicació dels recursos que corresponien, se li va notificar mitjançant la publicació al Butlletí Oficial de l'Estat el dia 6 de setembre de 2018, per haver resultat infructuosos els dos intents de notificació personal domiciliària per causes alienes a aquesta administració.

Una vegada transcorregut el termini atorgat, es va comprovar que la senyora [...] no havia presentat cap al·legació ni havia proposat cap prova. Així mateix, no havia sol·licitat la llicència administrativa ni havia aportat la documentació necessària per tramitar-la i tampoc no havia reconegut la seva responsabilitat en els fets ni efectuat el pagament voluntàriament amb dret a reducció de la quantia de la sanció proposada.

En data 23 de novembre de 2018, mitjançant acord de la Junta de govern local, se li va imposar una sanció de dos mil quatre-cents quatre euros amb sis cèntims (2.404,06 €), amb motiu de la comissió de la infracció consistent ser propietària d'un gos de raça considerada com a potencialment perillosa sense posseir la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos de raça considerada potencialment perillosa, d'acord amb l'article 63 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals i l'article 13.5 de la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el Règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.

L'acord, juntament amb la indicació dels recursos que corresponien, es va donar per notificat en data 31 de desembre de 2018.

El mateix dia 31 de desembre de 2018, la senyora [...] va interposar recurs de reposició segons el qual manifestava que:

- la notificació que se'ls havia enviat amb anterioritat on se li atorgava un termini per tramitar la llicència no li va arribar per un canvi de domicili a l'abril de 2018 i no eren conscients que havia transcorregut el termini.
- sol·licitaven un nou termini o, en el seu defecte, un fraccionament de la sanció per poder abonar-la. En cas contrari no era possible fer-li front.

En data 23 de gener de 2019 la senyora [...] sol·licita la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos de raça considerada com a potencialment perillosa.

En data 12 de febrer de 2019 la instructora de l'expedient va emetre informe segons el qual era procedent l'estimació del recurs.

Tenir un gos de raça considerada com a potencialment perillosa sense posseir la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos considerats potencialment perillosos, constitueix infracció administrativa tipificada a l'article 44 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals i a l'article 3.1 de la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el Règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos i el Decret 170/2002, d'11 de juny, infracció qualificada com a molt greu, d'acord amb l'article 62.4 de l'Ordenança i l'article 13.1.b) de la Llei 50/1999 i susceptible d'imposició de sanció per valor econòmic des de dos mil quatre-cents quatre euros amb sis cèntims (2.404,06 €) fins a quinze mil vint-i-cinc euros amb trenta cèntims (15.025,30 €), d'acord amb l'article 63 de l'Ordenança i l'article 13.5 de la Llei 50/1999.

L'article 123 i següents de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques disposa que els actes que posen fi a la via administrativa podran ser recorreguts potestativament en reposició, davant el mateix òrgan que l'hagi dictat, dins el termini d'un mes, a comptar a partir de l'endemà de rebre la notificació.

De la revisió de l'expedient es desprèn que la senyora [...] és propietària d'un gos de raça considerada com a potencialment perillosa inscrit al Registre municipal d'animals de companyia – ANICOM des del dia 14 de juliol de 2016.

Abans de la tramitació de l'expedient sancionador que ens ocupa, la senyora [...] havia estat requerida en diverses ocasions perquè tramités la llicència administrativa i havia fet cas omís a tots els requeriments dels quals era destinatària.

En conclusió, la senyora [...] era coneixedora de la seva obligació de posseir la llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos considerats potencialment perillosos. Tanmateix, s'ha comprovat que en data 12 d'abril de 2018 la senyora [...] va comunicar un canvi de domicili al Padró municipal d'habitants i quan en data 14 de maig de 2018 es va incoar l'expedient sancionador la notificació de la incoació no es va practicar a la nova adreça.

Considerant l'informe emès per la instructora de l'expedient de data 12 de febrer de 2019 i d'acord amb l'article 56 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals i l'article 49.2.b) de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, que fa referència a les infraccions tipificades a la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, S'ACORDA:

PRIMER.- ESTIMAR el recurs interposat per la senyora [...], el dia 31 de desembre de 2018, contra l'acord de la Junta de govern local de data 23 de novembre de 2018, pels motius abans exposats, i, en conseqüència, DEIXAR SENSE EFECTES la sanció imposada per valor de dos mil quatre-cents quatre euros amb sis cèntims (2.404,06 €) i ARXIVAR l'expedient.

SEGON.- NOTIFICAR aquest acord a les persones interessades i els recursos que corresponguin.»

8.3:

« En data 6 de juliol de 2017 el senyor [...] va ser identificat per agents de Policia municipal com a propietari d'un gos de raça considerada com a potencialment perillosa no inscrit al Registre d'animals de companyia i per no posseir la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos potencialment perillosos.

Una vegada comprovat que el senyor [...] havia fet cas omís als requeriments efectuats des del Servei de Protecció de la salut, els dies 11 d'agost de 2017 i 15 de febrer de 2018, perquè inscrivés el gos i sol·licités la llicència administrativa, en data 14 de maig de 2018, mitjançant la resolució número 4168, es va acordar incoar un expedient sancionador com a presumpte responsable de la comissió, entre d'altres, de la infracció consistent en tenir un gos de raça considerada com a potencialment perillosa sense posseir la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos considerats potencialment perillosos i se li requeria perquè tramités la llicència administrativa i es proposava la imposició d'una sanció de dos mil quatre-cents quatre euros amb sis cèntims (2.404,06 €). Així mateix, se li informava que tenia un termini de deu dies hàbils per formular al·legacions i aportar els documents que estimés convenient i que en cas de no efectuar al·legacions, l'acord d'iniciació seria considerat proposta de resolució.

D'altra banda, se li informava que si reconeixia voluntàriament la seva responsabilitat en els fets i efectuava el pagament voluntari de la sanció en qualsevol moment anterior a la

resolució, s'aplicarien reduccions del 20% acumulables entre sí sobre l'import de la sanció proposada.

La resolució, amb la indicació dels recursos que corresponien, se li va notificar mitjançant la publicació al Butlletí Oficial de l'Estat el dia 6 de juliol de 2018, per haver resultat infructuosos els dos intents de notificació personal domiciliària per causes alienes a aquesta administració.

Una vegada transcorregut el termini atorgat, es va comprovar que el senyor [...] no havia formulat cap al·legació ni havia proposat cap prova. Així mateix, no havia sol·licitat la llicència administrativa ni havia aportat la documentació necessària per tramitar-la. Tampoc no havia reconegut la seva responsabilitat en els fets ni efectuat el pagament voluntàriament amb dret a reducció de la quantia de la sanció proposada.

En data 19 d'octubre de 2018, mitjançant acord de la Junta de govern local, se li va imposar una sanció de dos mil quatre-cents quatre euros amb sis cèntims (2.404,06 €), amb motiu de la comissió de la infracció consistent en tenir un gos de raça considerada com a potencialment perillosa sense posseir la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos de raça considerada potencialment perillosa, d'acord amb l'article 63 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals i l'article 13.5 de la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el Règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.

L'acord, juntament amb la indicació dels recursos que corresponien, es va donar per notificat el dia 22 d'octubre de 2018.

El mateix dia 22 d'octubre de 2018 el senyor [...] va interposar recurs mitjançant el qual manifestava que feia més de quatre mesos havia donat el gos al senyor [...] i que no se li enviessin més notificacions.

En data 13 de novembre de 2018 des del Servei de Protecció de la salut es va fer una inspecció i el senyor [...], nom correcte del senyor [...], va confirmar els fets.

En data 12 de febrer de 2019 la instructora de l'expedient va emetre informe segons el qual era procedent l'estimació del recurs.

Tenir un gos de raça considerada com a potencialment perillosa sense posseir la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos considerats potencialment perillosos, pot constituir infracció administrativa tipificada a l'article 44 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals i a l'article 3.1 de la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el Règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos i el Decret 170/2002, d'11 de juny, infracció qualificada com a molt greu, d'acord amb l'article 62.4 de l'Ordenança i l'article 13.1.b) de la Llei 50/1999 i susceptible d'imposició de sanció per valor econòmic des de dos mil quatre-cents quatre euros amb sis cèntims (2.404,06 €) fins a quinze mil vint-i-cinc euros amb trenta cèntims (15.025,30 €), d'acord amb l'article 63 de l'Ordenança i l'article 13.5 de la Llei 50/1999.

L'article 123 i següents de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques disposa que els actes que posen fi a la via administrativa podran ser recorreguts potestativament en reposició, davant el mateix òrgan que l'hagi dictat, dins el termini d'un mes, a comptar a partir de l'endemà de rebre la notificació.

De la revisió de l'expedient es desprèn que el senyor [...] actualment no és propietari del gos de raça considerada potencialment perillosa que va motivar la incoació de l'expedient sancionador de referència, motiu pel qual no té obligació de posseir la llicència administrativa per a la tinença i/o conducció de gossos potencialment perillosos i procedeix l'estimació del recurs interposat.

Considerant l'informe emès per la instructora de l'expedient de data 12 de febrer de 2019 i d'acord amb l'article 56 de l'Ordenança municipal de tinença i protecció dels animals i l'article 49.2.b) de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, que fa referència a les infraccions tipificades a la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, S'ACORDA:

PRIMER.- ESTIMAR el recurs interposat pel senyor [...] el dia 22 d'octubre de 2018, contra l'acord de la Junta de govern local de data 19 d'octubre de 2018, pels motius abans exposats, i, en conseqüència, DEIXAR SENSE EFECTES la sanció imposada per valor de dos mil quatre-cents quatre euros amb sis cèntims (2.404,06 €) i ARXIVAR l'expedient.

SEGON.- NOTIFICAR aquest acord a les persones interessades i els recursos que corresponguin.»

ÀREA DE SERVEIS GENERALS I GOVERN OBERT

Epígraf 9) Aprovació de la modificació de la plantilla de l'Ajuntament per a l'exercici 2019 per ampliació de places amb motiu de l'aprovació de la jubilació anticipada de policies, i correcció d'error material.

El Sr. Alcalde recorda que Reial decret 1449/2018, de 14 de desembre, establia el coeficient reductor de l'edat de jubilació a favor dels policies locals al servei de les administracions locals. Això ha produït com a efecte que a hores d'ara hi hagi vint-i-dues jubilacions. Es preveuen set més el 2020, i sis més que venien d'una taxa de reposició addicional. Avui s'aprova una convocatòria de quaranta-una places, trenta-quatre d'elles de nova creació. El Sr. Alcalde explica en aquest punt el contingut del següent epígraf de l'ordre del dia, en el qual es proposa la reconversió de quatre places, que actualment estan ocupades per policies municipals, que seran publicades i cobertes per personal administratiu. En les seves característiques, es tracta de llocs de treball administratius.

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui anuncia que votarà a favor de reposar aquelles places de la Policia Municipal que es jubilen. Tant de bo l'Ajuntament hagués fet aquesta renovació i aplicació de places de policia molt abans, no només les places que es jubilen, ni únicament abans de la reforma de les limitacions pressupostàries. Potser així, si l'Ajuntament hagués donat prioritat a la seguretat, molt abans de tot això i de què Terrassa, la tercera ciutat de Catalunya, es trobi en la situació actual, en la qual fan falta com a mínim 150 agents de la Policia Municipal, potser el mes passat no s'hagués tingut coneixement d'unes dades dramàtiques, amb un augment del 41,1% dels robatoris amb força als domicilis, i un augment d'un 31% en immobles que no són domicilis, comerços, naus industrials, etc. Aquestes són dades del Ministeri de l'Interior.

El Sr. Alcalde posa de manifest que les dades que ha esmentat el Sr. Rodríguez no són reals. Abans d'ahir es va reunir el Consell Municipal de Seguretat. A Terrassa s'han incrementat els delictes, com a tota Catalunya, però en un percentatge menor que a la resta de l'àrea metropolitana. Aquesta és la informació que van facilitar els responsables dels Mossos d'Esquadra i de la Policia

Municipal. En el Consell hi havia present un representant del Partit Popular. El Sr. Rodríguez diu, a més, que tant de bo l'Ajuntament s'hagués avançat. La situació actual s'ha produït perquè el Partit Popular va impedir cobrir la taxa de reposició dels agents que es jubilaven, i va impedir per mitjà de la regla de la despesa poder invertir. El Sr. Rodríguez que l'Ajuntament ho hauria d'haver previst abans. Això vol dir que ho hauria d'haver previst abans del 2007, la qual cosa és realment difícil. El Sr. Alcalde no està d'acord amb els arguments del Sr. Rodríguez.

El Sr. Rodríguez pregunta si abans de la LRSAL, a la qual s'atribueixen tots els mals, ja hi havia un dèficit de policies municipals a Terrassa.

El Sr. Alcalde respon que segurament hi havia un dèficit, però en les límits als quals s'ha arribat.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« VIST que en sessió de data 19 de desembre de 2018, l'Excm. Ajuntament en Ple va aprovar la relació de llocs de treball i plantilla municipal per al 2019, de forma conjunta amb l'expedient d'aprovació pressupostària, i tal i com resulta preceptiu.

VIST que en data 8 de febrer de 2019 el Director de serveis d'Organització i recursos humans emet informe on proposa modificar la plantilla atès que des de la data d'aprovació de la plantilla per a l'exercici 2019 fins al moment s'han succeït determinats fets que ens obliguen a que aquesta sigui modificada, i atès que s'han detectat en la mateixa, determinats errors que cal esmenar, es proposa la modificació d'aquesta segons el que es detalla i justifica en l'esmentat informe.

VIST allò disposat pel Reial decret 1449/2018, de 14 de desembre, pel que s'estableix el coeficient reductor de l'edat de jubilació en favor dels policies locals al servei d'entitats que integren l'Administració Local, la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2018, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (art. 22.2), el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (art. 52.2.j i 283), pel que fa a les atribucions del Ple relatives a l'aprovació de la plantilla, i el Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals (art. 25 a 28), Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública (art. 28) i altra normativa concordant en relació al contingut de la mateixa,

Atenent els antecedents indicats, i atès que l'expedient es complementa amb els informes preceptius, la Comissió Informativa proposa a l'Excm. Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

A C O R D S :

PRIMER.- Modificar la plantilla de l'Ajuntament de Terrassa per a l'exercici 2019, incloent a la plantilla de personal funcionari les següents places de nova creació:

Categoria Agent, Grup C2, Subescala Serveis especials, Classe policia municipal,
Escala Bàsica: 35 places

Categoria Caporal, Grup C2, Subescala Serveis especials, Classe policia municipal,
Escala Bàsica: 2

Categoria Sergent, Grup C1, Subescala Serveis especials, Classe policia municipal,
Escala Intermèdia: 3

Categoria Inspector/a, Grup A2, Subescala Serveis especials, Classe policia municipal,
Escala Executiva: 1

SEGON.- Corregir l'error material detectat a la plantilla de personal funcionari respecte l'Escala i grup on s'ha encabint la categoria d'Inspector/a (de policia), en el següent sentit:

On es concreta Escala Superior Grup A1 per la categoria d'Inspector/a, ha de dir: Escala Executiva, Grup A2.»

Epígraf 10) Aprovació de la modificació de la Relació de llocs de treball de l'Ajuntament, en el sentit de crear quatre llocs de treball d'Administratiu, al Servei de via pública, seguretat i protecció civil.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« VIST que en sessió de data 19 de desembre de 2018, l'Excm. Ajuntament en Ple va aprovar la relació de llocs de treball i plantilla municipal per al 2019, de forma conjunta amb l'expedient d'aprovació pressupostària, i tal i com resulta preceptiu.

VIST que en data 14 de Gener de 2019 el Director de serveis d'Organització i recursos humans emet informe on proposa algunes modificacions concretes a la relació de llocs de treball pel 2019 per tal d'adaptar-los a les necessitats de l'organització en matèria de personal i als moviments de plantilla que es donen durant l'exercici, esdevingudes per la creació de nous llocs de treball derivats de necessitats sobrevingudes a l'organització.

VIST allò disposat per la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (art. 22.2), el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (art. 52.2.j i 283), pel que fa a les atribucions del Ple relatives a l'aprovació de la relació de llocs de treball, i el Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals (art. 29 a 32), Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública (art. 29 a 33, i 66) i altra normativa concordant en relació al contingut de la mateixa,

Atenent els antecedents indicats, i atès que l'expedient es complementa amb els informes preceptius, la Comissió Informativa proposa a l'Excm. Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER.- Crear quatre llocs de treball d'Administratiu, a Serveis de via pública, seguretat i protecció civil, relació d'ocupació Funcionari, Escala Adm. General, grup de classificació C1/C2, NR 7 i forma de provisió concurs. Es proposa la creació d'aquests llocs per donar resposta a la necessitat plantejada en l'informe del responsable del servei.

SEGON.- Trametre còpia de la modificació de la relació de llocs de treball al Departament de Governació i Relacions Institucionals i publicar-ho als butlletins oficials corresponents en el termini de trenta dies des de la seva aprovació segons art 283.4 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.»

Epígraf 11) Autoritzar la compatibilitat d'una treballadora municipal per exercir altra activitat privada.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	ABSTENCIÓ
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« VIST que la senyora [...], funcionària de carrera adscrita a Serveis Socials ha sol·licitat tenir reconeguda la compatibilitat per altra activitat privada, en concret per a exercir per compte aliè com a assistent espiritual.

VIST l'informe de la Responsable de relacions laborals i suport a projectes estratègics i que el servei d'adscripció ha emès informe favorable a l'esmentada sol·licitud per quant no afecta a la correcta prestació del servei.

VIST allò disposat per la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'Incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, el Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals i la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases del règim local.

Atenent els antecedents indicats i atès que l'expedient es complementa amb l'informe preceptiu emès per la Intervenció Municipal, la Comissió Informativa proposa a l'Excm. Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

A C O R D S :

PRIMER.- Reconèixer a la senyora [...] la compatibilitat per tal d'exercir altra activitat privada, com a assistent espiritual per compte aliè, de conformitat a allò que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques i normativa concordant, i d'acord amb la seva sol·licitud.

SEGON.- Condicionar el reconeixement de l'apartat anterior al compliment de les següents condicions:

1. Que l'activitat no requereixi o pugui requerir coincidència o presència de l'interessat/da amb l'horari que tingui atribuït a l'Ajuntament.
2. Que el resultat de l'activitat professional no hagi de ser sotmès a autorització, llicència, permís, ajuda financera o control de l'entitat local a la que presti serveis.
3. Que la jornada de l'activitat per la quals es demana la compatibilitat sigui inferior al 50 % de la jornada ordinària establerta a aquesta Corporació.
4. Que respecti la normativa d'incompatibilitats vigents.
5. Que comuniqui qualsevol modificació posterior a les dades avui declarades incorrent en la responsabilitat prevista a la normativa vigent en cas de no fer-ho.

TERCER.- Notificar aquests acords a la interessada.»

ÀREA DE CULTURA, INNOVACIÓ I PROJECCIÓ DE LA CIUTAT

Epígraf 12) Acceptació de l'assignació per al període gener-desembre del 2018, atorgada pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya per al finançament del funcionament dels centres d'educació especial Fàtima i El Pi.

Sotmès a votació el present dictamen, és aprovat per unanimitat. El seu contingut és el següent:

« La Llei 12/2009, de 19 de juliol, d'Educació estableix en l'article 199 que el Govern ha de garantir la gratuïtat de l'escolarització dels ensenyaments a què fa referència l'article 5.2 i ha de sostenir amb recursos econòmics necessaris els centres que presten el Servei d'Educació de Catalunya, d'acord amb la programació educativa. Aquest finançament per al funcionament dels centres de titularitat municipal ha de prendre com a referent els criteris aplicats als centres anàlegs de titularitat de la Generalitat de Catalunya.

La Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, modifica l'apartat 5 de l'article 94 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, i

estableix que les transferències per quantia superior a cinquanta mil euros s'han de formalitzar mitjançant convenis, però resten excloses les transferències que s'efectuïn als ens locals.

L'Ajuntament de Terrassa, mitjançant el Servei d'Educació, va enviar les dades d'alumnat i professorat dels nostres centres d'educació especial: FATIMA i El Pi a la Generalitat de Catalunya per al curs escolar 2017-2018 per al càlcul de l'assignació per a les despeses de funcionament i sosteniment d'aquests centres educatius de titularitat municipal que integren el Servei d'Educació de Catalunya i així transferir-nos durant l'any 2018, els imports corresponents.

Per tal de finançar el funcionament dels centres educatius de titularitat de les corporacions locals, d'Educació Infantil i Primària, d'Educació Secundària i d'Educació Especial, la Direcció General de Centres Públics del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, ha cregut oportú, assignar per tot l'any 2018, a la nostra corporació local, l'import total de 2.446.221,57 €.

El President de la Comissió Informativa de l'Àrea de Cultura, Innovació i Projectió de la Ciutat, proposa a l'Ajuntament Ple, l'adopció de l'acord següent:

Acceptar l'assignació per al període gener-desembre de l'exercici 2018, atorgats per la Direcció General de Centres Públics del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, per al finançament del funcionament dels centres educatius de titularitat municipal: Centre d'Educació Especial FATIMA i Centre Paràlisi Cerebral El Pi, per un total 2.446.221,57 €, desglossat de la forma següent:

- CEE FÀTIMA 1.567.907,34 €
- CEE EL PI 878.314,23 € »

Epígraf 13) Aprovar inicialment les Bases específiques reguladores que hauran de regir la convocatòria per a la concessió d'ajuts, premis i beques.

La Sra. Rius manifesta que aquesta vegada sí que el govern ha donat compliment a una Proposta de Resolució aprovada pel Ple. S'han convocat seixanta beques de vuitanta hores, que es faran a diversos punts de la ciutat, per descentralitzar i combatre les desigualtats en l'aprenentatge de l'anglès. La Sra. Rius fa una referència als ajuts per la igualtat d'oportunitats, que són ajuts per material, activitats, llibres i ajuts per les activitats extraescolars de les escoles de la ciutat. És positiu que hi hagi un primer intent per regular aquests ajuts, i un primer intent per aportar uns barems. No obstant, la Sra. Rius demana que en una propera edició els barems fossin més clars, i que la partida no sigui fixa, sinó dependent de les necessitats de l'entorn. Es tracta d'ensenyaments obligatoris i els materials es necessiten. Per això cal preguntar-se què passa quan un nen no ho pot pagar el material, o no pot pagar les sortides.

El Sr. Vega clarifica que hi ha una partida fixa, que es distribueix en funció d'uns criteris. Abans també hi havia uns criteris, en funció de la tipologia i de la sociologia econòmica de l'escola. Ara són uns criteris més estrictes. La Sra. Rius ha demanat que les quantitats estiguin en funció de les necessitats. El Sr. Vega recorda que en aquest àmbit també hi participen els serveis socials. Aquests són uns ajuts que distribueixen els consells escolars dels centres. A més, hi ha els ajuts individuals, familiars, que donen els serveis socials. Ambdues ajudes es complementen.

Sotmès a votació el present dictamen, el resultat és el següent:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	A FAVOR

El contingut del dictamen aprovat és el següent:

« Els serveis tècnics d'Educació de l'Ajuntament de Terrassa, han elaborat una proposta de bases i convocatòria per diversos ajuts (premis i beques) mitjançant la seva incorporació al Portal Educatiu i, si s'escau, la seva publicació. El referit expedient resta degudament documentat els objectius i efectes que es pretenen amb l'atorgament de les esmentades subvencions, el termini necessari per a la seva consecució, els costos previsibles i les fonts de finançament, tal i com requereix l'article 8 de la Llei 38/2003, general de subvencions.

Aquests ajuts pretenen col·laborar de forma activa, juntament amb professionals del camp de l'educació de la ciutat de Terrassa i amb les modalitats següents:

- 1) Beques per alumnes de FP de Grau Superior
- 2) Beques a l'excel·lència per a estudiants de secundària
- 3) Premis Projectes Educatius
- 4) Beques per estudiants de 1r de batxillerat per un curs intensiu d'anglès
- 5) Ajuts per a la igualtat d'oportunitats als centres educatius

Els tècnics del Servei d'Educació n'han emès un informe.

D'acord a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

D'acord al Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

De conformitat als articles 118-129 i 130-135 del Reglament d'obres activitats i serveis dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny.

D'acord a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Atenent aquests antecedents i els esmentats informes dels serveis tècnics d'Educació que acompanya la proposta, com a president de la Comissió Informativa de l'Àrea de Cultura, Innovació i Projecció de la Ciutat de l'Ajuntament de Terrassa, en us de les atribucions conferides per Decret de l'Alcaldia-Presidència número 10222 d'1 de desembre de 2017, proposo a l'Excm. Ajuntament Ple l'adopció dels acords següents:

Primer. Aprovar inicialment les Bases específiques reguladores que hauran de regir la convocatòria per a la concessió d'ajuts en les modalitats següents:

- 1) Beques per alumnes de FP de Grau Superior
- 2) Beques a l'excel·lència per a estudiants de secundària

- 3) Premis Projectes Educatius
- 4) Beques per estudiants de 1r de batxillerat per un curs intensiu d'anglès
- 5) Ajuts per a la igualtat d'oportunitats als centres educatius

com a normativa del marc general de les condicions per regular l'atorgament de subvencions (premis, beques i ajuts), per tal de fomentar i promocionar activitats socials i econòmiques d'interès local, de conformitat a l'article 124 del Reglament d'obres, activitats i serveis (ROAS) dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny.

Segon. Sotmetre a informació pública, pel termini de 20 dies, l'acord d'aprovació i el contingut de les bases específiques, mitjançant un anunci que és publicarà en el Butlletí oficial de la Província (BOP), en el tauler d'anuncis i edictes electrònic de la corporació i una referència del mateix al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. Es fa constar que si no es presenten reclamacions ni al·legacions, l'esmentada aprovació esdevindrà definitiva sense necessitat d'acord exprés, de conformitat amb l'article 124 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el ROAS.»

ÀREA DE DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC, INDÚSTRIA I OCUPACIÓ

Epígraf 14) Aprovació del Pla Estratègic d'Economia Social i Solidària de Terrassa 2019-2026.

Pren la paraula el Sr. Giménez, qui indica que vol parlar com a President del Consell de l'Economia Social i Solidària, per presentar aquest Pla Estratègic. El Consell va rebre l'encàrrec, a través del seu reglament, de definir les polítiques estratègiques i d'impuls d'aquest tipus d'economia, i desenvolupar un Pla Estratègic. Aquest Pla és fruit del treball molt intens del Consell i del seu grup de treball. El Sr. Giménez se sent orgullós de què entre totes i tots s'hagi estat capaç d'arribar a acords, d'establir consensos i assolir objectius comuns, encara que es procedeixi de posicionaments diversos. Sempre hi ha hagut acord en disposar d'un full de ruta per a l'economia social i solidària. S'han volgut incorporar les visions de tots els agents i entitats que han participat en el procés. En aquest sentit, el Sr. Giménez manifesta el seu agraïment per la implicació dels Grups polítics municipals. També s'han recollit les necessitats del teixit de l'economia social, i s'ha intentat donar resposta i acompanyament des del govern local, amb una imprescindible visió de ciutat, ja que és això precisament el que el teixit demana. El Sr. Giménez agraeix de forma particular la implicació i el treball de la Xarxa d'economia social de Terrassa, que ha aportat molt a aquest Pla Estratègic, i perquè acabés sent una realitat. El Sr. Giménez es mostra convençut de què es continuarà treballant plegats en aquest model econòmic més just i solidari, i que es farà amb responsabilitat, amb la finalitat que la ciutadania pugui gaudir d'una ciutat més justa, responsable, inclusiva i sostenible econòmicament, socialment i ambientalment. Terrassa pot presumir d'haver estat la primera ciutat catalana en disposar d'un servei especialitzat en economia social. Es tractava de portar la democràcia i la participació de la ciutadania a l'economia. La sorpresa ha estat que fins i tot les empreses més tradicionals també han assumit les virtuts de la responsabilitat social sobre els seus productes, incorporant nous elements de l'economia social a la seva activitat. Avui, a l'apartat de Participació Ciutadana, es comprovarà com des de l'escola Vedruna s'ha fet una aproximació idònia al contingut que vol aportar el Pla Estratègic. L'economia té com a finalitat resoldre les necessitats bàsiques de la manera més eficient possible, amb els recursos disponibles, Per això cal tenir en compte que hi hagi també eficiència ambiental, en un món amb uns recursos limitats. També que hi hagi eficiència social. L'economia social i solidària ha de tornar a posar en el centre les necessitats de les persones. Aquestes han de ser sempre més importants que l'economia, mai a l'inrevés. El Pla preveu una vigència del 2019 al 2026, i tindrà el seu propi procés d'avaluació

global i avaluació específica. Es rendirà comptes a la ciutadania mitjançant el Portal de Transparència i el Portal Participa Terrassa. Es treballarà una avaluació més acurada amb un grup motor. L'aposta per l'economia social i solidària ha de servir per millorar la qualitat de vida de la ciutat, des d'una activitat econòmica més responsable amb l'entorn, que treballa i enforteix la producció local, que busca i forma xarxes amb productors propers en el territori i implicats en la comunitat. Per tant, empreses que formen part del teixit ciutadà de Terrassa i que aporten valor econòmic i valor social. El Sr. Giménez considera, però, que aquest Pla no serà res si no es dota de recursos i d'una voluntat política impulsora. La voluntat política ha estat demostrada per part de tots plegats, afegint controls, millores i cohesió per part de tots els Grups municipals a la iniciativa que avui dona lloc al Pla Estratègic. Els recursos els decideix cada any aquest mateix Ple. La voluntat política i els recursos estaran presents cada any en aquesta sala de Plens. El Pla Estratègic conté un calendari i un pressupost que ho recordarà. Terrassa té la sort i el capital valuós de gaudir d'una àmplia, diversa i dinàmica xarxa d'entitats, persones i empreses de l'economia social i solidària.

El Sr. Medina anuncia que el Grup de la CUP votarà a favor del dictamen. El Sr. Medina recorda el Pla de Mobilitat, que es va aprovar a meitat de la legislatura. El Sr. Medina té la mateixa sensació d'una certa contradicció. És important que es redacti un document que reculli un seguit de mesures que es poden portar a terme durant els propers anys en l'àmbit de l'economia social i solidària. El Sr. Medina considera, però, que podria ser molt més ambiciós. Cal valorar positivament que tingui una previsió pressupostària, tot i que és insuficient. No es faran polítiques públiques només amb bons desigs. Per això, el Grup de la CUP emetrà un vot afirmatiu però amb reserves. La CUP no serà mai un obstacle en l'àmbit de l'economia social i solidària, però el seu vot serà crític i amb una certa cautela, perquè no vol que el Pla es quedi en un brindis al sol. El que cal és voluntat política i abocar-hi recursos. Per això al Sr. Medina li ha agradat la intervenció del Sr. Giménez, si bé contrasta amb la molt escassa partida pressupostària consignada pel 2019. Això no és un senyal gens optimista. L'economia social, com els valors del cooperativisme, la remunicipalització de serveis i la gestió comunitària, són eines per bastir una alternativa al sistema econòmic actual, que posi la vida i el benestar de les persones en el centre. El Sr. Medina destaca la feina i les aportacions de la Xarxa d'economia social de Terrassa i agraeix a les tècniques del servei d'economia social tota la seva tasca, que han afavorit que es disposi d'un Pla que cal esperar compti amb un ampli consens del Ple municipal.

El Sr. Aguinaga que l'aprovació d'aquest dictamen converteixen Terrassa en referent català i espanyol en la matèria. Aquesta és una de les ocasions en què la marca Terrassa brilla amb llum pròpia. El Grup de C's se sent orgullós d'haver contribuït a aquest Pla a través d'una Proposta de Resolució destinada a impulsar l'economia col·laborativa a la ciutat. El Pla Estratègic és un document de llarg recorregut i amb diversos objectius. El Sr. Aguinaga, però, vol centrar-se en un: l'enfortiment de les empreses d'economia social i solidària. Aquestes empreses tenen a Terrassa una llarga tradició, amb alguns exemples de referència a Catalunya. Al costat d'aquests referents sòlids, hi ha un ventall d'iniciatives petites, voluntaristes i poc estructurades, que haurien de ser la llavor d'una visió més professional de l'economia social i solidària. Aquest àmbit ha d'aspirar a sostenir-se pels seus propis mitjans, i no esperar del municipi més del que qualsevol altra empresa podria esperar. Professional la gestió, aprendre tècniques de màrqueting i operar des d'uns objectius que siguin aliens al mercat i a la resta d'àmbits empresarials, són aspectes cabdals en aquest pla. Si al final de la vigència del Pla, l'any 2026, s'assoleix això, s'haurà assolit l'objectiu més important: aconseguir que l'economia social i solidària assoleixi la majoria d'edat. El Sr. Aguinaga agraeix la tasca dels equips tècnics en l'elaboració del Pla Estratègic, especialment la Sra. Montse Torres.

El Sr. Sàmper agraeix al Tinent d'Alcalde que hagi consumat aquesta estructura tan necessària per a la ciutat. En la mesura en què va participar en el seu moment, avui pertoca agrair al

Sr. Josep Manel Rodríguez la seva col·laboració amb l'aprovació del Pla d'Economia Social de Terrassa, i també a la Sra. Montse Torres, perquè ha estat l'autora material del Pla. També és important que avui es reconegui la feina feta per gairebé tots els Grups municipals, en especial el Grup de la CUP, el de Ciutadans i el de TeC. L'economia social és una part amable de l'economia, que dóna millors resultats quant al manteniment de llocs de treball, de sentiment de pertinença, de sentiment de lleialtat. Per tant, és un model que tots plegats han de creure-se'l i fer-lo evolucionar entre tots.

El Sr. Albert destaca la importància de l'aprovació d'aquest Pla, que a més es farà de forma compartida. En realitat, s'aprova formalment en el Ple, però qui l'aprova és el Consell Municipal d'Economia Social i Solidària, un instrument del qual s'ha dotat la ciutat per gestionar aquest tipus d'economia. Aquest ha estat un treball conjunt, gestionant les expectatives, les necessitats, les demandes i els interessos de tothom. Això ha estat gràcies a la voluntat que han mostrat sempre les entitats d'economia social i solidària de Terrassa, per voler treballar conjuntament i coordinar-se. També les empreses, les xarxes, els Grups polítics. El Sr. Albert agraeix als tècnics municipals, al Sr. Miquel Pérez, al Sr. Josep Manel Rodríguez i a la Montse Torres. Sense ells hauria estat més complicat l'elaboració del Pla, atès que la gestió de les demandes i els interessos legítims de les parts ho feien complicat. També cal agrair la feina del Tinent d'Alcalde, Sr. Giménez, ja que sense un lideratge polític tampoc hauria estat possible. El Sr. Albert llença, però, un missatge. Aquest no és un pla estratègic més. L'economia social i solidària és un element important i vertebrador de les polítiques econòmiques del present i del futur de la ciutat. Però no només. L'economia social no és només una part petita, amable, simpàtica i agradable de l'economia local. És un element central que fa que com més potent sigui aquest sector, millor estarà preparada la ciutat per superar les crisis, les transformacions i els canvis que vindran en el futur. Per tant, cal que aquest sector sigui gran i potent en el marc de l'economia terrassenca. Aquest és un bon Pla, amb una bona diagnosi, amb un cronograma i amb un pressupost adjunt. Caldrà ser capaces, entre tots de desenvolupar el Pla i dur-lo a la pràctica.

El Sr. Monterde celebra també l'aprovació del Pla Estratègic, malgrat arribi al final del mandat. Aquest Pla és un bon instrument per al desenvolupament de l'economia social i solidària a la ciutat. El Grup de TeC creu que aquesta economia és un àmbit primordial per a la transformació i el desenvolupament d'un nou model econòmic, que ajudi a superar els problemes econòmic i d'atur que pateix Terrassa. El Sr. Monterde se suma a les felicitacions que s'han fet a l'equip tècnic i als membres del Consell Municipal. El Sr. Monterde recorda les modificacions i les esmenes que es van introduir en el seu reglament, que van fer que el Consell tingués una majoria de les entitats socials i solidàries, i no tant dels Grups polítics. Això ha donat una gran potència al Consell, com ho demostra l'aprovació, avui, del Pla Estratègic. El Sr. Monterde celebra que s'aprovin un conjunt d'accions, amb un calendari i un pressupost. Ara bé, el Sr. Monterde no voldria que aquest Pla quedés en calaix. El Sr. Monterde troba a faltar que aquelles accions que depenen només de l'Ajuntament no s'haguessin calendaritzat abans. Però el Pla, considera el Sr. Monterde, hauria de ser un programa de mínims. La voluntat hauria de ser anar molt més enllà i desenvolupar una política de l'economia social i solidària molt més holística, en el conjunt de les polítiques econòmiques de la ciutat. El Grup de TeC es compromet a què aquest sigui un programa de mínims, i insta a la resta de Grups a què ho considerin així. Que no només contempli un termini, sinó que aquest termini se superi amb escreix, i que es dissenyin noves accions, nous calendaris i noves dotacions pressupostàries.

El Sr. Giménez considera que l'aprovació del Pla és un èxit de ciutat. Per tant, és un guany per a tothom. Sr. Giménez reconeix la feina dels tècnics, de la Sra. Torres, del Sr. Josep M.

Rodríguez i del Sr. Miquel Pérez. Treballar amb la seva vocació i amb la seva implicació és admirable.

El Sr. Sàmper corregeix el seu oblit anterior i amplia la seva felicitació al Sr. Miquel Pérez, reconeixent la seva gran tasca.

El Sr. Alcalde agraeix a tots i a totes els qui han fet possible aquest bon treball, tant tècnics com polítics.

Sotmès a votació el present dictamen, és aprovat per unanimitat. El seu contingut és el següent:

« Des de l'Àrea de Desenvolupament Econòmic, Indústria i Ocupació s'ha fet una aposta clara per impulsar l'Economia Social i Solidària a la ciutat. A aquest efecte hem participat en totes les xarxes supralocals que s'han creat amb aquest objectiu, en molts casos sent impulsors directes de la seva creació, com va ser el cas de la Xarxa d'Innovació del Vallès (2014) i la Xarxa de Municipis per a l'Economia Social i Solidària.

Amb data 30 de gener del 2018 es va crear un Consell Municipal d'Economia Social i solidària de Terrassa que va tenir com encàrrec principal l'elaboració final del Pla Estratègic d'Economia Social i Solidària per Terrassa, d'ara endavant (PEESST). EICMESST va finalitzar aquest encàrrec amb l'aprovació del PEESST 2019-2026 per unanimitat en la sessió extraordinària de gener de 2019.

L'objectiu general del PEESST 2019-2026 és l'impuls de polítiques locals per la promoció de l'economia Social i solidària de Terrassa en el període 2019-2026 i donar a conèixer els avantatges d'aquest model econòmic.

Les línies estratègiques del PEESST són les següents:

- Promoció de l'Economia Social
- Foment de noves iniciatives de l'ESS
- Enfortiment d'empreses i entitats de l'ESS
- Impuls d'eines necessàries per al desenvolupament del Pla Estratègic i per la transversalitat de l'Economia Social i Solidària

Tot això donant compliment al Pla de Mandat 2015-2019.

Vist l'informe favorable del Director del Serveis d'Activitats Econòmiques de data 7 de febrer de 2019, a l'aprovació del Pla Estratègic d'Economia Social i Solidària de Terrassa es proposa la seva aprovació definitiva als òrgans de govern corresponents.

Vistos aquests antecedents i l'informe emès pel Director del servei que acompanya la proposta, la Comissió informativa de Desenvolupament Econòmic, Indústria i Ocupació, proposa a la consideració del Ple de l'Ajuntament l'adopció del següent

ACORD:

Únic.- Aprovar el Pla Estratègic d'Economia Social i Solidària de Terrassa 2019-2026, document adjunt al present dictamen, per impulsar, incentivar i enfortir les empreses i entitats de l'economia social a Terrassa.»

JUNTA DE PORTAVEUS

Epígraf 15) Declaració institucional condemnant la mort de dones víctimes de violència masclista.

Pren la paraula en aquest punt el Sr. Garcia, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Des del Ple de l'Ajuntament de Terrassa manifestem el rebuig als femicidis i condemnem enèrgicament l'assassinat de catorze dones a mans d'homes. D'aquests crims, nou són considerats violència de gènere, perquè l'assassí és la parella o l'exparella.

» La persistència de la violència patriarcal, manifestada en la forma més extrema, l'assassinat, ens recorda com és d'important que des de les administracions locals mantinguem ferm el compromís d'avançar en la coordinació, la prevenció, la detecció, l'atenció i l'empoderament de les dones.

» Des del nostre Ajuntament, junt amb les entitats i grups de dones, hem teixit durant les primeres dècades de la democràcia, una xarxa de prevenció de la violència, d'atenció a les dones que la pateixen, i d'acompanyament, a través de serveis i protocols d'actuació, que compten amb la participació de persones professionals d'àmbits diversos.

» Afortunadament, la societat és ara més sensible a aquesta problemàtica. Però cal anar més lluny i denunciar el patriarcat que l'origina, per poder eradicar-la. Per això hem de buscar la complicitat del conjunt de la societat, perquè la violència patriarcal és una xacra estructural i molt arrelada, que només podrem eradicar quan totes i tots, des del nostre àmbit d'influència, fem que les relacions entre els homes i les dones es construeixin sobre els valors de la igualtat i el respecte.

» En aquest sentit, cal denunciar també la violència invisible cap a les dones, que es conforma amb la complicitat social i cultural dels missatges que fomenten les actituds que promouen estereotips de gènere desiguals, i de la permissivitat amb els comportaments masclistes, per petits i quotidians que aquests siguin.

» És prioritari situar la prevenció d'aquesta violència com una política estratègica, perquè la violència patriarcal és l'expressió més greu de la desigualtat, perquè destrueix vides i perquè impedeix el desenvolupament dels drets, la igualtat d'oportunitats i les llibertats de les dones.

» Per tot això, aquest Ajuntament rebutja i condemna un cop més qualsevol tipus de violència contra les dones, i manifesta la seva voluntat de continuar treballant perquè Terrassa sigui una ciutat lliure de masclisme i de violència.»

Tot seguit, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci.

Epígraf 16) Donar compte de les Declaracions i Acords eventualment aprovats per la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. Instar a l'ATM a modificar la zona tarifària dels títols de transport integrat T-Jove i T-Mes.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

«El passat dimecres vàrem saber per declaracions del Conseller de Territori i Sostenibilitat que el nou sistema de tarifació i pagament del transport públic conegut com a T-Mobilitat no entrarà en funcionament fins l'any 2021. Aquest nou sistema significarà la desaparició del l'actual sistema de zones que serà substituït per un sistema personalitzat al perfil de l'usuari, i amb un criteri de cost per distància recorreguda i reducció d'aquest segons fidelitat en els trajectes. Aquest és un canvi que solucionarà els conflictes que presenta l'actual mapa tarifari i que sobretot permetrà acabar amb la situació d'injustícia i greuge comparatiu que pateix Terrassa respecte altres ciutats a l'estar ubicada en zona 3 des de l'origen de l'actual sistema.

» No obstant, els successius endarreriments en la implementació de la T-.Mobilitat han agreujat i perllongat en el temps el perjudici i podríem dir que el tracte discriminatori que patim els terrassencs i terrassenques. Com el que pateixen els estudiants universitaris de Terrassa que van diàriament a la Universitat Autònoma o universitats de Barcelona havent de pagar el cost de 3 zones. O les persones que diàriament també han d'anar a treballar a Barcelona. Hem de tenir present que la diferència entre un títol T-Jove de 2 zones (113,00 €) i un de 3 zones (159,35€) és de 45,75 €. I la diferència entre un títol T-Mes de 2 zones (72,00 €) i un de 3 zones (102,00€) és de 29,30 €

» La recent modificació introduïda per ubicar tots els municipis de l'AMB en zona 1 ha incrementat encara més el greuge compartiu. Un desplaçament entre Sant Andreu de la Barca i Plaça de Catalunya a Barcelona d'aproximadament 27Km de distància té un cost d'una zona, mentre que un desplaçament des de Terrassa a las mateixa Plaça de Catalunya que té la mateixa distància té un cost de zona 3. La diferència en el títol T-Jove és de 75,35€ i en el títol T-Mes de 48€, això recurrent la mateixa distància.

» Considerem que aquesta és una situació insostenible, que situa a Terrassa, la tercera ciutat de Catalunya, en una situació de discriminació flagrant i d'injustícia vers els seus habitants. El que seria desitjable i de justícia és que la ciutat de Terrassa passés de zona 3 a zona 2. Tanmateix, considerem que es podrien prendre mesures transitòries dirigides als usuaris que pateixen d'una manera més punyent l'elevat cost del transport públic com són els joves o aquells usuaris que utilitzen més regularment el sistema de transport públic metropolità.

D'acord amb l'exposat anteriorment, la Junta de Portaveus d'aquest Ajuntament l'adopta el següent

ACORD:

Únic.- Instar al president de l'Autoritat del Transport Metropolità, a què, en tant que no entri en vigor la T-Mobilitat, es modifiqui la zona tarifària d'aplicació a Terrassa passant de zona 3 a zona 2 per als títols de transport T-Jove i T-Mes.»

2. Per a què l'Ajuntament s'impliqui en la participació en els Corporate Games 2019.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals del PSC, PDeCAT, Ciutadans i PPC, el vot en contra dels Grups de TeC i de la CUP, i l'abstenció del Grup d'ERC-MES, és el que es transcriu a continuació:

« Els Terrassa Corporate Games tindran lloc del 13 al 15 de setembre. Els Jocs compten amb el suport de l'Ajuntament de Terrassa i la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona, la patronal CECOT, la Cambra de Comerç de Terrassa i les centres sindicals Comissions Obreres i Unió General de Treballadors.

» Terrassa serà pionera a Catalunya a celebrar un esdeveniment de prestigi internacional que té lloc a diversos llocs del món des de fa més de vint anys. La intenció és obrir camí a empreses i corporacions perquè puguin incorporar la pràctica esportiva com a element actiu en l'aposta per la responsabilitat social corporativa. Poden participar en els Corporate Games Terrassa 2019 totes aquelles persones, majors de 18 anys, representant a una empresa o corporació, units sota una mateixa pancarta o bandera.

» La competició està oberta a participants d'arreu de Catalunya, d'Espanya i fins i tot de l'estranger. Els Corporate Games Terrassa 2019 ofereixen un programa d'activitats diversificat que conjuga pràctica esportiva i activitat cultural i turística, dins d'un marc d'àmplia difusió per a empreses i corporacions participants i patrocinadores.

» El programa Terrassa 2019 es compon d'un quadre de competicions esportives de catorze especialitats que es desenvoluparan en diversos complexos esportius de la ciutat.

» Hi ha competicions de caràcter mixt i d'altres amb distinció entre categoria masculina i femenina. L'organització també recomana la inclusió d'atletes amb capacitats diverses dins dels mateixos equips.

Per tot plegat la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta el següent

ACORD

ÚNIC.- Que l'Ajuntament promogui la participació dels empleats, ex-empleats i jubilats de tota la corporació municipal als Terrassa Corporate Games, i càrrecs electes actuals i anteriors.»

3. Per exigir l'aplicació immediata de la Llei 24/2015 per a garantir el dret a l'habitatge a Terrassa.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« Ho han tornat a aconseguir, les entitats promotores de la Llei 24/2015, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica han recuperat les mesures més importants suspeses pel TC a petició del PP.

» Després de quasi tres anys d'ençà de la impugnació d'aquesta Llei per part del Govern de Rajoy i la banca, la lluita incansable de les entitats socials promotores, amb el suport d'una majoria aclaparadora de la societat catalana, ha permès "fer possible l'impossible" i recuperar les eines més importants que el PP havia sentenciat i enterrat: el lloguer social obligatori per aturar

els desnonaments de grans tenidors i la cessió obligatòria d'habitatge buit d'aquests per garantir el dret a l'habitatge de les persones en situació d'exclusió residencial.

» El Tribunal Constitucional ja ha notificat al Govern Espanyol i a la Generalitat la sentència amb data del 31 de gener en què accepta el desistiment del recurs que van acordar ambdós governs i que el Consell de Ministres va ratificar el novembre passat. Restem a l'espera de la seva publicació al BOE per a la seva plena vigència que no pot demorar més de 30 dies i que hauria de ser urgent, tenint en compte la importància social de la seva aplicació immediata. El Tribunal ha esperat a fer pública l'acceptació del desistiment a tenir la sentència llesta en relació a tots els articles impugnats i sobre els quals no hi havia acord de desistiment dels dos governs.

» El "fallo" accepta el desistiment del recurs en els articles 2.2, 5 (apartats 1, 2, 3, 4 i 9), article 7, i les disposicions transitòria segona i final tercera de la Llei 24/2015. D'altra banda, estima el recurs i declara la inconstitucionalitat i nul·litat dels articles 3, 4 i de la disposició addicional, relatius al sobreendeutament, ja que els governs estatal i català, van pactar el desistiment de l'articulat de la Llei 4/2016 en aquest aspecte.

» Es recuperen així eines tan imprescindibles i demostradament efectives com l'obligació de fer una oferta de lloguer social per part de grans tenidors a persones afectades per execucions hipotecàries i desnonaments per impagament de lloguer quan el propietari és un gran tenidor, i la cessió obligatòria d'habitatges buits propietat de grans tenidor a l'Administració pública per tal de poder ampliar el parc d'habitatge per a lloguer social i fer front als desnonaments. Les mesures d'emergència necessiten amb urgència aquestes mesures per poder oferir habitatge a totes les persones en situació d'exclusió residencial.

Per tots aquests motius, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa l'adopta els següents

ACORDS:

Primer.- Sol·licitar als jutjats i a les diferents administracions públiques l'aturada de tots els desnonaments que afecten a persones en situació d'exclusió residencial a la ciutat de Terrassa.

Segon.- Que la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Terrassa destinin els màxims recursos i esforços perquè s'apliqui plenament la llei i per real·lotjar i mobilitzar habitatge.

Tercer.- Reclamar a la Generalitat que es responsabilitzi de que no es vulnera la llei i que activi immediatament els mecanismes per a la cessió obligatòria. Les llistes d'espera a les mesures d'emergència s'han d'acabar perquè la falta d'habitatge ja no pot ser una excusa. Que signi els convenis que obliguin a les subministradores a assumir els deutes que les famílies no poden assumir.

Quart.- Aplicar de manera immediata els mecanismes per identificar els pisos buits i notificar als grans tenidors l'obligació de cedir-los. Així mateix, sancionar totes aquelles situacions d'incompliment de la llei, com no haver fet l'oferta de lloguer obligatori i els talls de subministraments a famílies vulnerables.»

4. Adhesió de l'Ajuntament a la ILP impulsada per l'escola Vedruna relacionada amb l'etiquetatge i la traçabilitat dels béns de consum.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« L'escola Vedruna Vall de Terrassa i la Fundació Vedruna Catalunya va elaborar el passat 2018 un projecte d'àmbit educatiu que ha culminat en la presentació per part dels nostres alumnes, al Parlament de Catalunya, d'una Iniciativa Legislativa Popular sobre l'etiquetatge i la traçabilitat dels béns de consum per la qual estem en procés de recollida de les pertinents 50.000 signatures.

» El projecte arrenca amb un procés de sensibilització de l'alumnat al voltant dels seus hàbits de consum i sobre la manca d'informació i transparència al respecte de la traçabilitat dels béns que estan a punt de comprar. Els nois i noies es qüestionen l'origen ètic del producte des de la recerca a les etiquetes, a internet, a les mateixes botigues del centre de la nostra ciutat (en virtut del nostre conveni amb el gremi Terrassa Comerç Centre) i fins i tot enviant cartes formals a les mateixes marques.

» La frustrant conclusió a la qual arriben el nostre alumnat és que costa trobar informació i transparència quant a l'origen de les nostres compres.

» Però tecnològicament és impossible que al segle XXI aquesta informació deixi de ser opaca? Hi ha maneres de fer que el consumidor obtingui de manera ràpida tota la informació sobre el que està a punt de comprar? En aquesta diatriba la nostra escola signà un conveni de col·laboració amb una empresa sabadellenca especialitzada en aquesta matèria, **Twenty Corner**.

» **Twenty Corner** ha estat la primera al món en desenvolupar un software utilitzant la tecnologia NFC (Near Field Communication, la mateixa de les targetes de crèdit *contactless*) que permet al consumidor, des del mòbil i sense haver-se de descarregar cap *aplicació*, obtenir tota la informació dels productes que portin aquest tipus de traçabilitat. Passant el mòbil per sobre de l'etiqueta NFC i des del portal [Make it Visible](#) (MiV) de Twenty Corner, el client veu tota la informació enllaçada a la mateixa i pot obtenir amb transparència tots els detalls sobre els diferents processos productius pels que ha passat el bé que està a punt d'adquirir.

» En primer lloc el consumidor ja no podrà dir mai més que no coneix l'origen del producte i del qual fins ara n'intuïa (només intuïa) que no donava totes les garanties ètiques mínimament exigibles. Per tant, al criteri de qualitat-preu s'incorpora ara un tercer criteri ètic de consum amb molta més immediatesa i facilitat de transparència respecte d'aquest origen del producte per al consumidor. I el més important, si això s'estén, les empreses no ètiques hauran de fer el possible per esdevenir-ne per tal de ser competitives i no a la inversa, com passa ara.

» En aquest punt de sensibilització dels alumnes en el marc del projecte, l'aparició d'aquesta tecnologia és esperançadora i la idea és que els alumnes siguin protagonistes d'un aprenentatge realment significatiu i que treballin generant ells mateixos la major part del projecte en si. El dilema doncs acaba sent, esperem que les empreses incorporin aquest sistema d'etiquetatge intel·ligent per iniciativa pròpia o se les condueix d'alguna manera en l'àmbit d'una idea de mercat regulat i que legisli el seu comportament productiu?

» Els alumnes acaben generant un Formulari Ètic que serà la base d'un sistema de puntuació. Aquest és el formulari que les empreses productores dels béns de consum el seu dia hauran d'emplenar en un procés "d'auditoria de l'origen ètic", amb un mínim de deu requisits

essencialment sociolaborals i ambientals, i que serà el fonament de l'etiquetatge NFC d'aquests béns. Posteriorment els nois i noies elaboren un Sistema de Punts de l'Origen Ètic del producte, que permetrà doncs etiquetar NFC en verd, taronja o vermell (a l'estil de la matriu de l'Economia del Bé Comú de Christian Felber).

» Finalment des del treball dut a terme a classe amb l'alumnat sobre el sistema parlamentari, la separació de poders, la participació ciutadana i el poder legislatiu, els nois i noies redacten una Memòria Justificativa i un Text Articulat d'aquesta proposta de Llei (Iniciativa Legislativa Popular) que l'abril del 2018 és efectivament presentada al Parlament de Catalunya.

» On estem,

» El passat maig de 2018 el Parlament de Catalunya va admetre a tràmit la INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR – LLEI DE L'ETIQUETATGE I TRAÇABILITAT DELS BÉNS DE CONSUM i des de la Fundació Vedruna i les seves 36 escoles repartides per tot Catalunya s'inicià la recollida de les 50.000 signatures. En data de febrer de 2019 en portem la meitat. Ens en falten 25.000 fins el juny d'enguany. És per aquest motiu que volem fer extensible aquest projecte a tots els municipis i Ajuntaments de Catalunya molts d'ells ja pioners en l'impuls de l'Economia Social Solidària.

» Termini de dates

- 1 d'abril 2019- Fi del termini formal de la recollida de signatures i inici del 1r període de gràcia.
- 20 de juny 2019 - Fi dels 60 dies laborables del 1r termini de gràcia.

Per tots aquests motius, la Junta de Portaveus adopta els següents

ACORDS:

Primer.- Fer participar a l'Ajuntament de Terrassa en l'obtenció de les 25.000 signatures restants per tal que la INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR – LLEI DE L'ETIQUETATGE I TRAÇABILITAT DELS BÉNS DE CONSUM arribi a debat en seu parlamentària.

Segon.- Facilitar la presència dels fedataris en els centres cívics i actes del municipi.

Tercer.- Facilitar als sol·licitants d'aquesta iniciativa l'accés a l'agenda d'activitats de cada municipi.

Quart.- Comunicar aquests acords a l'escola Vedruna Vall de Terrassa i a la Fundació Vedruna Catalunya.»

5. Donar suport a les mesures aprovades al Consell Escolar Municipal per a una escolarització equilibrada.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« El Síndic de greuges va publicar al juliol del 2016 un primer informe referent a la segregació escolar a Catalunya, complementat amb un segon informe publicat al novembre del

2016. Aquests informes alertaven sobre els desequilibris existents en la composició social dels centres escolars en nombrosos barris i municipis catalans i, més concretament, sobre la concentració de la complexitat educativa en determinades escoles. Segons aquests informes, aquesta segregació escolar era molt elevada a la ciutat de Terrassa.

» Durant els darrers dos anys s'ha dut a terme una diagnosi exhaustiva sobre l'escolarització a la nostra ciutat que ha finalitzat amb una proposta de mesures d'actuació. L'Ajuntament i la Diputació de Barcelona van fer un encàrrec a dues especialistes del tema, Florencia Kliczkowski i Judith Jacovkis, investigadores de la Universitat Autònoma de Barcelona, qui durant dos anys han fet una tasca ingent de recollida de dades, d'opinions de la comunitat educativa i d'anàlisi de les actuacions dels centres, de l'Ajuntament i del Departament d'Educació per atendre la diversitat i equilibrar l'escolarització.

» Les conclusions més remarcables de l'estudi són:

- Terrassa té una segregació urbana moderada-baixa.
- La segregació escolar és especialment alta a primària però també rellevant a secundària.
- La segregació escolar excedeix la segregació urbana.
- Hi ha desequilibris significatius per titularitats, a primària superiors que a secundària.
- La composició socioeducativa dels centres evidencia forts desequilibris.
- Els desequilibris es donen entre les zones educatives i dins de cadascuna d'elles.
- Els patrons de mobilitat de l'alumnat estan condicionats per les característiques socioeconòmiques i educatives dels alumnes.

» Paral·lelament a aquest estudi es va constituir la Comissió d'escolarització equilibrada en el si del Consell Escolar Municipal per tal d'acordar unes mesures consensuades amb tota la comunitat educativa, partint de les mesures proposades per Síndic de greuges als estudis del 2016 i de les experiències posades en marxa des de l'Oficina municipal d'escolarització.

» Un cop formulades les dues propostes la Comissió les va fusionar en una única, que es va sotmetre a la consideració del Plenari del Consell Escolar Municipal de Terrassa i on va ser aprovada per unanimitat. En aquest sentit cal remarcar i agrair la voluntat de consens de tota la comunitat educativa i dels grups polítics amb representació municipal per traçar un pla d'actuació que cohesioni més la ciutadania.

» Algunes de les mesures van adreçades a innovacions i canvis en els centres educatius; d'altres a l'organització de la informació, promoció i acompanyament a les famílies, que és on l'Ajuntament pot millorar i ampliar les seves actuals intervencions. Altres mesures van dirigides a canviar la política educativa de l'administració que té la competència en la planificació, organització i reglamentació educativa.

» Les mesures proposades incideixen en diferents àmbits:

- Reserva de places
- Planificació
- Adscripcions i zonificació
- Escolarització

- Corresponsabilitat de tots els centres sostinguts amb fons públics
- Projectes educatius
- Menjadors escolars
- Polítiques de subjectivitat
- Mediació
- Suport a l'escolarització
- Sistema de polítiques equitatives

» Mostra de la transcendència i importància amb què la comunitat educativa aborda aquesta situació és que el Síndic de Greuges ha promogut un procés de treball, el qual ha comptat amb la participació, entre d'altres, de les entitats municipalistes, per elaborar un document que contingui propostes d'actuacions per revertir la segregació escolar. El Síndic s'ha adreçat als alcaldes sol·licitant la seva adhesió i, valorant que les mesures proposades van encaminades en la mateixa línia que les aprovades pel Consell Escolar Municipal, l'Alcalde de Terrassa ha decretat l'adhesió a aquest Pacte.

» Aquest esforç conjunt realitzat per les administracions i la comunitat educativa caldrà mantenir-lo en el futur, per tal de garantir l'èxit de les mesures que han de conduir a una escolarització més equilibrada i que permeti la igualtat d'oportunitats i l'equitat educativa. Per això, és important que els grups municipals que integren el Consistori ratifiquin el suport a les mesures aprovades pel Consell Escolar Municipal de Terrassa.

Per tot això exposat, la Junta de Portaveus acorda:

PRIMER. Donar suport a les mesures aprovades al Consell Escolar Municipal de Terrassa.

SEGON. Expressar la voluntat de promoure la cohesió social mitjançant l'equilibri de l'escolarització a la ciutat.

TERCER. Dotar dels recursos necessaris per avançar en la igualtat d'oportunitats educatives.

QUART. Traslladar aquests acords a la Conselleria d'Educació, al Síndic de greuges de Catalunya, a la Síndica de greuges de Terrassa i al Consell Escolar Municipal.»

6. Per fer formació als i les entrenadores d'equips d'esport de base en prevencions masclistes i LGTBIQ+.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals del PSC, TeC, ERC-MES, PDeCAT, Ciutadans i CUP, i l'abstenció del Grup del PPC, és el que es transcriu a continuació:

« En el dia a dia, els tècnics i tècniques de l'esport juguen un paper molt important a l'hora d'afavorir la sensibilització feminista i LGTBIQ+. Ja sigui amb l'ús del llenguatge, les formes d'organitzar la sessió, els tipus d'activitats que es proposen, les actuacions sobre les actituds i creences de l'alumnat, la prevenció de l'assetjament sexual, i les relacions amb les famílies.

» Però evidentment, també, en la detecció de conductes i comentaris potencialment afavoridors de violències masclistes i homòfobes en el futur. Per això, cal realitzar formacions als entrenadors i entrenadores de clubs esportius de base. Així, podem dotar d'eines a tots els i les entrenadores que treballin amb equips infantils i juvenils, de cara a que puguin detectar entre la seva canalla, adolescents i jovent aquest tipus de comentaris. I així, poder revertir la tendència, incidint positivament amb accions juntament amb el servei de Joventut i el de LGTBI.

» La proposta segueix el principi de prevenció, més que de reacció; o sigui, d'intentar resoldre el problema des de l'arrel, per mitjà de l'educació. I no pas (o no només) de forma coercitiva, una vegada es produeix una conducta i/o agressió homòfoba i masclista.

» Aquesta proposta es visualitza tan per haver estat recentment el Dia Internacional contra l'Homofòbia al Futbol, com pels incidents masclistes viscuts en els darrers 3 mesos a Terrassa, amb insults masclistes contra les 3 àrbitres al camp del Sant Cristòfol masculí i contra les jugadores de l'equip B femení del Terrassa.

» Aquesta formació hauria de ser extensiva al professorat d'Educació Física, ja que es poden trobar amb els mateixos conductes potencials. També aposten per la implantació de tallers d'Educació Sexo-Afectiva a tots els cursos de la ESO (donat que no pot ser una assignatura, ja que el currículum escolar no és competència municipal). Aquesta aposta respon al caràcter tant adolescent i juvenil dels autors de les darrers agressions a Barcelona.

Per tot això, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents acords:

1er. Oferir formacions als entrenadors i entrenadores de clubs esportius de base, per tal que adquireixin eines per detectar conductes i comentaris potencialment afavoridors de violències masclistes i homòfobes.

2on. Instar la Generalitat de Catalunya a fer extensiva aquesta mesura a al professorat d'Educació Física.

3er. Oferir a tots els centres educatius de Terrassa la possibilitat de fer tallers d'educació sexo-afectiva a l'estudiantat dels cursos d'ESO.

4t. Incloure aquestes mesures al futur Pla Director de l'Esport de l'Ajuntament de Terrassa.»

7. En relació a la construcció de l'Institut Escola Sala Badrinas.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de TeC, PDeCAT, Ciutadans, CUP i PPC, i l'abstenció dels Grups del PSC i d'ERC-MES, és el que es transcriu a continuació:

» Des de l'AMPA Sala Badrinas volem presentar la Petició col·lectiva sobre el projecte definitiu de l'Institut Escola Sala Badrinas de Terrassa amb el text següent:

» La posada en marxa de l'Escola Sala i Badrinas, a la ciutat de Terrassa, és el resultat d'una llarga reivindicació de l'Ajuntament i també de les entitats veïnals, educatives i agents socials de la ciutat des de l'any 1977. Degut al creixement demogràfic sostingut al barri del Segle XX i del

seu entorn, van aparèixer a la zona unes necessitats concretes, llavors no existia cap centre educatiu que donés cobertura a aquesta àrea de la ciutat i per això es van iniciar mobilitzacions que, amb el suport del govern municipal, demanaven a la Generalitat la construcció d'un nou centre d'Educació Primària públic al barri.

» Després d'anys de reivindicacions, es va posar en marxa l'escola amb la instal·lació de dos mòduls amb 50 nens de P3 al carrer Gasòmetre. Passat el primer trimestre, aquests mòduls es van desallotjar, degut a la contaminació del sòl. El solar ha tingut diversos usos, passant de ser industrial a urbà, i en aquest cas no es va dur a terme una avaluació de qualitat del sòl obligatòria en tots els canvis d'ús. Per garantir la seguretat dels infants i mestres van ser allotjats a l'Escola Bisbat Egara. Posteriorment, al curs 2012-2013, l'escola es va traslladar al parc de Vallparadís, de forma provisional també en mòduls a l'espera de la nova construcció en els terrenys cedits per l'Ajuntament a l'antiga fàbrica Sala i Badrinas.

» Han passat 8 anys i en aquest moments hi ha 419 nens a l'escola i s'està implementant el cinquè curs de primària. La Generalitat preveu completar l'etapa educativa fins a sisè amb mòduls, a més aquesta escola té dues línies per curs, amb una preinscripció que supera l'oferta, alhora que té greus mancances d'espai per poder gaudir de l'hora de l'esbarjo, poder disposar d'un servei de menjador amb cuina, poder organitzar activitats extraescolars o realitzar la pràctica esportiva (ja que no ha gimnàs), entre d'altres, circumstàncies que han provocat durant tots aquests anys un greuge comparatiu dels nostres fills respecte a la resta d'alumnes de la ciutat, ja que, en quant a infraestructura, no han tingut les mateixes oportunitats que la resta.

» A això s'ha de afegir la mancança actual d'oferta de Centres d'Educació Secundària degut a que, en aquesta zona 4 de Terrassa, només hi ha dos instituts públics (Can Jofresa i Santa Eulàlia) que han de donar cobertura a tots els centres d'Educació Primària pública adscrits als primers (Escola Ramón i Cajal, Escola Agustí Bartra, Escola Pau Vila, Escola Presidents Salvans i Escola Sala i Badrinas), els quals tenen tots els cursos amb les seves línies plenes, amb la qual cosa, si es mantenen les peticions de places d'infantil i primària, irrefutablement a la vegada pujarà la secundària.

» També és una realitat que, des del Parlament de Catalunya, amb data 18 de setembre d'aquest any, s'ha aprovat una Resolució 49/XII, sobre el model d'institut escola, on s'ha acordat instar al Govern a promoure i impulsar el model pedagògic dels instituts escola prioritàriament als centres educatius públics.

» Per aquests motius, tenint en compte que el Sala i Badrinas és ja l'únic centre educatiu que queda a Terrassa en mòduls, que porta així des del curs 2011-2012 tot i que era provisional, que els nostres fills l'any vinent estaran a sisè i s'hauran passat tota la seva escolarització en aquestes condicions, així com, perquè creiem i defensem una oferta educativa pública, conjunta i continuada dels 3 als 16 anys, presentem aquesta petició col·lectiva davant del Parlament per a instar al Govern de la Generalitat a:

1. Acceptar sense dilacions els terrenys cedits per l'Ajuntament de Terrassa a l'antiga fàbrica de Sala i Badrinas.
2. Iniciar els tràmits per a la redacció de l'avantprojecte de construcció d'un Institut Escola Sala i Badrinas, amb el corresponent concurs d'idees i licitació del projecte.

3. Elaborar amb caràcter d'urgència un calendari d'execució del projecte.
 4. Assignar una partida pressupostària als propers pressupostos de la Generalitat per l'execució del projecte de construcció de l'Institut Escola Sala i Badrinas de Terrassa.
 5. Agafar un compromís ferm de tenir finalitzada la construcció del Institut Escola en un període màxim de dos anys a comptar des de l'acceptació del solar cedit per l'Ajuntament de Terrassa.
 6. Amb l'objectiu d'explicar la magnitud del problema sol·licitem el compromís de la Junta de Portaveus de forçar una reunió de caràcter urgent amb el Conseller d'Educació, Alcaldia, la mateixa Junta de Portaveus i l'AMPA.
 7. Per solventar la falta d'espai de pati després de la col·locació del mòdul de 6è, sol·licitem que s'insti al Ple de l'Ajuntament per realitzar les accions pertinents per ampliar els espais disponibles per l'escola.
 8. Sol·licitem que l'Ajuntament de Terrassa elabori els estudis necessaris en relació a la ubicació dels mòduls dels futurs nivells de secundària.»
8. *Declaració institucional d'Alcaldes/esses i agents socioeconòmics afectats per la Línia R4 de RENFE.*
-

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada per unanimitat dels Grups polítics municipals, és el que es transcriu a continuació:

« El dia 21 de novembre de 2018 els alcaldes/sses del Bages i representants del Consorci Viari de la Catalunya Central es van tornar a unir per aprovar una declaració institucional exigint a l'empresa ADIF que es portessin a terme les actuacions necessàries per garantir la seguretat de tota la infraestructura de la xarxa ferroviària, després del fatal accident que es va produir a la línia R4, de Rodalies a Vacarisses que va provocar una víctima mortal i desenes de persones ferides.

» Aquesta declaració es va traslladar a responsables del Ministeri de Foment, al Departament de Territori i Sostenibilitat, de la Generalitat de Catalunya, als representants dels Consells Comarcals i als municipis per on passa la línia R4.

» Novament, el passat divendres, dia 8 de febrer, dos trens de les línies R4 i R12 que circulaven per la mateixa via van xocar a prop de l'antic baixador de Castellgalí, i avui hem de lamentar la mort de la conductora del tren i desenes de persones ferides.

» Per tots aquests motius, els alcaldes/sses del Bages i els representants socials i econòmics de la Catalunya Central prenem els següents

ACORDS:

1.- Expressem el nostre suport i condol a la família i amics de la jove maquinista del tren que va perdre la vida en el fatal accident del divendres, dia 8 de febrer de la R4, de Rodalies RENFE i desitgem que els ferits es recuperin el més aviat possible.

2.- Exigim una investigació a fons sobre les causes que van provocar l'accident ocorregut el passat dia 8 de febrer.

3.- Demanem que en el termini màxim de 15 dies, el Ministre de Foment doni audiència a una delegació d'alcaldes afectats per la línia R4, al President del Consell d'alcaldes del Bages, al President del Consell Comarcal del Bages i a representants del Consorci Viari de la Catalunya Central i posi sobre la taula un calendari concret d'execució de les actuacions previstes a la línia R4, de Rodalies, prioritzant les que afecten a la seguretat.

4.- Demanem als representants dels grups parlamentaris al Congrés dels Diputats i del Senat que impulsin amb el màxim consens possible totes les iniciatives parlamentàries encaminades a resoldre aquest dèficit històric que reclamem des del nostre territori.

5.- Reiterem, tal com ja ho vàrem fer, al govern espanyol que porti a terme de manera urgent totes les actuacions necessàries.

6.- Interpel·lem la societat civil perquè participi activament en totes aquelles mobilitzacions que es realitzin a favor de la millora de les nostres infraestructures ferroviàries.

7.- Ens reservem la facultat d'emprendre les accions legals necessàries en defensa dels interessos públics de tots els usuaris de la línia R4 i de la ciutadania.

8.- Donar trasllat d'aquest acord al Ministeri de Foment, a l'empresa estatal ADIF, a RENFE, al Departament de Territori i Sostenibilitat, als grups parlamentaris al Congrés dels Diputats, a la Delegació Territorial a la Catalunya Central, als municipis i Consells Comarcals afectats per la línia R4, al Consorci Viari de la Catalunya Central, a tots els municipis de la comarca del Bages.»

9. Demanant inversions en rodalies Renfe.

El contingut de la present Declaració de la Junta de Portaveus, aprovada amb el vot favorable dels Grups polítics municipals de TeC, ERC-MES, PDeCAT, Ciutadans, CUP i PPC, i el vot en contra del Grup del PSC, és el que es transcriu a continuació:

« El passat 8 de febrer van xocar dos trens frontalment a Castellgalí amb el resultat d'una persona morta i 8 ferits. No és el primer incident en aquesta línia 4. El passat 20 de novembre de 2018 el tren 25000 de la línia R4 Manresa-Sant Vicenç de Calders, en el qual viatjaven 131 persones, va descarrilar a causa d'una esllavissada pel trencament d'un mur de contenció de la trinxera.

» Com a conseqüència del descarrilament, es va produir la mort d'un veí de Castellbell i el Vilar, tres persones més van resultar ferides greus i quaranta-una més ferides lleus. Segons el comunicat emès per Renfe, els viatgers afectats arran de l'accident van ser uns 26.000.

» En el marc del Pla de Rodalies de Barcelona 2008-2015 el govern de l'Estat va prometre una inversió de 4.000 milions d'euros i només se n'ha executat un 13,5%. La realitat és que no s'ha produït cap nova línia, ni desdoblament, ni la majoria de les noves estacions previstes al Pla. Només s'ha construït l'estació de la Sagrera-Meridiana.

» Davant l'incompliment, el 2013 l'Estat es va comprometre pactant un pla d'actuacions prioritàries a la xarxa de rodalies, sobretot en aspectes de seguretat, amb un paquet de 306 milions d'euros per executar abans del 2016, però d'aquest només se n'ha executat un 12%.

» L'Estat té el compromís de transferir 130 milions d'euros anuals per a corregir el dèficit de servei/tarifari, però els paga directament a Renfe.

» La situació de les infraestructures de rodalies a Catalunya és greu i crònica històricament: falten trens, estacions, infraestructura en general, en un sistema de rodalies que, a l'àrea de Barcelona, transporta uns 400.000 usuaris diaris.

» El problema real és que, tot i que l'any 2010 el Ministeri de Foment va traspasar a la Generalitat la gestió dels serveis de rodalies, tal com estableix l'Estatut, la titularitat de la infraestructura segueix a mans d'Adif, l'empresa pública que depèn de Foment, que el Ministeri és qui es reserva la responsabilitat sobre vies, estacions i andanes i que Renfe és l'empresa que opera el servei, deixant tota aquesta situació ben poc marge de maniobra a la Generalitat.

» Finalment, destacar que el ministre de Foment del govern espanyol, José Luís Ábalos, va efectuar unes manifestacions, en base a l'accident mortal, en les quals condicionava la millora de la xarxa ferroviària de Rodalies al fet que s'aproveïssin els pressupostos generals de l'Estat que van ser rebutjats el passat 14 de febrer.

Per tots aquets motius, la Junta de Portaveus adopta els següents

ACORDS:

1. L'Ajuntament de Terrassa lamenta els fets ocorreguts pel descarrilament d'un tren a la línia R4 Manresa-Sant Vicenç de Calders el passat dia 8 de febrer i vol expressar el condol als familiars de la víctima i acompanyar a la resta d'afectats per l'accident.

2. Denunciem la manca d'inversió a la xarxa de rodalies i el gran dèficit, que s'ha fet crònic, i posem de manifest que només amb voluntat política es pot solucionar aquesta greu situació.

3. Exigim al govern de l'Estat que faci efectiu el traspàs del servei de rodalies al govern de Catalunya, per tal de poder prestar el servei de qualitat que la ciutadania mereix, i que millori urgentment la xarxa ferroviària de Rodalies, inclosa la R4, i materialitzi totes les inversions necessàries no efectuades fins el moment per Adif.

4. Sol·licitem a l'empresa estatal ADIF que es portin a terme totes aquelles inversions necessàries a Rodalies per tal d'oferir un servei competitiu, eficient i segur.

5. Reclamem que la Generalitat sigui convidada i present en el Comitè Rector Estratègic del Pla de Rodalies (Comitè on només hi ha membres de Renfe i d'Adif), creat amb l'objectiu d'establir les directrius del Pla, i fer el seguiment dels treballs i facilitar la coordinació amb les administracions competents.

6. Denunciem les declaracions del Ministre de Foment José Luís Ábalos, que considerem oportunistes i desafortunades. Les inversions necessàries per evitar que es tornin a

produir tragèdies humanes han de ser activades en tot cas, independentment de les conjuntures polítiques puntuals.

7. Acordem comunicar aquests acords a tots els grups polítics del Parlament de Catalunya i del Congrés dels Diputats, al Departament de Territori i Sostenibilitat i al Ministeri de Foment.»

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 17) Intervenció de la FAVT per tal d'exposar precís en relació a la moció Dret a l'Educació del II Parlament Ciutadà de Terrassa.

Pren la paraula, en nom de la Federació de Veïns de Terrassa, la Sra. Anna Palmero, qui dóna lectura íntegra de la Proposta de Resolució que es transcriu més endavant, com a epígraf número 20 de l'ordre del dia:

Epígraf 18) Intervenció de l'escola Vedruna, per tal d'exposar el projecte realitzat per l'alumnat de Segon d'ESO del centre i per demanar el recolzament de l'Ajuntament.

Pren la paraula, en nom de l'escola Vedruna, el Sr. Marc Ballestar Pastor, qui pronuncia les següents paraules:

« Vinc en representació de l'escola Vedruna Vall de Terrassa, i de la Fundació Vedruna Catalunya, per fer partícip a la ciutat de la ILP que vam presentar l'abril al Parlament de Catalunya, des d'un projecte educatiu. És un honor això passi el dia que s'aprova el Pla Estratègic d'Economia Social i Solidària, perquè la ILP en té una relació directa. És una iniciativa al voltant de l'etiquetatge ètic i el consum responsable.

» El punt de partida va ser interpel·lar, quan van acabar els Reis de l'any passat, als nostres alumnes, sobre els seus hàbits de consum, que fessin recerca sobre les seves compres, sobre les etiquetes, a internet, bàsicament al voltant d'aspectes sociolaborals, de dignitat humana i ambientals. I, fins i tot, a través d'un acord amb el Gremi de Comerciants, Terrassa Comerç Centre, preguntar als botiguers sobre els productes que estem consumint.

» La frustració dels nostres nens anava en augment quan es van començar a adonar que hi ha molta opacitat, que la traçabilitat és molt difícil de conèixer, i ens plantegem si tecnològicament és impossible que en ple segle XXI no puguem saber tota la informació del que estem a punt de comprar.

» Aquí entra en joc una empresa sabadellenca d'etiquetatge intel·ligent, que fa servir els xips NFC (*contactless*), per etiquetar. Se'ns acut que es pot aplicar també a l'economia social i solidària, passant el mòbil per sobre de l'etiqueta i es vincli a la informació desitjada sobre l'origen ètic del producte. Els nostres alumnes acaben generant un formulari, que eventualment haurien d'omplir les empreses, amb deu punts, sobre bretxa salarial, sobre jornada laboral, sobre el respecte al medi ambient, etc. Una mena de matriu a l'estil del bé comú, que al seu torn acaba generant un sistema de punts sobre l'origen ètic del producte, de zero a cent, i amb un etiquetatge per colors, visible en el terminal mòbil: verd, taronja i vermell, sobre l'origen ètic del producte.

» L'objectiu bàsic és que el consumidor, que ara només intueix que el que està a punt de comprar no és ètic, en tingui la certesa sobre si és ètic o no. D'aquesta manera, l'hàbit del consumidor pugui transformar les maneres de produir el que estem consumint.

» Arribats a aquest punt, ens plantegem si hem d'esperar que les empreses o les grans marques etiquetessin d'aquesta manera per iniciativa pròpia, o se'ls hi dóna una empena legislativa. I se'ns acut presentar una ILP al Parlament de Catalunya, l'abril passat, amb la sorpresa que la Mesa ens l'admet a tràmit. La Fundació Vedruna Catalunya són trenta-sis escoles, amb 20.000 alumnes. Ens fan falta 50.000 signatures. En portem 28.000. Ens en queden 22.000 fins al juny. És per això que volem fer aquest projecte sigui també un projecte de ciutat, i que la Terrassa pionera en l'economia social i solidària també doni una empena a aquesta recollida de signatures i aquesta eventual aprovació de la proposta de llei.»

El Sr. Alcalde agraeix la intervenció del Ballestar, tot esperant que la iniciativa tingui èxit.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Giménez, qui manifesta en primer lloc el suport a la iniciativa de l'escola Vedruna. Té un seguit de virtuts que coincideixen amb el que s'ha expressat quan es parla del Pla Estratègic d'Economia Social i Solidària: impulsar l'ètica dels negocis i la responsabilitat social corporativa, afavorir el consum responsable del producte, tenint en compte el coneixement de l'origen i del procés dels productes. No només és important el preu i la quantitat, sinó que cal afegir el valor ètic, que gairebé mai es té en compte. Cal ser partícip de l'economia circular, de la sostenibilitat, de l'economia social i solidària. S'afegeix un nou atractiu: els valors del procés de producció. A més, s'apliquen noves tecnologies, com ara el sistema NFC. El Sr. Giménez manifesta que és molt interessant que la ILP situï a la persona en el centre de l'economia. L'escola Vedruna ha demostrat que té un esperit democràtic. Amb els seus mitjans està intentant influenciar sobre el poder legislatiu. Per tant, el Sr. Giménez considera que la seva tasca és immillorable, i creu que tindrà èxit. El Sr. Giménez destaca la tasca tan important que fan els professors i mestres de totes les escoles. Cal valorar-los i tenir-los com a referents d'aquesta societat que cada vegada es fa més complicada. El Sr. Giménez conclou donant ànims als impulsors de la ILP, que compten amb el suport del Ple de l'Ajuntament, que de ben segur és unànime.

El Sr. Alcalde anima tothom a donar suport a aquesta iniciativa, que posa en valor no només la composició i l'origen dels productes, sinó també el procés i el valor ètic de la seva producció final. El Sr. Alcalde espera que tingui tot el suport de la ciutat, i que un cop més Terrassa sigui pionera, sobretot a partir de la base, els estudiants i l'escola.

Epígraf 19) Intervenció del Comitè de Vaga Feminista de Terrassa, amb l'objectiu d'exposar precís en relació a la convocatòria de vaga general del 8 de març del 2019.

Pren la paraula, en nom del Comitè de Vaga Feminista, la Sra. Clara Massana Travieso, qui dóna lectura íntegra de la Proposta de Resolució que es transcriu més endavant, com a epígraf número 21 de l'ordre del dia.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 20) Presentada pels Grups municipals del PSC, TeC, ERC-MES i CUP sobre el dret a l'educació a la ciutat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals del PSC, TeC, ERC-MES i CUP, és el que a continuació es transcriu:

« El Plenari del II Parlament Ciutadà de Terrassa, reunit el 21 d'abril de 2018, després d'haver realitzat dues jornades de debat i reflexió. La darrera ha estat sobre “Els drets humans i l'aplicació de la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la ciutat”, realitzada amb la participació d'una part important i representativa dels col·lectius socials que treballen per la defensa i contra la vulneració d'aquests drets a Terrassa, volem traslladar a l'opinió pública i a l'ajuntament de la nostra ciutat les següents consideracions i propostes perquè volem avançar cap a la consecució plena d'una administració que desenvolupi fermament el principi de subsidiarietat i sigui el màxim de garantista dels drets humans a la seva ciutat.

» L'administració local ha de ser proactiva i receptiva, i ha de respondre sense cap mena de subterfugi a les peticions que li formulin les entitats i col·lectius de la seva ciutat. No pot amagar la seva responsabilitat, i s'ha de posar al costat de la seva ciutadania i treballar conjuntament en la consecució de les seves peticions.

Dret a l'Educació

» Atès el que diu la Carta de Salvaguarda del Drets Humans a la ciutat: Art. 13 fa referència al Dret a l'Educació:

1. Els ciutadans i ciutadanes de la ciutat gaudeixen del dret a l'educació. Les autoritats municipals faciliten l'accés a l'educació elemental dels infants i els joves en edat escolar. Encoratgen la formació de les persones adultes, en un marc de proximitat i respecte dels valors democràtics.
2. Les ciutats contribueixen a la posta en disposició de tothom dels espais i centres escolars, educatius i culturals, en un context multicultural i de cohesió social.
3. Les autoritats municipals contribueixen a augmentar el nivell de ciutadania mitjançant pedagogies educatives, en particular pel que fa a la lluita contra el sexisme, el racisme, la xenofòbia i la discriminació, tot implantant principis de convivència i hospitalitat.

» Atès el que diu l'Informe del Síndic de Greuges de Catalunya: LA SEGREGACIÓ ESCOLAR A CATALUNYA (I): LA GESTIÓ DEL PROCÉS D'ADMISSIÓ D'ALUMNAT i (II) :LES DESIGUALTATS EN LES CONDICIONS D'ESCOLARITZACIÓ.

» Atès l'exposat a la Jornada de Drets preparatòria del II Parlament Ciutadà sobre l'aplicació dels Drets Humans a la ciutat de Terrassa (16 i 17 de març de 2018)

» A Terrassa s'estan vulnerant els drets en educació que diu la Carta de Salvaguarda dels Drets Humans de la Ciutat, tanmateix l'informe del síndic de greuges de Catalunya diu que Terrassa és la ciutat més segregadora de Catalunya, i que afecta als col·lectius més desvalguts (econòmic, social, cultural). El problema de la segregació ve de molt lluny i està molt relacionat amb la planificació i les polítiques urbanístiques de la ciutat que són competència municipal, i que han de resoldre aquesta situació; com ja sabem hi ha barris molt homogenis i altres molt heterogenis.

» El context de crisi i la precarietat laboral ha provocat molta mobilitat poblacional: el 85% de la matrícula viva el suporta l'escola pública. Hi ha barris amb un 90% de criatures estrangeres.

» Unes bones pràctiques municipals poden desenvolupar polítiques actives de distribució de l'alumnat. La segregació escolar s'ha de distribuir per tal d'equilibrar el pes migratori que té la ciutat. La situació requereix una intervenció ràpida, amb mesures per corregir una dinàmica que no s'atura des de fa anys, i que suposa una vulneració dels drets dels infants i la seva educació.

» Per altre banda, existeix una doble xarxa d'escoles públiques i d'escoles privades concertades i la LOMCE és potenciadora d'aquests models, ja que aposta per la competència entre els propis centres per captar l'alumnat. El model de centres de 3 a 16 anys que oferta l'escola privada-concertada, significa un clar avantatge envers la pública que ha de poder seguir el model d'institut escola quan sigui convenient.

» Cal promoure la cooperació i no la competitivitat entre centres, impulsar projectes educatius de barri que promoguin l'equitat i la qualitat educativa.

» La falta d'inversió i les retallades en els últims anys, han fet que es passés d'un 6% a un 2'8% del pressupost en educació, molt lluny del que es necessita i qui ha sostingut el pes del sistema educatiu majoritàriament són els docents.

» Com és sabut, la ciutat de Terrassa es defineix com a ciutat Feminista, per tant s'ha de reflectir en els àmbits educatius aquesta mirada coeducadora i s'han de treballar uns valors no sexistes, i en contra de la violència masclista. És fa necessari fomentar un pla de formació en coeducació, com a mesura d'equitat i d'igualtat d'oportunitats entre nens i nenes en les nostres escoles .

» Un altre aspecte que considerem important, és l'educació en el lleure que ha de garantir la igualtat d'oportunitats en els nens i les nenes dels barris més desfavorits, per això és imprescindible la tasca que realitzen els esplais diaris com a funció integradora i de cohesió social. L'Ajuntament té un compromís, continuar recolzant aquesta part de la societat desprotegida i donar suport econòmic i personal per continuar aquesta tasca que fan els esplais diaris.

» Defensem l'escola catalana davant dels esdeveniments que atempten contra la democràcia i que hem sofert en els últims temps. L'Escola catalana ha potenciat un model lingüístic d'èxit resultat del compromís dels diferents agents socials, educatius, polítics i de les institucions.

Per tot el que s'ha expressat, proposem al Ple municipal l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER: Potenciar i acompanyar, des del Servei d'Educació, projectes pedagògics en les escoles amb gran nombre d'alumnat amb NEESCD, necessitats educatives específiques derivades de situacions culturals i socials desfavorides, així com també activitats extraescolars gratuïtes i de qualitat que facin el centre atractiu.

SEGON: Fer els ajustos necessaris a la zonificació escolar per tal d'afavorir més l'heterogeneïtat social interna.

TERCER: Resoldre els problemes que genera a les famílies no poder pagar els materials i les activitats escolars (colònies, sortides, etc.) i que provoca que no es facin, tot amb un acompanyament dels Serveis Socials. Les escoles concertades estan sostingudes amb fons públics i han de recolzar els ajuts a les famílies més vulnerables econòmicament.

Treballar a fi d'aconseguir un decret de servei de menjador que reconegui un servei educatiu públic dins de l'educació pública i que arribi a ser gratuït i integral per l'alumnat de primària i secundària amb necessitats econòmiques desfavorides.

QUART: Fomentar la integració entre escoles i instituts i emprar les adscripcions per reforçar els itineraris entre els centres públics de primària i de secundària, procurant evitar reproduir als instituts, a través de les adscripcions, les iniquitats en la composició social ja existents als centres de primària.

CINQUÈ: Promoure la cooperació i no la competitivitat entre centres, impulsant projectes educatius de barri que promoguin l'equitat i qualitat educativa, donant a conèixer la qualitat pedagògica dels nostres centres educatius i també dels esplais.

SISÈ: Promoure i potenciar la formació en Coeducació del personal docent dels centres educatius i també del personal de les empreses de serveis contractades per l'Ajuntament així com fer-ne el seguiment amb la creació d'una Taula per a la Coeducació.

SETÈ: Promoure l'ampliació d'ofertes educatives per al jovent que ha abandonat els estudis prematurament.

VUITÈ: L'Ajuntament de Terrassa ha de donar continuïtat i suport als plans educatius d'entorn pel que fa a l'Educació en el Lleure, que realitzen els Esplais diaris en alguns barris de la ciutat amb els nens i nenes amb una composició social desfavorida, per garantir la igualtat d'oportunitats.

NOVÈ: El Govern de la Ciutat ha de dur a terme les diferents Propostes de Resolució d'educació que s'han aprovat en sessió plenària així com defensar des de la institució municipal el model de l'Escola Catalana.

DESE: Fer efectiva la detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques derivades de situacions culturals i socials desfavorides a P3 i primer d'ESO i fer l'acompanyament de les famílies durant la preinscripció, matriculació i escolarització, garantint una oferta que eviti els increments de ràtio per atendre la matrícula viva i dotant els protocols i les actuacions dissenyades dels recursos necessaris per a la seva realització.

ONZÈ: Fer efectiu el protocol elaborat per la Comissió d'Escolarització Equilibrada per tal de combatre la segregació, buscant l'equilibri en la distribució entre la pública i la concertada, tots ells centres sostinguts amb fons públics. Aquesta Comissió i el Consell Escolar Municipal hauran de fer el seguiment de tot el procés.

DOTZÈ: Instar al govern local a dur a terme les accions reclamades i a treballar amb el Departament d'Educació per tal de fer-les possibles, dotant els protocols i les actuacions dissenyades dels recursos necessaris per a la seva realització.»

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui demana la votació separada dels acords que conformen la Proposta de Resolució. El Grup del PPC està a favor d'alguns i s'abstindria en altres.

El Sr. Medina agraeix al Parlament Ciutadà la presentació d'aquesta proposta, situant un aspecte tan rellevant a la ciutat com el dret a l'educació. La segregació escolar a Terrassa presenta diferències rellevants entre les escoles concertades i les públiques, però també hi ha diferències entre les escoles públiques. Cal començar, malauradament, a parlar d'una triple xarxa educativa: la concertada, la pública i la pública concertada. Aquesta és una problemàtica que xoca contra la igualtat d'oportunitats i la cohesió social a la ciutat. El Grup de la CUP defensa un model d'escola pública, de xarxa única, gratuïta i en català. La proposta del Parlament apunta mesures per lluitar contra la segregació escolar, que complementen les que ja s'han plantejat a la comissió d'escolarització equilibrada, a partir de l'estudi que va encarregar l'Ajuntament. Però cal ser clars en aquest tema. El dret dels pares xoca frontalment amb una política d'escolarització equilibrada. Cal limitar o regular aquest dret, per garantir l'escolarització equilibrada. Potser ha arribat el moment de començar a qüestionar el model de zonificació escolar, o introduir-hi canvis. El Sr. Medina afegeix que la millora manera de lluitar contra la segregació escolar és invertint a l'escola pública. Calen recursos per a l'educació, i cal lluitar de forma contundent contra el constant qüestionament que pateix l'escola pública catalana, així com contra les constants retallades que s'han produït en els darrers anys. El Sr. Medina destaca la defensa que fa la proposta per avançar en la coeducació i en l'educació en el lleure, dos aspectes fonamentals per una escola cohesionadora i que no discrimina per raó de sexe, origen o condició social, que garanteixi l'equitat i la igualtat d'oportunitats entre els nens i nenes de la ciutat.

El Sr. Aguinaga demana també la votació separada dels acords de la Proposta. El Grup de C's té algunes consideracions a fer sobre la segregació escolar a Terrassa. A la proposta s'identifica la segregació escolar com el resultat de la segregació urbanística, i això no és cert. La segregació escolar va més enllà de la segregació urbanística. Hi ha segregació entre les diferents zones escolars, i dins de les mateixes zones escolars hi ha barris més segregats que d'altres, centres públics molt segregats i d'altres que no ho estan tant, centres concertats que estan poc segregats. El problema és força complex, i té a veure amb la tendència a triar els centres segregadament. A la proposta es diu que hi ha en alguns barris un 90% d'infants estrangers. El Sr. Aguinaga manifesta que això no és cert. El greu problema és la detecció d'alumnes amb necessitats educatives específiques. En aquest àmbit l'Ajuntament està fent una bona feina, donant suport a les escoles bressol per la detecció d'aquests alumnes. El problema hi és a l'educació primària i secundària, on l'Ajuntament no pot fer aquesta feina, que l'ha de fer l'EAP, el Departament d'Ensenyament. La dotació d'efectius de l'EAP per fer aquesta feina a Terrassa és zero. Ningú està fent aquesta feina a Terrassa. El mes passat, el Grup de C's va presentar una proposta al Ple per reforçar el servei de detecció i diagnòsi dels alumnes amb NEE, en col·laboració amb la UNED, perquè els serveis socials no ho poden fer, i els serveis d'educació no en tenen competències. Aquesta proposta va ser rebutjada pel Ple.

El Sr. Nart agraeix la feina feta pel Parlament Ciutadà, posant l'educació en l'agenda social i política, com una prioritat real. La qualitat del sistema educatiu ve donada per la seva eficàcia a l'hora de garantir les oportunitats i competències als qui tenen més necessitats. Els centres educatius públics i concertats treballen, amb els pocs mitjans de què disposen, per garantir l'èxit escolar del conjunt de l'alumnat, en condicions d'igualtat, des de l'atenció a la diversitat i en el

marc d'una educació inclusiva, per garantir la cohesió social. Però és evident que cal dotar-los de més recursos, accions i eines per fer front a totes les necessitats que té la ciutat. La insuficiència de recursos afecta tot el sistema educatiu. Cal buscar treballar en cooperació, en un sistema educatiu plural. Sense aquesta cooperació totes les parts en surten perdent. El Sr. Nart afegeix que existeix una visió crítica i de reivindicació, del tot necessària, que sovint amaga la veritable dimensió de l'educació. A Terrassa hi ha institucions públiques, privades i concertades, i professionals que hi treballen, que es mereixen tot el reconeixement i suport, sigui en el nivell formatiu que sigui. La transmissió de valors i coneixements és socialment imprescindible. L'educació té un impacte enorme sobre la naturalesa de la societat. El Sr. Nart vol fer palès el seu agraïment a la vocació de servei de tots i totes els agents implicats en el sistema educatiu.

El Sr. Albert agraeix la proposta presentada pel Parlament Ciutadà. La proposta va sobre el dret a l'educació, i obre un debat que és pertinent, interessant i complex. El Sr. Albert està a favor de què les famílies puguin triar escola, però el dret a escollir escolar no existeix. Hi ha el dret a l'educació, i aquest és un dret dels infants, no de les famílies. El Sr. Albert afegeix que l'organització del país gira a l'entorn de dues premisses: les competències i els recursos que s'hi assignen. A vegades, el que és important no és qui té les competències i la responsabilitat, sinó la política que es vol dur a terme, els objectius que es persegueixen. Les diferents institucions que participen en el territori han de compartir responsabilitats, funcions i recursos. Però la clau està sempre en la política que es vol desenvolupar. El Grup d'ERC-MES ha mantingut durant el present mandat que el municipi té un paper determinant en l'àmbit de l'educació, en lideratge i en l'aposta estratègica. Les escoles són un motor de canvi, i l'Ajuntament ha de tenir la capacitat de construir, conjuntament amb les escoles, projectes compartits en el territori, a l'entorn de l'escola, en el barri. El Grup d'ERC-MES ha presentat propostes sobre els patis oberts, sobre els beneficis de l'educació a temps complet, sobre l'educació en el lleure, sobre els plans de desenvolupament comunitari, etc. El Grup d'ERC-MES l'anomena projecte educatiu de ciutat, amb un lideratge en les polítiques educatives a la ciutat de Terrassa. Terrassa pot ser un referent en l'àmbit educatiu, més enllà de les competències i dels recursos.

La Sra. Muntanyola s'afegeix a les felicitacions al Parlament Ciutadà, posant així de manifest la necessitat i la importància de què la ciutadania presenti propostes a l'administració, i participa més activament en les polítiques que s'acabin implementant. En aquest cas, el Parlament planteja un tema que per al Grup de TeC és prioritari, el dret a l'educació. Concretament, es posa en relleu la falta d'equitat en el sistema educatiu. Si es vol una ciutat democràtica ara, i sobretot en el futur, un pilar fonamental és garantir que l'equitat educativa existeixi. Per fer-ho, no només fa falta una educació obligatòria gratuïta, sinó també que l'accés a l'educació 0-3 anys fos també gratuït, així com l'accés a la universitat, i que es garantís que les famílies més desafavorides poguessin tenir accés als materials necessaris i a les activitats extraescolars. Aquesta no és la situació actual a Terrassa. Segons dades de Save the Children, el 19,1% dels estudiants de l'ESO no s'acaba graduant, que hi ha un 24,7% d'abandonament primerenc en els centres, que el 25% dels joves entre 15 i 24 anys ni estudia ni treballa, i que hi ha un 46% d'atur juvenil. Si es vol apostar per l'equitat educativa, cal una inversió digna i que estigui ben orientada. El fet que la inversió prioritària depengui d'altres administracions, per raó de competències, no pot servir com a excusa. L'administració local té molta part de responsabilitat a l'hora de garantir l'equitat. Hi ha moltes mesures que poden adoptar els ajuntaments per tal d'avançar en aquesta línia. Algunes queden reflectides a la Proposta de Resolució. Altres han aparegut a partir d'estudis i treballs que s'han fet durant els últims mesos. Però aquests diagnòstics no han aportat massa sorpreses. Tothom sabia que hi havia quelcom que no estava funcionant en el sistema educativa de la ciutat. Ara toca posar en marxa totes aquestes mesures, tot i que hagués estat millor haver començat abans.

El Sr. Vega manifesta que en general està d'acord amb l'esperit de la proposta, tot i que faria algunes precisions. Es parla de polítiques urbanístiques, les quals poden segreguar o no. Però no és aquest l'element clau. Son les polítiques de planificació educativa les que determinen la segregació, o bé la manca de política de planificació educativa. Si Terrassa té la situació que té, no és per casualitat, sinó perquè no hi hagut una planificació. Hi ha institucions que tenen unes competències, i les altres acompanyen. L'Ajuntament no té capacitat per decidir un Decret de matrícula. Qui té la competència és la Generalitat. El Sr. Vega ha trobat a faltar a la proposta que no es parli de la competència plena municipal sobre el tram de 0 a 3 anys. La ciutat de Terrassa ha destinat, en el present mandat, 24 milions d'euros a l'educació 0-3. D'aquests 24 milions, 17 ha estat una aportació de la ciutat, quan els acords adoptats preveïen que només haurien d'haver estat vuit milions. En el conjunt del mandat, s'han dedicat vuitanta milions d'euros a l'educació. Per tant, l'esforç de la ciutat ha estat molt gran. El pressupost no només no s'ha retallat sinó que s'ha ampliat. Respecte a la segregació, el Sr. Vega es mostra d'acord amb el Sr. Albert. Existeix un dret del nen, que s'ha de garantir. L'elecció de centre és una opció, però no és una obligació per a l'administració. Avui, alguns Grups han aprovat acords sobre planificació escolar, sense conèixer ni tan sols la planificació de l'organisme responsable, que és el Departament d'Educació. El Sr. Vega ha estat criticat per haver-se abstenut. El Sr. Vega considera que aquesta és l'actitud responsable. Els mestres saben que la segregació a Terrassa ha estat a vegades perquè un grup de pares han decidit no optar per una determinada escola. Per tant, els discursos s'han de portar a la pràctica. Al Sr. Vega també li agradaria quedar bé amb les famílies de Sala i Badrinas, però s'ha abstenut perquè pensa que no es poden dir coses al carrer i altres al Ple. La segregació ve també per aquest motiu, i perquè els poders públics, a vegades, en comptes de vetllar per la qualitat de l'educació, com demana el Parlament Ciutadà, quan arriba el moment no es té la capacitat de situar les decisions en l'àmbit que els hi correspon.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui confirma la seva petició de votació separada i el seu agraïment al Parlament Ciutadà, una entitat amb la qual el Grup del PPC a vegades no coincideix però que sempre és convidat a participar i a parlar. El Grup del PPC està d'acord amb molts dels acords proposats, però està en contra de l'acord novè. La posició que últimament estan mantenint alguns partits en relació amb l'escola catalana, en el sentit que l'escola catalana no es toca, no és compartida pel Grup del PPC. El Sr. Rodríguez discrepa d'aquesta posició, així com d'un dels pilars de l'escola catalana, que és la immersió lingüística. No només en discrepa el Partit Popular, sinó fins i tot el Conseller Sr. Bargalló, d'ERC. El 26 d'octubre del 2018, va dir que potser la immersió lingüística s'hauria de retocar, i que potser hi ha escoles de l'interior de Catalunya que no assoleixen un nivell òptim de castellà, i escoles d'entorn urbans que no assoleixen nivells de català òptims. Potser, doncs, si caldria tocar alguna cosa del model d'escola catalana.

El Sr. Aguinaga replica al Sr. Albert que si no es poden reclamar responsabilitats a qui en té les competències, aleshores no sap a qui se li poden demanar. El Sr. Aguinaga es refereix a la immersió lingüística. Caldria començar a oblidar el mantra de què la immersió lingüística en català és un model d'èxit. No ho és. El Sr. Aguinaga esmenta l'informe "Efectos de la inmersión lingüística sobre el alumnado castellanoparlante en Catalunya", de la fundació europea Sociedad y Educación. En aquest informe es diu que el model no és equitatiu, i genera guanyadors i perdedors. Els perdedors són els nens de llengua materna castellana. L'informe aporta dades, a partir de les proves PISA. Els alumnes de llengua materna castellana, en les proves de ciències i lectura, en igualtat de condicions socioeconòmiques i culturals, puntuaven deu punts per sota. A més, els nois puntuaven per sota més que les noies. Els que van a centres públics per sota dels que van a centres concertats. I els que viuen i estudien fora de Barcelona més que els que estudien a Barcelona. Tot plegat hauria d'obrir un període de reflexió. El Sr. Aguinaga considera que aquest no és un tema ideològic, si més no en l'informe, sinó que s'està parlant de quina manera la igualtat d'oportunitats

dels nens i nenes del país es veuen afectat pel sistema, que també està afavorint casos d'abandonament escolar.

El Sr. Albert no té inconvenient en parlar de la immersió lingüística el que faci falta. El Partit Popular havia format part del consens de suport a l'escola catalana i a la immersió lingüística. Si cal retocar-la i parlar-ne, es pot fer. El Sr. Casado, però, ha dit avui que la llei de llengües enviarà el català a la categoria de llengua opcional. El Sr. Albert no vol entrar en el debat plantejat pel Sr. Aguinaga. La problemàtica de l'escola pública i de l'educació a la ciutat i al país, no té res a veure amb llengua en la qual s'imparteix. Si es visita qualsevol centre educatiu, es comprovarà quina és la llengua prioritària en els àmbits educatius de la Terrassa. Per tant, el Sr. Albert no vol perdre temps en debatre sobre el tema del català a l'escola catalana. El Sr. Alcalde ha dit coses interessants, algunes de les quals les pot compartir el Sr. Albert i altres no. El dret a escollir escola no existeix. Quan els pares trien escola incentiven inconscientment la segregació escolar. Però el que no es pot fer és donar la culpa als pares i mares de Terrassa de la segregació a la ciutat. Això no tindria sentit. Hi ha un altre tema sobre el qual caldria reflexionar. No es pot convertir les famílies en herois, per solucionar un problema que haurien de solucionar les diferents administracions, la Generalitat i l'Ajuntament. Però aquest és un debat que s'hauria de mantenir en els espais adients. Hi ha un altre debat que caldria compartir: el de construir un projecte educatiu per la ciutat de Terrassa. Això està vinculat a disposar de recursos, però no només. Està vinculat a generar projecte i a tenir un lideratge polític a l'entorn de l'educació.

La Sra. Muntanyola demana al Sr. Aguinaga que no intenti desviar l'atenció dels debats que ara estan a sobre de la taula. La immersió lingüística no té res a veure amb el debat d'avui. El Sr. Alcalde ha fet quelcom que no ha sorprès a la Sra. Muntanyola: ha llençat pilotes fora, donant la responsabilitat a una altra administració, perquè tenen la competència. La Sra. Muntanyola no ho nega, i de fet ha dit que ha de posar recursos. Però hi ha altres mesures que l'administració local pot adoptar. Les mesures que planteja el Parlament Ciutadà es poden aplicar a nivell municipal. El que la Sra. Muntanyola no esperava que fes el Sr. Alcalde és culpar a les famílies d'aquesta problemàtica. La possibilitat d'elecció de les famílies afecta a la distribució de l'alumnat. Però si hagués equitat entre els centres, i no hi hagués centres amb un número tan elevat de NEE, l'efecte de l'elecció seria molt menor.

El Sr. Alcalde recorda que ha dit que la segregació era conseqüència de la mala planificació de la manca de planificació. La manca de planificació ha donat peu a moltes situacions anòmales, com no fer reserva de places per alumnes amb NEE, o encobrir la ràtio a principi del curs. També influeixen altres situacions, com ara les decisions dels pares. La matrícula viva ha anat sempre als mateixos centres que no cobrien durant el període matrícula. El Sr. Alcalde afegeix que s'ha parlat de resoldre els problemes de material. L'Ajuntament ha dedicat, durant el present mandat, mig milió d'euros a aquesta finalitat, en ajuts als consells escolars. La ciutat fa un esforç molt considerable. Pel que als plans d'entorn, el Sr. Alcalde hi està completament d'acord. L'any 2007 Terrassa va arribar a disposar de 400.000 €. En aquests moments, la dotació es de només 27.500 euros, per part de l'administració. Pel que fa a l'educació 0-3, el repartiment del finançament es feia a terços entre la Generalitat, l'Ajuntament i les famílies. Dels 24 milions destinats durant el present mandat, 17 milions els ha posat la ciutat, a través de l'Ajuntament. Ha estat una resolució judicial la que ara obliga a la Generalitat a què pagui la seva part. El Sr. Alcalde no està d'acord amb les paraules del Sr. Aguinaga sobre l'escola catalana. La immersió lingüística es pot fer millor o pitjor, però el Sr. Alcalde la comparteix com a metodologia educativa. La immersió és fruit de la iniciativa d'una socialista, Marta Mata. El resultat de la seva aplicació ha estat positiu, i l'alternativa seria separar els nens i les nenes en funció de la llengua.

Es procedeix a continuació a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

Els acords **Primer, Segon, Tercer, Quart, Sisè, Setè, Vuitè, Desè, Onzè i Dotzè** són aprovats per unanimitat.

L'acord **Cinquè** és aprovats amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	A FAVOR
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

L'acord **Novè** és aprovat amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	ABSTENCIÓ
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	A FAVOR
PPC	(1 vot)	EN CONTRA

Epígraf 21) Presentada pels Grups municipals de TeC, CUP i ERC-MES, en suport a les reivindicacions del Comitè de la Vaga Feminista a Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals de TeC, CUP i ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« Davant les mobilitzacions del vuit de març de 2019 exposem:

La xarxa de col·lectius feministes d'arreu ens hem adherit a la convocatòria de vaga general convocada pel proper vuit de març de 2019. És una vaga que va més enllà de l'àmbit productiu i del mercat laboral formal i que es sosté en quatre eixos: vaga de cures, laboral, de consum i estudiantil.

L'objectiu de la vaga és aturar-ho tot per fer visible que sense nosaltres, les dones, es para el món.

El vuit de març fem vaga per lluitar contra totes les manifestacions de violència que patim les dones simplement pel fet de ser dones, tant en l'espai públic com privat, i que van més enllà de la física. La violència estructural que patim diàriament es aquella que afecta les nostres condicions materials i afectives i que promou i exerceix el propi sistema mitjançant la cultura de la violació, la justícia patriarcal, els lobbies de poder, els sistemes sanitari i de pensions, etc.

La vaga és una de les eines fonamentals de la classe obrera per lluitar contra allò que ens oprimeix i aconseguir canvis reals. És per això que des d'aquí, volem donar tot el nostre suport

a les companyes de Sant Cugat de 8 Mil Motius, que han estat represaliades per les seves propostes en el marc de la vaga general del passat vuit de març de 2018.

El 31 de març de 2016 l'Ajuntament va aprovar la declaració de Terrassa Ciutat Feminista, una declaració amb la qual esperàvem que la ciutat faria un pas endavant per aconseguir la igualtat real i efectiva entre homes i dones. La realitat, però, és que davant d'aquesta clara declaració d'intencions de la ciutat, ens calen propostes valentes i decidides que millorin la vida de les dones i impregnin les polítiques municipals de les reivindicacions que provenen dels feminismes.

Malgrat i que s'han aprovat al ple diverses propostes sobre la necessitat de dotar a la ciutat d'un protocol d'agressions masclistes en festes i que fa anys que els col·lectius feministes el reclamem, la ciutat encara no té protocol. Tampoc té una solució davant la presència i actuació a la ciutat d'empreses de "desokupes" que provoquen una gran violència -simbòlica i física- contra les famílies desnonades, que en la majoria dels casos són dones. Les dones partim de menors salaris i majors responsabilitats, on les cures de familiars dependents recauen sobre nosaltres. En el cas de les dones migrades, aquesta situació s'agreuja. Per aquesta raó és important tenir una mirada de gènere en les polítiques de habitatge i per això, dones de col·lectius afectats que han participat del comitè de vaga, ens han fet arribar també les seves reivindicacions que recollim en aquest manifest. Entre d'altres, la de prohibir la seva presència d'empreses desokupes especialment quan hi ha desnonaments amb menors. Per totes aquestes raons, i apel·lant a aquesta voluntat de fer de Terrassa una ciutat feminista, proposem l'adopció dels següents acords:

ACORDS:

Primer._ Donar suport a la proposta de Vaga Feminista de 24 hores prevista pel 8 de Març, aportant informació per tal que les treballadores puguin adherir-se a la vaga en tots els centres de treball municipals.

Segon._ Utilitzar tots els mitjans a l'abast de l'ajuntament per tal de fer difusió de la Vaga i sensibilització envers les seves reivindicacions. Sol·licitar als mitjans de comunicació municipals que es facin ressò especial de la vaga i proposar la realització d'un programa especial.

Tercer._ Crear una xarxa d'habitatge públic per dones que han patit violència de gènere i estan en risc de pobresa, exclusió social i/o laboral.

Quart._ Donar garanties socials, econòmiques, laborals i d'habitatge a les víctimes/persones que han patit de violència de gènere.

Cinquè._ Reforçar la proposta de prohibir els desnonaments en data oberta que posen en risc a famílies senceres on, un cop més, dones i menors, són les persones més vulnerables.

Sisè._ Demanar a l'Ajuntament que es personi per denunciar a les immobiliàries que de manera encoberta es neguen a llogar habitatges a famílies migrades, i faci difusió d'aquest servei.

Setè._ Personar-se en la denúncia d'empreses de "desokupes" ja que exerceixen violència -simbòlica i física- contra les famílies desnonades. Prohibir la seva presència especialment quan hi ha desnonaments amb menors i que, en tot el procés, hi hagi assistents socials presents.

Vuitè._ Seguir treballant en dotar de pressupost, el material, la infraestructura i recursos personals necessaris per la creació, difusió i implementació d'un Protocol contra agressions sexistes allà on l'Ajuntament tingui competències. Demanem també que la regidoria exposi de manera pública i regular les tasques que s'estan portant a terme en aquesta matèria de manera que tota la ciutadania pugui fer el seguiment i monitoritzar els avanços.

Novè._ Establir com a requisit dins del Protocol que tots els agents públics (sanitat, seguretat, educació i social) tinguin formació amb perspectiva de gènere, antiracista, i que despatolotgi a les persones transsexuals, i que coneguin àmpliament aquest protocol.

Desè._ Fer efectiva la llei 11/2014 per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia a la ciutat per garantir que a Terrassa es pugui viure la diversitat sexual i afectiva en plena llibertat.

Onzè._ Demanar al govern de l'estat les pensions que ens hem guanyat. No més pensions de misèria, que ens obliguen a patir pobresa en la vellesa. Demanem la cotitularitat de les pensions i que el temps dedicat a tasques de cura, o que hem desenvolupat al camp, sigui reconegut en el càlcul de les pensions de la mateixa manera que el treball laboral i demanem la ratificació del conveni 189 de l'OIT que regula el treball domèstic.»

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Rodríguez, qui entén que a la proposta s'inclouen acords supramunicipals, respecte dels quals l'Ajuntament no pot fer-hi cap actuació perquè no té competències. El Grup del PPC no pot compartir l'exposició de motius de proposta. El Sr. Rodríguez demana la votació separada dels diferents acords, perquè està a favor d'alguns, en contra d'altres, i s'abstindrà en d'altres. El Sr. Rodríguez no comparteix l'argument que forma part de l'exposició de motius, quan es diu que "La violència estructural que patim diàriament es aquella que afecta les nostres condicions materials i afectives i que promou i exerceix el propi sistema mitjançant la cultura de la violació, la justícia patriarcal, els lobbies de poder, els sistemes sanitari i de pensions, etc.". Tampoc està d'acord en donar suport a les dones de Sant Cugat. Aquestes persones no estan acusades pel fet de ser dones, sinó per desobediència a l'autoritat i desordres públics. La detenció la va efectuar Mossos d'Esquadra i l'acusació particular correspon als Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, no cap tribunal espanyol ni el govern de l'Estat.

El Sr. Medina agraeix al Comitè la presentació de la proposta, així com els mesos de feina per tal que la vaga tingui un èxit fins i tot superior a la de l'any passat. En els últims temps s'estan veient discursos masculistes, que alerten sobre una suposada ingerència del feminisme en les formes de fer dels homes, amb una certa voluntat de revenja o de superioritat. Per tots aquells homes que entenen el feminisme com una amenaça vers els privilegis masculins, aquesta Proposta de Resolució és una magnífica resposta, ja que planteja ampliar els drets i millorar les condicions de vida de tota la societat. No es limita a l'aspecte concret d'una persona dona, sinó que demostra que amb polítiques feministes totes les persones de la nostra ciutat en surt guanyant. Es parla de prohibir els desnonaments amb data oberta. El feminisme aplica la interseccionalitat. No hi ha drets per una dona que està a punt de ser expulsada de casa seva. També es parla de les persones migrades. No hi ha drets per una dona que no pot votar o a la que no li volen llogar un pis, o a qui la policia identifica perquè sí. També es parla del col·lectiu LTBI. No hi ha drets per una dona que és agredida al carrer perquè està en un procés de trànsit. També es parla de pensions, perquè el 8 de Març no és el dia internacional de la dona. El 8 de Març és el dia internacional de la dona treballadora. No hi ha drets per una dona que rep una pensió de misèria. El Sr. Medina conclou donant les gràcies al feminisme, perquè amplia els drets per a totes i tots, i gràcies a les dones lluitadores, que l'exerceixen dia rere dia.

La Sra. Ortuño manifesta que el Grup de C's respecta la convocatòria de vaga i el dret a exercir-la. Però considera que és contraproductiu barrejar les reivindicacions feministes amb altres de caràcter ideològic, que no tenen relació a les reivindicacions per la igualtat de la dona. En el Manifest de la Comissió 8 de Març per la convocatòria de la vaga a Terrassa, s'insulta o menysprea determinats partits polítics amb total impunitat, per part d'algunes components del col·lectiu. La condemna, per part de la Comissió, quan s'ha produït un insult o una agressió a una dona, depèn de quin sigui el seu partit polític, o que la titllin de prostituta en els mitjans públics catalans o a les xarxes socials, o que un grup de vaguistes agredeixi verbalment a una dependenta embarassada, no mereixerà cap condemna. La Comissió està formada per 46 persones en representació d'entitats, associacions i partits polítics. Ciutadans només va rebre suport per part del PSC i el PPC, quan la seva líder, Inés Arrimadas va rebre insults masculistes en les xarxes socials. O quan ha rebut insults per part de presentadors de TV3, una televisió pública que paguen tots els catalans. Aquestes agressions verbals han passat amb absoluta impunitat per alguns partits polítics i entitats de Terrassa. La Sra. Ortuño recorda que la Comissió defèn les dones amb independència de la seva condició. Però sembla ser que en funció de a qui voti, s'és una dona VIP o no. O reflectir en el Manifest que volen denunciar la celebració de la festa de la Hispanitat, el 12 d'octubre; o que des de l'1 d'octubre es pateix repressió política i judicial; o exigir la llibertat dels polítics presos o exiliats; o el final dels processos judicials oberts. La Sra. Ortuño demana el vot per separat dels diferents acords de la Proposta de Resolució. El Grup de C's donarà suport als acords relatius a la defensa de la dona que ha patit violència, des del punt de vista econòmic, laboral, social i d'habitatge, així com recolzar la llei 11/2014, per garantir la llibertat, diversitat i drets dels col·lectius LGTBI, i dotar-la pressupostàriament, en la mesura que l'Ajuntament en tingui competències.

La Sra. Lluís anuncia que el Grup del PDeCAT votarà a favor de tots els acords de la proposta, amb la convicció de què sense les dones s'atura el món. La Sra. Lluís denuncia que moltes dones no podran exercir el seu dret a vaga. Les dones en situació legal i regular i amb contracte poden no assistir als seus centres de treball, i poden organitzar mobilitzacions. Però les dones migrants, sense papers, amb treball d'economia submergida, amb treballs domèstics o en petits tallers il·legals, amb cura de particulars, etc., no poden fer-ho. Dels molts àmbits que es podria parlar, la Sra. Lluís es refereix a l'àmbit educatiu. Cal que a les escoles i universitats, com a principal espai de socialització, els infants i els joves creixin en situació d'equitat i d'igualtat social. No han de ser l'escenari de la construcció de rols de gènere i d'estereotips, ni que existeixi l'actual divisió sexual a l'hora d'escollir carrera o el sostre de vidre a l'hora d'investigar a la universitat. La Sra. Lluís vol una educació afectiva i sexual, que inclogui les diversitats sexuals, sense estereotips. Vol que els nens i nenes es formin contra unes masculinitats violentes, possessives i dominants, excloent-hi els tòpics de l'amor tòxic romàntic i fent possible el desenvolupament de tot el potencial de les dones. La història de les dones ha estat invisibilitzada i apartada de les aules i dels llibres de text. La Sra. Lluís afegeix que 1.560 dones han estat assassinades per violència masculista en els últims catorze anys, i milers de dones pateixen maltractaments per part de les seves parelles o exparelles. Els homes violen perquè creuen que són amos dels cossos de les dones, i pretenen anul·lar-les com a persones. El rebuig a la violència sexual ha d'anar acompanyat de canvis culturals, en les idees, en les actituds, en les relacions i en l'imaginari col·lectiu. Les violències patriarcals afecten les dones de forma diferent, en funció de l'estatus migratori, de l'edat, de l'origen, de l'orientació sexual, de si són assalariades o no, treballadores de la llarg o treballadores sexuals, de si són mares o no. Si es nega aquesta diversitat, es fa invisible l'especial crueta amb la qual les violències afecten les dones.

La Sra. Labòria comença puntualitzant que és bo que avui, abans del 8 de Març, les dones prenguin protagonisme a la sala de Plens. La política és un àmbit masculinitzat, i queda molt

per fer i per treballar. La Sra. Labòria espera que, si més no, en el proper mandat s'assoleixi la paritat en el Ple. Els mesos de febrer i de març són molt actius i reivindicatius, però no s'ha de caure en l'error de pensar que marcar un sol dia en el calendari institucional pot convertir-se en l'excusa per no per res la resta de l'any. L'11 de febrer és el Dia internacional de la dona i la nena a la Ciència. El 22 de febrer és el Dia Europeu per la igualtat salarial d'homes i dones. El sou de les dones, fent la mateixa feina, és un 19% inferior al dels homes. A Catalunya, la bretxa salarial arriba fins uns mitjana del 23,4%. Les dones han de treballar 79 dies més que un home a l'any, per cobrar el mateix. Les pensions de les dones són un 38,8% més baixes. El Ple de Terrassa va aprovar, el març del 2016, la declaració de Terrassa com a Ciutat Feminista. Això no pot quedar només en una declaració intencions. Calen propostes, accions i decisions valentes per avançar, millorar i aconseguir una igualtat real. El Ple del febrer de l'any passat va aprovar la redacció d'un protocol per la prevenció i protecció contra les agressions sexistes, actituds masclistes i LTBIfòbiques. Encara no ha estat aprovat. El 8 de Març, per segon any consecutiu, es durà a terme una vaga feminista, que vol anar més enllà, sostingut en quatre eixos: les cures, el laboral, el consum i l'estudiantil. La Sra. Labòria manifesta que cal participar en aquesta vaga perquè s'ha avançat però encara hi ha una brutal desigualtat i discriminacions vers de les dones. Això ho demostren les dades sobre feminització de la pobresa, sobre precarietat laboral, sobre el sostre de vidre en les empreses, sobre l'increment de la bretxa salarial. Cal posar fi a tot tipus de violència. Els feminicidis i els casos d'agressions masclistes no s'aturen, amb set dones assassinades l'any passat a Catalunya. Dels 104 casos de violència de gènere atesos per una unitat d'atenció a la víctima, cal sumar-ne els 440 casos que han gestionat els Mossos. Tenint en compte, a més, que només un 27% de les víctimes de violència de gènere es denuncien. No es pot parar de reivindicar les desigualtats ni de lluitar per una societat més justa. Avui s'ha pogut veure la nova campanya de "Hazte oír", que planteja que no es tracta de violència de gènere, sinó de violència domèstica, i que les lleis de gènere discriminen els homes. Això és molt greu. Si no fos per les dones assassinades, o que han patit violència de gènere, o les que estan patint a casa seva en silenci, podria fins i tot resultat divertit. Però per respecte a totes elles, no es poden admetre els eslògans de "Hazte oír". El Grup d'ERC-MES dona suport a la vaga i participarà en totes les iniciatives que les entitats feministes plantegin a la ciutat.

La Sra. Rius planteja dues esmenes al redactat inicial dels acords sisè i setè de la Proposta. Aquestes esmenes ja estan incorporades en el text transcrit anteriorment. La Sra. Rius agraeix la feina que està fent el Comitè de la Vaga Feminista des de fa mesos. Les dones han iniciat la seva revolució, sense aturador. S'han atipat dels discursos buits, els plans, de les mesures incomplertes, de les discriminacions constants tant en les grans decisions com en els petits micromasclismes diaris. Les dones han dit prou, amb molta preparació, amb molta feina, amb discursos molt elaborats, amb molta sororitat i una enorme capacitat d'autocrítica. El debat serà molt complicat, perquè l'hegemonia del poder segueix sent molt masclista. Els feminismes formen part d'un procés de transformació radical de la societat, de la cultura, de l'economia, de les relacions. Volen ocupar l'espai públic i reapropiar-se les decisions sobre el propi cos i la seva vida. Reafirmar la força política de les dones, lesbianes i trans, i preservar el planeta. Des de l'any 2007 hi ha hagut un redimensionament de les lluites feministes, amb moltes més dones al carrer i molt més joves, amb discursos renovats, noves preocupacions i noves consignes, que l'any 2018 van esclatar en una gran onada feminista. Als moviments feministes sovint els hi costa molt entrar a les institucions. La vaga feminista practica un feminisme interseccional, perquè les dones estan travessades per desigualtats i precarietats, que les situen en llocs molt diversos davant el patriarcat. Però la vaga és de totes. Hi ha lloc per a totes. Els acords que conformen la Proposta de Resolució no són innocus, diuen que si el feminisme no és per totes, no és feminisme.

La Sra. Candela agraeix a les persones i les entitats que han proposat aquest debat vers les accions que s'haurien de reivindicar en la vaga feminista del 8 de Març. Terrassa és Ciutat Feminista. No és un lema, sinó una declaració que ha vingut acompanyada d'un bon nombre d'accions adreçades a reduir les desigualtats. Accions que s'han abordat des de molts àmbits durant el present mandat. Darrerament s'ha presentat el llibre d'estil, s'han incorporat clàusules socials en els plecs de contractació, s'han plantejat els pressupostos amb perspectiva de gènere, així com les subvencions també amb perspectiva de gènere. Tot això s'ha fet de la mà de les entitats i la ciutadania. Aquestes accions no són suficients. La lluita continua i no podrà aturar-se fins que no quedi cap persona que pateixi discriminació per raó del seu gènere. La Sra. Candela entén totes i cadascuna de les reivindicacions recollides a la Proposta de Resolució. Hauria estat positiu poder analitzar amb més profunditat cadascuna de les problemàtiques que s'hi plantegen. Pel que fa a les esmenes que ha plantejat la Sra. Rius, la Sra. Candela assenyala que no li han arribat fins a darrera hora. La Sra. Candela demana el vot separat dels acords, tot i que es compromet a estudiar totes les reivindicacions a fons. La Sra. Candela es refereix a l'acord relatiu a l'habitatge en els casos de violència de gènere. En aquests casos, s'està treballant coordinament amb tots els serveis municipals, i sempre són prioritaris a l'hora d'adjudicar habitatges públics, fins i tot treballant conjuntament amb la Generalitat, quan es considera convenient que les dones maltractades, i els seus fills, han de traslladar-se de municipi. És primordial mantenir l'anonimat en els casos de violència masclista, i és molt important identificar públicament l'emplaçament d'aquests habitatges. La Sra. Candela afegeix, en relació a l'acord sisè, que si bé l'Ajuntament no té competències per sancionar, disposa d'un conveni amb SOS Racisme per donar atenció psicològica, assessorament legal i assistència jurídica gratuïta en tots els casos de persones que pateixen discriminació.

La Sra. Lluís manifesta que les violències patriarcals afecten a les dones de diferent manera, en funció de les seves circumstàncies. I també a les dones amb algun tipus de discapacitat, que es troben en una situació de major vulnerabilitat, en veure limitats els seus drets fonamentals i les seves possibilitats de decidir sobre les seves vides. Són aïllades, sotmeses i controlades per l'entorn més proper. Aquesta situació fa que el risc de patir violències masclistes siguin més grans, i que en molts casos acabin depenent dels seus agressors. La Sra. Lluís assenyala també que les xarxes socials no són un espai lliure de violències masclistes, racistes, xenòfobes i LGIBifòbiques. No són un espai lliure per a les dones. L'espai virtual, com l'espai públic, també ha de ser les dones. S'ha d'acabar amb un sistema que segrega les dones en funció de les seves capacitats, per tal d'aconseguir garantir l'autonomia i la diversitat de totes les dones, mitjançant el desenvolupament d'una societat inclusiva i accessible, que permeti superar la situació de dependència d'un entorn proper a les violències. Les dones volen ser lliures per ser com són. Volen exercir els seus drets i llibertats amb plenitud, lliures de qualsevol tipus de discriminació.

La Sra. Rius assenyala que el fet que la proposta sigui presentada per alguns Grups municipals, i no per les entitats que l'han treballada, és una mostra més de l'anomalia de què ho puguin fer directament. La interlocutora, per tant, no és la Sra. Rius, sinó que ho són les companyes del Comitè de vaga feminista. La Sra. Rius recorda a la Sra. Ortuño que no és cert que els líders polítics no hagin condemnat la qualificació de prostituta a la líder de Ciutadans. Hi ha molts responsables polítics que ho han condemnat.

La Sra. Garcia agraeix a les companyes del Comitè per la seva feina. Juntes, les dones són més fortes i poden aturar el món. Les propostes per a la vaga del proper 8 de Març han estat consensuades i treballades conjuntament, per tal que les entitats que conformen la Comissió participin en els actes. La Sra. Garcia manifesta que sense feminisme no hi ha democràcia. S'ha d'assolir la igualtat real i efectiva, per aconseguir la justícia social i que la democràcia sigui real. Les dones són la meitat de la població.

Es procedeix a continuació a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

Els acords **Primer, Segon, Cinquè i Onzè** són aprovats amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	A FAVOR
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

L'acord **Tercer** és aprovats amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	ABSTENCIÓ
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	A FAVOR
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

L'acord **Quart** és aprovat amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	A FAVOR
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

Els acords **Sisè i Setè** són aprovats amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	ABSTENCIÓ
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	A FAVOR
PPC	(1 vot)	ABSTENCIÓ

Els acords **Vuitè, Novè i Desè** són aprovats per unanimitat.

Epígraf 22) Presentada pels Grups municipals d'ERC-MES, PDeCAT i CUP, pel compliment dels principis democràtics a l'Ajuntament de Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals d'ERC-MES, PDeCAT i CUP, és el que a continuació es transcriu:

« El Ple de l'Ajuntament de Terrassa del passat 31 de gener es va aprovar per majoria l'acord de junta de portaveus per penjar una pancarta al balcó de l'Ajuntament de Terrassa denunciant la injustícia amb les preses i els presos polítics. Tal i com recollia el text de l'acord aprovat, es tracta d'una pancarta *«a tota la llargada del balcó noble de l'Ajuntament de Terrassa amb un text de suport a aquestes persones mentre duri el judici»*.

» Per evitar el compliment de l'esmentat acord plenari, el govern municipal va determinar encarregar informe jurídic al respecte.

» L'informe en qüestió, emès en data 8 de febrer i sotasignat pel director de serveis jurídics, conclou que la col·locació de dita pancarta no seria conforme a dret.

» Més enllà de la premissa fonamental que l'informe esmentat no és d'obligat compliment, destacar que el mateix arriba a dita conclusió respecte una decisió plenària on exclusivament s'hi planteja l'expressió democràtica de l'opinió majoritària del ple a l'edifici consistorial, fent una sèrie d'argumentacions preocupants:

- L'informe jurídic parla de “doctrina jurisprudencial” contrària a l'expressió democràtica de la majoria del plenari municipal en l'edifici de l'Ajuntament, sense exposar ni un sol exemple explícit que corrobori aquesta afirmació o la prohibició de l'execució de l'acord plenari.
- L'informe delimita que els acords de la junta de portaveus de l'Ajuntament de Terrassa han de ser entesos sempre com a precís a l'alcalde i que aquest, en cap cas, té l'obligació de complir la voluntat majoritària del plenari. S'anul·la, per tant, el principi de confiança entre l'expressió de la sobirania popular dels representants electes que componen el plenari municipal i l'obligació de l'executiu municipal i, en últim terme de l'alcalde, de respectar i donar resposta a les decisions plenàries.
- L'informe explicita la seva parcialitat quan, en conclusions, acaba determinant en el punt c) que la pancarta aprovada esdevé un símbol de “reivindicació independentista” quan l'únic que es pot determinar objectivament del text aprovat és que es tracta d'un gest de reivindicació i denuncia democràtica a un judici polític, recolzat en la seva votació per formacions més enllà de l'espectre independentista.

Per tot l'exposat, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Terrassa, l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Que l'Ajuntament de Terrassa, d'acord amb a la voluntat majoritària del plenari municipal, pengi una pancarta a tota la llargada del balcó noble de l'Ajuntament de Terrassa amb el text “La democràcia no es jutja” en suport a les preses i presos polítics mentre duri el judici.

Segon. - Instar a una declaració institucional de l'alcalde i el govern municipal a respectar i complir tots els acords i propostes aprovats per l'expressió majoritària i democràtica del ple de l'Ajuntament de Terrassa i a reconèixer el plenari com a màxima expressió de la Sobirania municipal.»

Pren la paraula el Sr. Albert, qui assenyala que aquesta és una proposta que respon a un acord de la Junta de Portaveus aprovada en el Ple anterior, i al qual no s'ha donat resposta, amb l'argument que aquests acords són precis a l'Alcalde i aquest té llibertat per decidir el que s'ha de fer. Es presenta com proposta de resolució perquè tingui un pes polític més important que un acord de la Junta de Portaveus, i permet tenir un debat que és pertinent, més enllà de la pancarta i del que aquesta sigui. Obviar deliberadament un acord aprovat no és de rebut, des del punt de vista polític. Excusar-se en un informe jurídic, que diu que posar una pancarta no seria conforme a dret, és força desafortunat. No hi ha cap precepte ni normativa que limiti la possibilitat d'exposar pancartes amb expressions als balcons dels ajuntaments. Al llarg del territori català es poden trobar diverses pancartes penjades, amb diferents missatges. El debat és aquest. El Sr. Albert pregunta si una pancarta que digui "No a la guerra" agrada o no. O una pancarta que defensi la llibertat sexual, amb motiu del Dia de l'orgull gai, és correcta o no ho és. O una pancarta que demani pensions justes, si agrada més o menys. O una que parli sobre la defensa de l'escola pública, o del català a l'escola. La decisió de l'Alcalde ha estat política, i atenta contra la democràcia. Per al Sr. Alcalde, la seva democràcia és una democràcia a la carta. El que agrada a l'equip de govern ho accepta, i el que no li agrada, ho censura. Sobretot a dos mesos de les eleccions. El missatge que els ponents de la proposta volen transmetre és que l'Ajuntament no és de tots, ni és de ningú, ni és del Sr. Alcalde, ni és neutre. És una institució democràtica, que es regeix per pactes i per acords polítics, per majories i per minories, i pel que es vota i es decideix en el saló de Plens. El que dignifica la institució municipal és el compliment dels acords que democràticament es prenen. Si no es compleixen, es desprestigia la institució, i en definitiva la ciutat de Terrassa.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui anuncia que no entrarà en el joc dels partits ponents de la proposta. Els veïns estan cansats del permanent debat sobre la utilització partidista de les institucions neutrals, com ho és l'Ajuntament de Terrassa. El Sr. Rodríguez manifesta que no són presos polítics, tot i la sensibilitat vers les persones que hi són a la sala de Plena. Amnistia Internacional tampoc ha volgut entrar. El Sr. Rodríguez tampoc entrarà novament a dir que aquest no és un judici a l'independentisme. No estan processats per ser independentistes ni per dir el que diuen. Tampoc entrarà a debatre sobre si un acord majoritari ha de complir-se per part de l'Ajuntament. El Sr. Rodríguez manifesta que l'únic límit al que s'aprova en el Ple és la llei. El Sr. Rodríguez considera que són molt greus les afirmacions que es fan a la proposta. Es diu que el Secretari General de l'Ajuntament de Terrassa és parcial, que un funcionari municipal emet un informe parcial, polític, condicionat. Això és molt greu.

El Sr. Medina recorda que el 30 de novembre del 2017 es va aprovar en aquest Ple un acord de la Junta de Portaveus en el qual s'expressava públicament la solidaritat de l'Ajuntament amb els presos polítics, amb un gest simbòlic i visible per a la ciutadania, fins que no es produeixi el seu alliberament: la il·luminació de la façana de l'Ajuntament color groc. A partir d'aquest acord, l'equip de govern va decidir il·luminar la façana de groc, donant compliment a l'acord de la Junta de Portaveus. El passat més de gener es va prendre un altre acord de la Junta de Portaveus, per penjar una pancarta a la balconada de l'Ajuntament, amb un text de suport a aquestes persones mentre duri el judici. El Sr. Medina pregunta quin és el criteri del govern respecte la neutralitat institucional, i si ho són els seus interessos electorals. Si es pot il·luminar la façana de groc, perquè no es pot posar una pancarta al balcó, pel mateix motiu. La neutralitat institucional és la mateixa. Potser el problema és que la pancarta es veu massa? A l'equip de govern li fa por que algun diari de

Madrid faci un titular dient que el PSC de Terrassa, la tercera ciutat de Catalunya, posa una pancarta a favor dels colpistes. En comptes de ser honestos, el govern s'ha dedicat les últimes setmanes a intentar justificar el que és injustificable. El Sr. Medina demana al govern que sigui honest i que expliqui públicament que li fa por un titular a la premsa, i no parlant d'una neutralitat institucional que ni el govern es creu, ni tampoc basant-se en una jurisprudència de la qual no posen ni un sol exemple. Molts ajuntaments han posat pancartes amb diferents missatges a les seves façanes. L'Ajuntament no és la finca particular del PSC. L'acord de la Junta de Portaveus va ser aprovat per Grups municipals que representen a 42.000 terrassencs, gairebé el doble de les persones que van votar el PSC, i 5.000 persones més que els que representen el tripartit del 155. Durant els mesos que falten fins les eleccions, difícilment el govern farà el que no ha fet durant tot el mandat: donar compliment a les propostes de resolució i als acords de la Junta de Portaveus. Però el 26 de maig hi ha unes eleccions, i cal esperar que la ciutat comenci a canviar, amb un govern que no sigui del PSC.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Aguinaga, qui assenyala que fa massa temps que l'Ajuntament s'ha convertit en camp de batalla d'una competició entre independentistes. Avui hi ha un altre episodi d'aquesta picabaralla per veure qui és més independentista. L'acord de la Junta de Portaveus va ser sotmès a la consideració dels Serveis jurídics. El Sr. Albert qüestiona si el seu informe és d'obligat compliment. Potser l'informe no és d'obligat compliment, però les lleis i els reglaments sí que ho són. El dies 6 i 7 de setembre del 2017, algunes forces polítiques van voler passar dues lleis aberrants al Parlament de Catalunya, en contra de l'opinió del Consell de Garanties Estatutàries, menystenint l'opinió dels lletrats del Parlament. I ho van fer. El Sr. Albert pensa que el marc d'actuació del seu partit polític ve definit pel seu programa electoral. Però això és un error. El marc d'actuació dels poders públics, inclosos els partits polítics, ve definit pel marc legislatiu en vigor. Aquesta és l'única manera que hi hagi un Estat de dret i una democràcia. Si no fos així, la situació seria incontrolable. Cada canvi de govern provocaria una situació de daltabaix polític i legal. El Sr. Aguinaga afegeix que l'Ajuntament no és sobirà, segons el que preveu la Constitució sobre el principi d'autonomia dels ens locals. L'Ajuntament de Terrassa és autònom dins el seu àmbit territorial i dins les seves competències legals. Però no es pot pretendre derogar, a través d'un acord de la Junta de Portaveus, una norma que especifica sota quines condicions es pot utilitzar l'espai públic municipal. Dir que aquesta pancarta és genèrica i que només manifesta una posició, és un acte de cinisme. La pancarta es vol posar en suport dels presos i preses polítics mentre duri el judici, i es diu, a més, que és un text de reivindicació i denúncia d'un judici polític. Que és un judici polític és quelcom que diu el Sr. Albert. Molta altra gent pensa que és un judici per uns fets gravíssims tipificats en el Codi Penal. Això és el que està passant. No és judici polític, sinó un judici a uns polítics. En una democràcia no es s'avaluen idees ni conviccions personals, sinó fets.

El Sr. Sàmper comença referint-se al fet que el Ple prengui uns acords i que ara es digui que els acords de la Junta de Portaveus tenen el mateix valor que un prec. Això és greu. El Sr. Sàmper no tenia consciència de què les declaracions de la Junta de Portaveus, que es debaten tant i que es pretén que tinguin unes conseqüències, ara sembla que queda en mans de l'arbitrarietat de l'equip de govern i de l'Alcalde, a partir de l'informe del cap dels Serveis jurídics. Això és greu perquè genera inseguretat política i jurídica. El Sr. Sàmper planteja que potser caldrà fer un estudi sobre si fer algun tipus de recurs perquè els tribunals ajudin a veure si paga la pena seguir perdent el temps fent acords que no tenen eficàcia posterior si no agraden a l'equip de govern, o és millor destinar el temps a altres qüestions. Per això es presenta avui aquesta Proposta de Resolució. Si avui s'aprova també per majoria absoluta, com es va aprovar el mes passat l'acord de la Junta de Portaveus, caldrà veure si els Serveis jurídics diuen que una Proposta de Resolució sí que té valor i eficàcia. Si més no, perquè els ciutadans que van votar els partits que subscriuen els acords, sàpiguen si el seu vot va servir d'alguna cosa. El Sr. Sàmper replica al Sr. Rodríguez que no ha

qüestionat en cap cas l'informe dels serveis municipals. En tot cas, l'ha criticat. El Secretari General no ha estat criticat, perquè l'informe no l'ha redactat ell. El Secretari només va remetre un correu electrònic dient que estava d'acord amb el contingut de l'informe. A hores d'ara, doncs, no hi ha un informe del Secretari.

El Sr. Matilla considera que en el fons la proposta porta a discussió dues qüestions, coincidents però diferents. La primera és com es prenen les decisions democràticament en la institució municipal, i com s'alteren els criteris per fer cas o no als instruments i als òrgans col·legiats dels quals s'ha dotat l'Ajuntament. L'únic informe de què disposa el Sr. Matilla no està signat pel Secretari, sinó pel cap dels Serveis jurídics, el Sr. Isidre Colàs. Dir que l'Alcalde, en atribució de les seves funcions, no té perquè executar els acords adoptats pel Ple, és quelcom que el Grup del PSC ha fet quan li ha convingut. Al principi del mandat, el Grup del PSC va aprovar una proposta que va fer que l'Ajuntament de Terrassa entrés a l'AMI. En aquell moment, el govern no va tenir cap problema de neutralitat política i institucional. Perquè li convenia. En canvi, quan hi ha una proposta de resolució que no els hi convé, aleshores resulta que el Ple no és sobirà i no pot prendre decisions. El govern hauria d'estar avergonyit. L'altra qüestió té a veure amb el que es pot fer i el que no es pot fer a la façana de l'Ajuntament, o per extensió als espais públics. Sembla que és la descripció jurídica que es fa a l'informe dels Serveis jurídics el que permet o no penjar pancartes a la façana. El Sr. Medina ja ha recordat que el govern va permetre il·luminar de groc la façana, sense encarregar cap informe jurídic per consultar-ho. Aleshores, quin problema hi hauria ara? El Sr. Matilla assenyala que el govern ha fet una campanya publicitària aquesta setmana, en el domini públic, sobre la Zona 2 del transport metropolità. Una campanya feta a dos mesos d'unes eleccions, i utilitzant l'espai de domini públic amb una intencionalitat política, que vulnera el principi de neutralitat. El missatge pot tenir consens, però és polític i incompleix els principis que s'al·leguen el l'informe jurídic. El Sr. Matilla pregunta si el govern penjaria una pancarta a la façana de l'Ajuntament reclamant la Zona 2. Això vulneraria el principi de neutralitat, perquè no tothom té perquè estar-hi d'acord amb aquesta reivindicació. Molts ajuntaments arreu de Catalunya i d'Espanya tenen pancartes penjades, que no tenen a veure amb l'independentisme, però sí amb l'ecologisme, amb qüestions humanitàries, etc. Per tant, no s'entén que a altres ajuntaments es permeti i en el de Terrassa no. Preocupa l'ús discrecional que el govern fa d'espais com el mateix Ple. El que està fent és censurar quines propostes es poden presentar al Ple. Seria més honest vetar les propostes que els Grups presenten al Ple, estalviant així el temps i els esforços que els Grups hi esmercen.

El Sr. Alcalde li demana al Sr. Matilla que acabi la seva intervenció, i posa de manifest que ha superat el seu temps en més d'un minut i mig.

El Sr. Matilla li recorda que és la primera vegada, i per tant el Sr. Alcalde està sent molt rigorós.

El Sr. Alcalde li retreu que sempre parli d'honestedat i de valors. El Sr. Matilla es queixa de què l'Alcalde li retregui que sempre s'erigeixi com la persona que defensa els valors i la honestedat. Només cal llegir la premsa i veure què té a casa del seu partit.

El Sr. Alcalde comença assenyalant que el Ple pot prendre les decisions que vulgui. Però hi ha competències que són del Ple i altres que no ho són. El que diu l'informe dels Serveis jurídics, ratificat pel Secretari de la Corporació, és que el Ple no és competent per determinar que la a la façana de l'Ajuntament es pugui donar un missatge clarament partidista. Això és molt fàcil d'entendre. No és una qüestió de majories ni de democràcia. L'argument que donen els Serveis jurídics és un argument que el Sr. Alcalde ha escoltat per part de les defenses en el judici que s'està

duent a terme a Madrid. Una proposta de resolució és un element declaratiu, que no té caràcter executiu. Per tant, no és un invent dels Serveis jurídics municipals, ratificat pel Secretari. És una doctrina consolidada. Per tant, no s'ha de confondre això amb la democràcia. El dia que es va plantejar de l'enllumenat groc, amb el suport del PSC, es va expressar com un gest solidari. Es va dir que era un gest humanitari, que la llum groga o el llaç groc no té significava una ideologia política, sinó una solidaritat amb les persones afectades. En el fons, del que es tracta, i per això el Sr. Alcalde va demanar l'informe jurídic sobre l'obligació o no d'executar l'acord, és de què fer-ho no aporta res. Únicament aporta divisió, igual que la Proposta de Resolució següent. El Grup del PSC no donarà suport a cap de les dues propostes. El Sr. Alcalde no contribuirà a afavorir la divisió que es vol crear amb la col·locació de la pancarta al balcó. Alguns Grups parlen del balcó de les majories. Si el Sr. Alcalde hagués tingut majoria i hagués decidit penjar una pancarta a favor de l'aprovació dels pressupostos del President Sánchez, hauria estat acusat de partidisme. En definitiva, s'ha emès un informe jurídic sobre el tema, i per tant l'Alcalde anuncia que la pancarta no es penjarà al balcó.

El Sr. Albert considera que el que diu l'informe és que l'Alcalde pot prendre la decisió que cregui més convenient. El Sr. Alcalde ho farà, i assumirà les conseqüències que això suposa. Per al govern, la democràcia és a la carta. El Sr. Alcalde decideix el que li convé. Pintar la façana de color groc li està bé, perquè és un gest solidari, i penjar una pancarta, no. El Sr. Albert ho respecta però no ho comparteix. En relació a la intervenció del Sr. Aguinaga, el Sr. Albert manifesta que el judici és polític, perquè els atestats policials són polítics, perquè els autes de la fiscalia són polítics, perquè la intervenció de la fiscalia i de l'advocació de l'Estat és política, perquè les intervencions de les defenses són polítiques. Els presos són polítics. El Sr. Aguinaga portava el discurs escrit, i ha dit coses que el Sr. Albert no ha dit. El Sr. Albert ha parlat de democràcia, no de banderes, de majories i de minories, de vots que s'exerceixen en el Plenari, la qual cosa a l'Alcalde li és absolutament igual. A alguns partits els interessa fer veure que tothom és igual i que tot és el mateix. L'acord de penjar la pancarta l'han votat partits de diferents ideologies. L'independentisme no és una ideologia, és un moviment. L'acord l'han votat partits que són independentistes i d'altres que no ho són. Que la pancarta és un posicionament ideològic no és veritat. És de suport als presos polítics, i especialment a unes persones que són terrassenques. El Sr. Aguinaga hauria de sentir alguna responsabilitat, i hauria d'entendre que la ciutadania de Terrassa, independentista o no, d'esquerres o de dretes, viu molt malament el que està passant, que conciutadans seus estiguin a l'exili o a la presó. Una mica solidaritat per part de l'Alcalde hauria de ser. El Sr. Alcalde ha anunciat frívolament que això no es farà, però el Sr. Albert anuncia que ja es veurà, perquè s'anirà fins a les últimes conseqüències. El Sr. Albert reconeix que no és fàcil prendre decisions a l'entorn del que s'està parlant. Però si ho considera tan complicat, hauria de plegar. L'Alcalde hauria de saber gestionar la complexitat. Aquest acord es va aprovar al gener, i avui es tornarà a aprovar. El PSC ha pres part a la història, en un moment important per al país, i això els hi passarà factura.

El Sr. Rodríguez considera exagerat dir que es pren part a la història per penjar o no una pancarta al balcó de l'Ajuntament o per il·luminar la façana de groc. El Sr. Rodríguez reitera que la Proposta de Resolució fa esment a la parcialitat de l'informe del cap dels Serveis jurídics de l'Ajuntament, ratificat pel Secretari. Vénen ganes d'interposar una querrela per calúmnies. S'està dient que un funcionari públic ha redactat un informe jurídic parcial, s'entén que seguint instruccions polítiques, saltant-se el reglament i utilitzant únicament el seu criteri de forma parcial. Això és molt greu. Els ponents de la Proposta de Resolució hauran d'explicar perquè l'informe ha estat redactat de forma parcial. Si estan insinuant que ha rebut pressions polítiques, això dona preu a presentar querrelles penals. Pel que fa al govern del PSC, el Sr. Rodríguez recorda que no va trigar gens en fer ingressar Terrassa a l'AMI. Per cert, segons una sentència d'un jutjat contenciós, no ho podia fer. Ho va fer per arribar a un pacte amb CiU i seguir governant. El PSC tampoc va trigar

gens en retirar el bust del Rei, sense fer una consulta al cap dels Serveis jurídics ni al Secretari de la Corporació. El bust es va haver de reposar a la sala de Plens complint una instrucció jurídica. Per tant, el PSC no hauria d'erigir-se ara com el garant de la legalitat.

El Sr. Medina mostra la seva sorpresa davant la diferenciació que ha fet el Sr. Alcalde entre la il·luminació groga de la façana i la col·locació de la pancarta. Una actuació i l'altra s'han plantejat pels mateixos motius, que són la defensa d'una situació injusta dels presos polítics que estan sent jutjats a Madrid. Si el Sr. Alcalde repeteix tantes vegades que penjar la pancarta no és legal, el Sr. Medina li pregunta perquè reitera que la competència és seva. Si no és legal, l'Alcalde no ha d'entestar-se en repetir que la competència per prendre la decisió és seva. Si és competència de l'Alcalde, pot negar-se a fer-ho, però aleshores hauria de sortir i explicar-ho en aquests termes. Hauria d'explicar que no vol fer-ho perquè no es vol exposar als titulars dels diaris de Madrid. Per tant, no s'haurien de barrejar les competències de l'Alcalde amb la legalitat o no de penjar una pancarta. Per altra banda, el Sr. Alcalde ha comparat penjar una pancarta a favor de l'aprovació dels pressupostos del President Sánchez, amb una pancarta en solidaritat amb uns presos polítics que s'enfronten a vint-i-cinc anys de presó. Aquesta comparació és un absolut despropòsit.

El Sr. Aguinaga considera que dir que la pancarta va més enllà de l'independentisme, perquè TeC li dona suport, és una mica ridícul. Els partits independentistes no podien haver trobat uns companys de viatge més sol·lícits, generosos, servils i disposats a col·laborar que els Comuns. El Sr. Albert vol penjar una pancarta que digui "La democràcia no es jutja". El Sr. Aguinaga considera que la pancarta hauria de dir "Qui jutja és la democràcia". I la democràcia està jutjant dotze persones, que tot i representar menys de la meitat de la població de Catalunya, van voler utilitzar les institucions de tots, començant pel Parlament, de manera matussera, amb la intenció declarada de provocar un conflicte civil a gran escala a Catalunya, que havia de desfermar una resposta repressiva per part de l'Estat que al final hauria de justificar la secessió unilateral de Catalunya. Un pla ignominiós i vil, sense precedents a l'Europa sortida de la II Guerra Mundial. Cap país de la Unió Europea, ni la mateixa UE, ha donat recolzament a aquesta actuació, ni ha dit que aquesta sigui una causa o una reivindicació política. El Sr. Aguinaga conclou dient que aquestes persones han de tenir un judici just, i que es faci justícia.

El Sr. Sàmper sent vergonya jurídica davant el fet que el Sr. Rodríguez sigui capaç de dir en el Ple que afirmar que una resolució és parcial és motiu per interposar una querrela criminal per calúmnies. Per molt que la persona que ha elaborat l'informe sigui el cap dels Serveis jurídics, i per molt que el Secretari hagi subscrit el seu contingut, només faltaria que els 27 Regidors del Ple no poguessin dir que no hi estan d'acord. Quan es diu que la resolució és parcial, es diu perquè afirma que la pancarta és una reivindicació independentista. Dir "La democràcia no es jutja" no és una reivindicació independentista. Avui la Regidora Sra. Garcia ha dit que "sense feminisme no hi ha democràcia". El Sr. Sàmper hi està completament d'acord, i pregunta si sense llibertat d'expressió pot haver democràcia, si sense llibertat de manifestació pot haver democràcia, o si sense llibertat de protesta pot haver democràcia? Poder-se expressar evidentment que és democràtic, i és del tot legítima una pancarta que diu quelcom amb el que qualsevol persona democrata hauria d'estar d'acord.

El Sr. Matilla assenyala que l'Alcalde ha intentat fer veure que el PSC no pren partit, i que vol manifestar-se com una posició neutral. Però sí que pren partit. No en relació a la independència, sinó en relació a com s'interpreta l'aplicació dels espais democràtics de l'Ajuntament. El Sr. Matilla reconeix l'autoritat de l'Alcalde en relació a l'execució de les propostes de resolució. Però disposar d'un poder tan gran com aquest, també requereix la virtut de saber-ho interpretar. El Sr. Alcalde no ho està interpretant adequadament. Hauria estat elegant i

democràtic que un acord adoptat per una majoria de Regidors del Ple hagués estat executat, per respecte al concepte de democràcia. El Sr. Alcalde podria haver manifestat la seva disconformitat amb un acord del Ple, però executar-lo perquè creu que representa la majoria de la ciutadania. El Sr. Matilla demana al Sr. Alcalde que eviti fer desqualificacions personals cap a ell, fent ús de la seva prerrogativa de poder intervenir quan vulgui, i que se centri en arguments polítics. El Sr. Matilla entén que la situació l'incomoda i que ha pres partit per una postura difícil de justificar. Però li demana que ho pagui amb el Sr. Matilla.

El Sr. Alcalde li demana disculpes, però el Sr. Matilla parlava d'honestedat i de manca d'honestedat. Per això li ha demanat que no parli dels valors de les persones. Si s'està fent una discussió política, es podrà estar d'acord o no, però no s'ha de parlar d'honestedat. El Sr. Alcalde reitera que aquest assumpte que no és competència del Ple. No es tracta d'una qüestió de majories. A més, si s'ha considerat que no beneficiava a la ciutat. Per tot plegat no s'ha executat, i a més amb l'aval d'un informe dels Serveis jurídics. No és doncs una qüestió de democràcia. Respecte a l'acord d'ingrés a l'AMI, el Sr. Alcalde recorda que era una associació legal i era competència del Ple decidir ingressar-hi o no. Es pot compartir o no políticament la decisió, però no es pot dir que no fos competència del Ple. Per tant, no és la mateixa situació que la que avui es discuteix. El Sr. Alcalde afegeix que ha donat la cara des del primer moment, agradi o no. Ha explicat la raó per la qual no s'ha penjat la pancarta. No s'ha fet perquè no és una competència del Ple, és una qüestió que marca la llei i l'Alcalde vol defensar la llei.

El Sr. Sàmper es refereix a la retransmissió del judici per televisió i en directe. En aquest judici s'han vist dues coses. Per una banda, unes intervencions de tots i cadascun dels acusats, que han estat autèntiques lliçons de democràcia. També s'han vist les declaracions de la Sra. Saez de Santamaría, en les quals es van detectar tres mentides, del Sr. Rajoy, que va repetir que no sabia res, i del Sr. Zoido, que ha demostrat ser el ministre d'Interior més inoperant de la història, ja que va dir que no tenia cap coneixement de cap de les ordres que es van donar l'1 d'octubre en el seu ministeri. El màxim responsable jeràrquic del ministeri de l'Interior ha reconegut en un judici que no tenia ni idea. Tot plegat demostra que s'està cometent una injustícia, amb persones de Terrassa afectades. Una persona presa i una altra exiliada. A més, hi ha una altra persona acusada, amb onze anys de presó, que ha estat company de Consistori i de l'Alcalde durant quatre anys. El pres polític ho ha estat durant deu anys, i la seva esposa és encara avui companya seva. L'Alcalde, a partir de l'informe jurídic, tenia la possibilitat d'interpretar que tenia base per dir que no. Però hauria d'haver tingut sensibilitat i empatia. En aquest cas, el Sr. Alcalde s'ha equivocat molt.

El Sr. Alcalde considera que portar aquesta qüestió al terreny de la sensibilitat i de la humanitat, és una baixesa política. No s'està parlant en termes d'humanitat. El discurs del Sr. Sàmper, en aquests termes, és impropri en un debat polític, i a més és indigne.

Sotmesos a votació els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquests són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	A FAVOR
PPC	(1 vot)	EN CONTRA

Epígraf 23) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans, sobre el compliment de la llei en el respecte a la neutralitat institucional en els edificis públics.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Ciutadans, és el que a continuació es transcriu:

« En data 31 de gener de 2019, la Junta de Portaveus dels grups polítics municipals, amb el recolzament dels grups municipals de TeC (sis vots), ERC-MES (quatre vots), PDeCAT (tres vots), i CUP (un vot), va adoptar l'acord que seguidament es transcriu:

“Acord de Junta de Portaveus per penjar una pancarta al balcó de l'Ajuntament de Terrassa denunciant la Injustícia amb les preses i els presos polítics. Donada la proximitat del judici a les persones preses per raó de les seves idees, defensades sempre de forma pacífica i democràtica, la Junta de portaveus de l'Ajuntament de Terrassa adopta el següent ACORD Primer. - Que el govern municipal pengi una pancarta a tota la llargada del balcó noble de l'Ajuntament de Terrassa amb un text de suport a aquestes persones mentre duri el judici.”

» El concepte de democràcia com a sistema de presa de decisions per majoria, no s'ha de confondre amb el concepte jurídic constitucional que apareix recollit en l'art. 1 de la Constitució Espanyola quan estableix que “Espanya es constitueix en un Estat social i democràtic de Dret”. La vinculació entre democràcia i Estat de Dret no és accessòria, sinó substancial, de manera que només és possible qualificar d'actes o decisions democràtics els que s'ajusten, en el seu procediment d'adopció i en el seu contingut, a la llei. En aquest sentit, no es pot acceptar de cap manera que la col·locació d'una pancarta o qualsevol altra simbologia partidista, a la façana municipal, com és el cas, constitueixi un acte d'”obligat” compliment que s'imposa als alcaldes ja que obeeix a la decisió “democràtica” d'un ple municipal adoptada amb el vot de regidors democràticament elegits. El fet que els acords en els òrgans col·legiats es prenguin democràticament cap manera els fa conformes a Dret, sinó que precisament estan subjectes a aquest i per això poden ser invalidats, sense que la formació democràtica dels mateixos pugui prevaler sobre l'ordenament jurídic, que vincula tots els poders públics.

» En quant el dret a la llibertat ideològica i la llibertat d'expressió, garantits per la Constitució Espanyola en els articles 16.1 i 20.1, respectivament. En l'article 20.4 s'afirma que “aquestes llibertats tenen el límit en el respecte als drets reconeguts en aquest Títol, en els preceptes de les lleis que el desenvolupin i, especialment, en el dret a l'honor, a la intimitat, a la pròpia imatge i a la protecció de la joventut i de la infància “, drets fonamentals entre els quals hi ha el dret de participació política consagrat a l'art. 23.1 CE, desenvolupat en la LOREG, en el sentit del manteniment del deure de neutralitat que fa als Poders Públics en aquest context de la participació política mitjançant eleccions. És reiterada la doctrina del Tribunal Constitucional que sosté que “les institucions públiques, a diferència dels ciutadans, no gaudeixen del dret fonamental a la llibertat d'expressió que proclama l'art. 20 CE “(per totes, STC 244/2007, de 10 de desembre; 14/2003, de 28 de gener; 254/1993, de 20 de juliol, entre altres).

» La col·locació d'aquesta pancarta posicionaria políticament la institució i l'administració pública a favor d'un determinat col·lectiu, trencant el caràcter objectiu que ha de presidir l'actuació de l'entitat local, convertint-se, en definitiva, en una institució al servei d'uns determinats grups polítics i socials, mitjançant un missatge distorsionador de la realitat.

» La col·locació d'aquesta pancarta suposaria una adhesió o suport a una determinada causa que en cap cas es pot considerar general, compromentent la neutralitat política de l'Ajuntament i la seva objectivitat al servei de l'interès general de la ciutadania i una vulneració del principi d'objectivitat i neutralitat al que estan subjectes totes les institucions, administracions públiques i ens locals, tal com marca l'article 103.1 de la Constitució Espanyola i l'article 6.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, que determina que els ens locals són independents i no instrumentals ni patrimonialitzables per organització social, ideològica o política alguna, resultant l'ordenament jurídic, exclusivament, el que regeix la seva actuació. Exigència que s'accentua especial i greument en període electoral com es sustenta en sentència del Tribunal Suprem de 19 de novembre de 2014, rec. 288/2012.

» L'Ajuntament no pot actuar com a portaveu o instrument d'expressió de les reivindicacions d'individus, col·lectius o grups d'una determinada ideologia o opció política, menyspreant l'interès general i confonent aquest ideari o creença amb els objectius finals de les entitats locals.

» L'Ajuntament no es troba exempt del compliment del principi d'habilitació normativa i no poden realitzar allò que la llei no prohibeix, precisant d'una prèvia habilitació legislativa que permeti realitzar un determinat comportament per part dels membres de la Corporació municipal en virtut de la seva suposada llibertat d'expressió.

» Recentment en Francisco Fernández Marugán (Defensor del Pueblo) es va manifestar demanant respecte al principi de neutralitat ideològica propi d'una societat pluralista i això és incompatible amb la presència als edificis públics de símbols propis d'una ideologia. La llibertat d'expressió de les persones a instal·lacions públiques tenen un límit en el principi de neutralitat ideològica dels poders públics. Els usuaris tenen una pluralitat de posicions sobre les qüestions generals que han de ser totes respectades, sense que ningú pugui sentir-se molest o aliè a qualsevol institució que és de tots i per a tots.

Per tots aquests motius exposats, el Grup Municipal de Ciutadans (Cs) a l'Ajuntament de Terrassa, proposem els següents

ACORDS

PRIMER: Instar a l'Ajuntament de Terrassa a complir i fer complir la llei.

SEGON: Instar a l'Ajuntament de Terrassa a invalidar l'Acord de Junta de Portaveus per penjar una pancarta al balcó de l'Ajuntament de Terrassa de data 31 de gener de 2019.

TERCER: Instar a l'Ajuntament de Terrassa a retirar o fer retirar qualsevol pancarta o símbol partidista dels edificis públics, inclòs l'edifici del propi Ajuntament, per tal d'assegurar el compliment de la neutralitat política i ideològica en els edificis de titularitat pública.

QUART: Instar a l'Ajuntament de Terrassa a que deixi d'il·luminar de color groc la seva façana ja que aquesta acció, en forma de subterfugi, és també senyal d'apropiació per part d'una ideologia política, i invalidar l'acord municipal que sustenta aquesta acció.

CINQUÈ: Instar a l'Ajuntament de Terrassa a vetllar per la convivència entre el conjunt de la ciutadania amb independència de la seva ideologia política o creença.»

Pren la paraula el Sr. González, qui dóna lectura als arguments continguts a l'exposició de motius, uns motius que qualsevol persona amb sentit de la realitat comprendria perfectament.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui recorda que el Grup del PPC va proposar que aquesta proposta i l'anterior es debatessin conjuntament, per estalviar temps, i perquè hi ha temes més importants a debatre. Potser no hi haurà temps per tractar-los degut a la durada d'aquests dos debats. El Sr. Rodríguez manifesta que és conegut que qui ha defensat, des de sempre, en aquest Ple el constitucionalisme i l'espanyolisme ha estat el Partit Popular, i no altres partits de més recent creació. El Grup del PPC votarà a favor de la proposta perquè el que demana és quelcom obvi.

El Sr. Medina assenyala que la proposta del Grup de C's es basa en dues tesis. La primera és la mateixa que sostenia el Rei espanyol fa pocs dies, quan manifestava que és inadmissible apel·lar a una suposada democràcia per sobre del dret. El Grup de C's, en la mateixa línia, defensa que l'Estat de dret està sempre per sobre de la democràcia. En això, cal reconèixer-ho, el Grup de C's és coherent, ja que no està en contra només dels motius que hi ha al darrera de la pancarta, sinó del propi missatge, que no és altre que "la democràcia no es jutja". Si per a C's l'Estat de dret està per sempre sobre de la democràcia, també li és normal que la democràcia pugui ser jutjada. El Grup de la CUP es fa seves les paraules d'en Jordi Cuixart, quan va dir en Tribunal Suprem que el franquisme era també un Estat de dret, el que no era és ni social ni democràtic. En Jordi Cuixart també deia que són els valors de la democràcia els que estan per sobre de l'Estat de dret. La segona tesi de la proposta del Grup de C's és la suposada neutralitat ideològica de les institucions pública, suposadament prevista per la llei. La pregunta que caldria fer-se és quina neutralitat ideològica, si la mateixa que permet el racisme institucional, la mateixa que permet els desnonaments de famílies vulnerable, la mateixa que aprova reformes laborals que precaritzen les condicions laborals de les treballadores. Les institucions públiques no són neutrals, i majoritàriament responen als interessos ideològics de la minoria poderosa front de la majoria empobrida. Contra aquesta manca de neutralitat institucional, el Grup de C's no té cap problema. El seu problema és quan aquesta manca de suposada neutralitat es posiciona al costat de la defensa dels drets de totes.

El Sr. Sàmper manifesta que la situació que s'està vivint a Espanya, a Catalunya i a Terrassa, és excepcional. El Sr. Sàmper torna a apel·lar a la sensibilitat pel que fa a la manera com la situació afecta a la ciutat de Terrassa. El Sr. Sàmper manifesta que durant el franquisme hi havia un Estat de dret. Després de l'aixecament del 18 de juliol, es va crear un cos normatiu que obligava als espanyols a complir les normes, com per exemple la Ley de vagos y maleantes, en base a la qual, per exemple, es detenien els homosexuals i els apallissaven. Això era Estat de dret. Quan va prendre el poder el nazisme, el genocidi es va dur a terme sota un Estat de dret. Les normes ho permetien. El que passa és que no era un Estat social ni democràtic. És en aquest context que persones com en Josep Rull, en Romeva, en Junqueres o en Cuixart, han donat una lliçó sobre el que és la democràcia. I en Jordi Cuixart ha arribat a dir que el seu objectiu no és sortir de la presó sinó que es coneguin els incompliments de drets fonamentals que estan passant a Espanya. En el cas de Terrassa, en una qüestió tan lleu com penjar una carta, que no diu res que pugui molestar a cap polític o persona demòcrata, s'està generant una gran polèmica. I quan el Sr. Sàmper ha dit que calia mostrar sensibilitat, el Sr. Alcalde ha estat capaç de dir que això era una baixesa.

El Sr. Albert entén que aquest debat pot cansar algú, tot considerant que hi ha temes més importants per parlar-ne. Però aquest és un debat important. En el fons s'està parlant del valor del vot. El Sr. Alcalde, com ho fa sovint quan es parla d'educació o de salut, ha tornat a parlar avui

de competències. El Sr. Alcalde no parla mai de política, de majories o minories. Quan guanya, molt bé, i quan perd, no compleix. Pel que fa a la proposta de resolució, el Sr. Albert manifesta que no és veritat que l'espai públic sigui neutre, i una administració tampoc. El Sr. Albert no es refereix a la independència o no, sinó del concepte mateix. S'està portant a engany a la ciutadania. L'Ajuntament no és de tots, ni és de ningú, ni és d'un o d'altre. Tampoc és neutre. És una administració democràtica en la qual es voten acords i s'executen, sempre que l'Alcalde ho vulgui. El Sr. Albert pregunta quina és la suposada neutralitat de Ciutadans. En el fons, el seu discurs sobre la neutralitat, té a veure amb el que es reivindica. Quan el que es reivindica no li agrada, aleshores s'ha de ser neutre. Però quan li agrada, la neutralitat desapareix, perquè és pel bé de tots. Aquest és el debat. L'administració no és neutra, ni ho ha estat mai. Qui ha de ser neutre és el Rei, i també l'Estat. Però no ho han estat. Una administració, un ajuntament, en el qual es voten decisions, no pot ser neutre.

El Sr. Matilla creu que l'objecte de la proposta és repetir el mateix debat del punt anterior. El Sr. Matilla troba una certa ironia en el quart acord, en el qual es reconeix que hi ha una acció de l'equip de govern que incompleix l'informe jurídic que ha utilitzat per justificar no posar la pancarta. L'acord quart demostra, doncs, que la interpretació que fa l'equip de govern dels informes jurídics és relativa, en funció de l'acció que es duu a terme.

El Sr. Alcalde ha explicat abans que la il·luminació de la façana era una manifestació humanitària en la situació d'aquell moment. Així es va interpretar i així s'ha executat. En aquests moments, posar una pancarta al balcó té un sentit completament diferent, el sentit de presentar una ideologia determinada que, a més, segons l'informe jurídic no és competència del Ple. Per això no s'ha executat. La democràcia és llei, i s'expressa en lleis. A més, la democràcia disposa de mecanismes per canviar les lleis. El Sr. Alcalde pregunta, si no, com s'expressa una democràcia i una voluntat majoritària si no és a través de la llei. Al capdavall, s'està debatent sobre dos extrems: què és legítim i què és legal. El Sr. Alcalde no contribuirà al i l'enfrontament permanent que es vol plantejar des d'un i l'altre costat.

El Sr. González considera que en aquesta segona proposta es fan evidents els arguments de l'independentisme, que són sempre els mateixos, i que són fal·laces, enganyoses, mitges veritats. El Sr. González entén que hi hagi molta gent enganyada, però diuen coses que no són certes. Quan es compara l'Estat de dret del franquisme amb l'Estat de dret de l'Espanya democràtica, menteixen deliberadament i fan afirmacions molt greus. L'Estat de dret del franquisme estava legitimat per les armes, per un cop d'Estat. L'Estat de dret de l'Espanya democràtica està legitimat per les urnes i per la Constitució del 1978, que va ser fruit d'un grandíssim consens, i recolzat per un 90% de la ciutadania de Catalunya. No tenen, doncs, res a veure. L'independentisme sempre utilitzen els mateixos arguments per seguir aprofundint en la mateixa barricada. El Rei ho va dir l'altre dia, A diferència del Sr. Cuixart, al Rei el van donar el Premi de la pau i la llibertat per part de l'Associació Mundial de Juristas. A Cuixart no. Aquest premi també l'han rebut Nelson Mandela o Winston Churchill o Renné Cassin. El Sr. Cuixart, no. Per tant, parlar d'Estat de dret en els termes en què no han fet alguns Grups és faltar a la veritat i un insult a la intel·ligència d'aquells que no comparteixen les seves idees. S'ha parlat de neutralitat. El Sr. González considera que les institucions públiques han de ser neutrals. El Sr. González demana que no es compari la pancarta que es demana, en el context actual, amb altres pancartes a favor de Greenpeace, dels refugiats o de la Zona 2. No tenen res a veure. El context és molt més profund, i té a veure amb reivindicacions partidistes que pretenen trencar la convivència, com ho han fet, intentar separar Catalunya d'Espanya de manera unilateral. Els Grups que defensen la pancarta obliden els fets dels dies 6 i 7 de setembre del 2017, que van ser un atac a l'Estatut i a la Constitució espanyola. El lletrat del Parlament d'aleshores, Sr. Antoni Bayona, ha dit recentment que tot allò era una mentida i que no

servia per a res. Els líders de l'independentisme saben perfectament que no es pot penjar la pancarta, i així i tot inciten a la gent a penjar-la. Saben que penjar la pancarta ofèn a molt gent, a una majoria social, de Terrassa i de Catalunya. Ho saben i ho fan deliberadament. Fa pocs dies van encapçalar una manifestació que va intentar assaltar l'Ajuntament per penjar la pancarta. Hi van haver Regidors de l'Ajuntament que ho van intentar. La manifestació va desembocar en insults i escopinades a la Policia Municipal. Això no només és indecent sinó que és deslleial. La Policia Municipal té com una de les seves obligacions garantir la seguretat dels Regidors de l'Ajuntament. No es tracta de llibertat d'expressió. En el Ple municipal n'han tingut molta, i molta que no es mereixen, en el sentit que han comptat sovint amb la condescendència còmplice del PSC. Pintar la façana de l'Ajuntament de groc no és legal. Tenir una pancarta a la finestra d'algun Grup municipal, tampoc ho és, perquè la base jurídica és la mateixa en època de campanya electoral i fora del període electoral. El que canvia és el mètode d'execució dels dictàmens i de les propostes de resolució. Però la base jurídica és la mateixa. El PSC va treure el bust del Rei en el seu moment i va fer que Terrassa ingressés a l'AMI. Els Grups independentistes s'aprofiten de la complicitat de TeC, i la instrumentalitzen, perquè branden una majoria en el Ple que no es correspon amb la majoria social.

Sotmesos a votació els acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquests són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	EN CONTRA
ERC-MES	(4 vots)	EN CONTRA
PDeCAT	(3 vots)	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	A FAVOR

Epígraf 24) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans, per a la formalització d'un conveni d'adhesió al protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci, entre l'Ajuntament de Terrassa i el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Ciutadans, és el que a continuació es transcriu:

« Entitats d'arreu d'Espanya han establert protocols d'actuació contra les agressions i assetjaments sexuals en espais d'oci nocturn privat. Protocols com el "No Callem" a Barcelona, han aconseguit que desenes de sales de concerts emblemàtiques i locals d'oci nocturn s'hagin adherit a aquesta iniciativa, buscant visibilitat i donar resposta a qualsevol tipus d'agressió sexual, a través de la formació de treballadors i treballadores del sector de l'oci nocturn per atendre a qui pugui patir una agressió durant la nit. Altres països tenen criteris d'actuació semblants, com al Regne Unit i el "Ask for Angela", codi que poden utilitzar els usuaris i usuàries del local nocturn als treballadors si es senten assetjades o han sofert una situació d'agressió, amb el que els treballadors saben que han d'intentar ajudar a aquesta persona, sigui orientant-la en com actuar, o demanant-li un taxi discretament.

» Cada cop son més el nombre d'agressions sexuals i d'assetjament que surten a la llum, i que ens toca ben a prop, com ha sigut aquest mes de febrer el cas que ha commocionat el barri de Can Feu de Sabadell.

» Terrassa va ser catalogada pel Departament d'Interior de la Generalitat com la segona ciutat amb més abusos sexuals de Catalunya. De fet, a l'àmbit de l'oci en espais públics ja hi ha iniciatives en procés, com es el “*protocol comarcal per un espai públic i contextos d'oci lliures de violències de violències masclistes*” per part del Consell Comarcal del Vallès Occidental, dirigit principalment a àmbits com les festes majors de municipis, en el qual s'indica que en els espais d'oci de gestió privada existeix una manca d'iniciatives en l'abordatge de les violències masclistes que treballin en el pla de l'oci nocturn de gestió privada, i on s'especifica que no s'ha identificat cap iniciativa que se centri en la prevenció i detecció d'agressions masclistes en aquests espais, així com cap tipus de negociació amb l'empresariat per iniciar mesures. En quant al citat protocol, s'ha de destacar que ressalta per la seva tardança i lentitud per començar a aplicar-lo. Cal per tant incidir en aquesta tasca i emprendre iniciatives sensibilitzadores amb aquest sector per tal de poder oferir un oci nocturn de qualitat i responsable a la nostre ciutat.

» En aquest sentit, el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya ha fet arribar a l'Ajuntament de Terrassa aquest darrer 30 de gener el “Protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci” que té com a objecte principal quina ha de ser l'actuació i l'actitud dels treballadors i professionals de la seguretat davant una situació de violència sexual, tant respecte de la persona agredida o assetjada com respecte del presumpte agressor. Es tracta d'una eina que pot complementar la resta de Protocols existents en matèria de violència sexual, tant en l'àmbit públic com en el privat, atès que aquests Protocols es centren en l'atenció a la persona agredida, i representen un instrument marc per a la prevenció d'aquestes violències, vetllant per la col·laboració entre tots els actors, serveis i institucions implicats en les activitats d'oci.

» Es tracta de buscar una coresponsabilitat entre el govern municipal de Terrassa i el sector empresarial de l'oci, treballant per què a la ciutat de Terrassa es pugui gaudir de l'oci nocturn de qualitat, i buscar un protocol que permeti als ciutadans gaudir d'aquest oci amb la tranquil·litat de saber que si patissin una agressió sexual, sigui a una dona o a un home, hi ha un compromís de ciutat per part de l'empresariat de l'oci nocturn d'actuar i formar als seus treballadors per atendre a qui haguí pogut patir una agressió durant la nit.

» El protocol inclouria la formació de treballadors i treballadores de l'oci nocturn de gestió privada i personal de seguretat, a qui s'ensenyaria què es una agressió, quines actuacions s'han de dur a terme en cas d'agressió o assetjament, o com respectar la voluntat de la persona agredida. La iniciativa estaria oberta a tots els espais d'oci nocturn de gestió privada que volguessin adherir-s'hi, els quals no tenien un Protocol marc al que adherir-se com sí tenien espais d'oci públics, amb el que es poguessin comprometre, a més a més, a evitar criteris d'accés sexistes o discriminatoris, a suprimir els preus diferenciats per sexes, eliminar les bonificacions de begudes per a les dones, a limitar l'accés a persones amb actituds assetjadores i a avaluar els punts foscos dels seus locals que poguessin ser susceptibles de produir una situació de vulnerabilitat per a les persones usuàries, prioritzant-ne la vigilància.

» L'adhesió dels locals d'oci nocturn de gestió privada permetria als usuaris tenir a la seva disposició responsables del protocol als recintes per atendre casos d'agressió i assetjament sexual, i l'atenció des de un primer moment a la persona agredida per part de personal del local, preferiblement una dona, en cas de que la víctima s'hi trobi més còmode per explicar-l'hi la situació, fins a l'arribada de companyia per fer suport a la víctima (amistats o familiars que es trobin al mateix espai) i posteriorment l'arribada de la policia. Aquesta formació dels treballadors hauria d'acompanyar-se d'una campanya de comunicació que seria visible a l'interior de les sales i espais d'oci nocturn, i que es podria difondre pels mitjans de comunicació de l'Ajuntament per tal de que arribessin a tota la ciutadania. Cal que per a que aquestes actuacions tinguin èxit, l'Ajuntament i el

sector empresarial ha d'actuar de manera conjunta i consensuada, i que el sector de l'oci nocturn conegui que moltes de les agressions i abusos sexuals que es recollirien al protocol son delictes recollits al Codi penal i que, per tant, cal una actuació responsable per part dels agents empresarials de l'oci nocturn.

» Creiem que aquest protocol hauria d'anar de la mà d'un reforç en unitats de la policia municipal a les zones d'oci nocturn, per tal de que poguessin actuar quan es detectessin casos d'abusos sexuals o assetjaments, facilitant als responsables d'aplicar el protocol el número fix directe de la policia per a que els puguin trucar ràpidament en detectar alguna situació d'abús, assetjament o que pugui generar inseguretat.

» Per a garantir la correcta actuació dels treballadors i treballadores dels espais que s'adherissin al protocol, s'haurien de dur a terme formacions específiques en què els treballadors aprenguessin a identificar una agressió o una situació d'assetjament, a conèixer el procediment a seguir en cas de produir-se una situació de violència i a respectar en tot moment la voluntat de la persona afectada. L'objectiu es que els recintes que es comprometin a desenvolupar un seguit d'accions de prevenció per evitar que es produeixin situacions d'agressió o assetjament sexual i atendre a les persones agredides.

Per tot això, considerem pertinents els següents

ACORDS:

PRIMER.- Instar a la Regidoria de Polítiques de Gènere i a l'Ajuntament de Terrassa a formalitzar un conveni d'adhesió al "Protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci" amb el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en el qual es recullin els compromisos de totes dues parts, i al que puguin adherir-s'hi els locals d'oci nocturn i públic de Terrassa que ho desitgin, i que inclogui, entre d'altres actuacions, la formació de treballadors i treballadores d'aquests espais i personal de seguretat per a que aprenguessin a identificar una agressió o una situació d'assetjament, a conèixer el procediment a seguir en cas de produir-se una situació de violència i a respectar en tot moment la voluntat de la persona afectada.

SEGON.- Instar a l'Ajuntament de Terrassa a promocionar una campanya de comunicació que inclogui materials comunicatius que donin a conèixer el protocol i els números de telèfon policials als usuaris i usuàries de l'oci nocturn, tant a les sales i espais d'oci nocturn adherits, zones de transport públic i a diferents mitjans de comunicació

TERCER.- Instar a l'Ajuntament a instaurar, quant hi hagi disponibilitat operativa, una unitat de policia municipal a les zones d'oci nocturn, amb la missió de prevenir i actuar davant de situacions d'assetjament o abusos sexuals, així com ampliar l'unitat d'atenció a la víctima per a que pugui donar servei en el torn de nit.»

Pren la paraula la Sra. Ortuño, qui resumeix els arguments continguts a l'exposició de motius, alhora que dóna lectura als acords que s'hi proposen. Pel que fa al tercer acord, la Sra. Ortuño formula una esmena *in voce*, consistent en eliminar de l'expressió "...unitat de policia municipal de paísà...", la paraula de paísà. Aquesta esmena figura ja incorporada en el text transcrit anteriorment.

La Sra. Rius demana votació separada dels acords de la proposta.

Es procedeix a continuació a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

Els acords **Primer i Segon** són aprovats per unanimitat.

L'acord **Tercer** és aprovat amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	ABSTENCIÓ
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	A FAVOR

Epígraf 25) Presentada pel Grup municipal del PPC, sol·licitant mesures de seguretat en pisos ocupats il·legalment.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« A principio del mes de enero la problemática con pisos ocupados ilegalmente se ha cobrado la vida de tres personas en un edificio de Badalona. A los pocos días otro edificio ocupado en Barcelona tuvo que ser desalojado por bomberos por otro incendio debido a la conexión ilegal de electricidad.

» En Terrassa ya ha habido varios casos de inmuebles que han sufrido desperfectos debido a la ocupación de otros anexos, los cuales se encontraban conectados ilegalmente al suministro eléctrico, sin que afortunadamente debamos lamentar daños personales.

» Ejemplo reciente de lo expuesto es un inmueble (casa unifamiliar de dos plantas), ocupado en la Calle Tortosa de nuestra ciudad, en el que el pasado día 10 de Enero se declaró un incendio debido a la conexión eléctrica ilegal utilizada para el cultivo de 300 plantas de marihuana. Otros ejemplos mediáticamente conocidos son los constantes desperfectos e incendios en un inmueble de Vallparadís, así como de la Avenida Abad Marcet, dejando de banda aquellos sucesos en los que los medios de comunicación no se hacen eco pero que igualmente causan riesgo y molestias a los vecinos.

» Estos vecinos afectados se encuentran en una situación de total desamparo ya que solo el propietario legal puede iniciar el proceso judicial para el desalojo, pero son ellos los que sufren las consecuencias de los ocupas.

Es por todo lo expuesto por lo que se propone al Ayuntamiento de Terrassa en Pleno la adopción del siguiente:

ACUERDO:

ÚNICO.- Que en el marco del Consell de Seguretat donde están representados todos los agentes sociales i grupos políticos, se defina un protocolo de actuación para coordinar las

acciones en relación a los inmuebles ocupados ilegalmente donde se efectúen actividades delictivas que pongan en peligro la seguridad de las personas.»

El Sr. Rodríguez assenyala que Terrassa té un problema greu d'ocupació en immobles. No únicament l'ocupació il·legítima d'immobles amb caràcter genèric, sinó aquelles ocupacions que, a més, són delictives o criminals. És a dir, persones o grups que ocupen immobles no únicament amb la finalitat de residir-hi, sinó per cometre algun tipus d'activitat il·legal. A més d'ocupar l'immoble, es connecten a la xarxa elèctrica i altres subministraments, conreen marihuana, trafiquen amb drogues o fan qualsevol altre tipus d'activitat il·legal. El Sr. Rodríguez es concreta en les ocupacions de béns immobles amb finalitats delictives, i no per possible necessitat. El Grup del PPC plantejava inicialment un seguit d'acords, que després de la transacció amb els Grups del PSC, del PDeCAT i de Ciutadans, als quals agraeix la seva predisposició al diàleg, s'ha reduït a un únic acord.

El Sr. Medina recorda que el mes passat ja es van presentar algunes propostes de resolució sobre la problemàtica de l'habitatge i l'emergència habitacional que viu la ciutat. Aleshores es van donar algunes dades que convé recordar. Segons dades dels Serveis Socials de l'Ajuntament, que no tenen en compte tots els casos de Terrassa, hi van haver 300 desnonaments l'any 2015. L'any 2017, la xifra havia pujat fins als 627 casos. El primer semestre del 2018 ja s'havien produït 552 desnonaments, és a dir més de quatre desnonaments al dia. Una de les propostes que es van aprovar el mes passat feia referència a la lluita contra els desnonaments oberts. Però, malauradament, fa una setmana ja es va executar el primer cas a Terrassa, deixant a quatre nens en pijama al carrer a les set de la matinada, amb la presència de desenes d'antiavalots. En aquesta situació, el Grup del PPC té la manca d'escrúpols de presentar una proposta que pretén criminalitzar l'ocupació d'habitatges. Hi ha milers de persones a Terrassa que viuen ocupant un pis. La immensa majoria són pisos propietat d'entitats bancàries o de grans tenidors. Si viuen ocupant és perquè no tenen una altra alternativa. Viuen ocupant perquè probablement els han fet fora de casa els mateixos bancs que han robat a tots i totes. La greu crisi econòmica no ha afectat tothom per igual. Els treballadors i les treballadores han pagat la pitjor part. Enlloc de posar solucions a sobre de la taula, el Grup del PPC, com sempre, proposa criminalització i càstig contra les persones vulnerables. Ni una sola solució en matèria d'habitatge, o per incrementar el parc públic de lloguer, ni per mobilitzar els pisos buits dels grans tenidors. El Grup del PPC ha votat en contra de la majoria de les propostes en matèria d'habitatge que s'han presentat al Ple. Malgrat els acords inicials hagin estat transaccionats amb l'equip de govern, l'acord final no acaba de reflectir l'esperit inicial de la proposta. Malgrat això, l'exposició de motius és molt clara. El Grup del PPC barreja els pisos ocupats amb persones que han comès delictes, etc., quan això no representa la gran majoria de persones de la ciutat, que han ocupat pisos per necessitat.

El Sr. Aguinaga assenyala que si alguna posa es pot retreure a aquesta proposta és que recull una qüestió que no fa gaire es va aprovar a la Junta de Portaveus. En aquest acord es demanava que l'Ajuntament i Endesa dugessin a terme un control i una detecció dels pisos ocupats en els quals es detectaven sobreconsums, molt probablement vinculats a pisos ocupats dedicats al coreu de marihuana. Els casos d'ocupació es poden dividir entre aquells derivats de necessitats urgents de famílies que no poden pagar una hipoteca, i aquells que tenen una naturalesa distinta: ocupacions incíviques, especulatives, grups organitzats que es dediquen a ocupar pisos i dedicar-los al conreu d'estupefaents o bé grups organitzats que ocupen pisos i quan el propietari, normalment un particular, hi va li demanen un rescat per anar-se'n. Després repeteixen la mateixa actuació en altres pisos. Per fer front a aquesta situació l'Ajuntament ha pres mesures. El novembre de l'any 2016, el Grup de C's ja va presentar una Proposta de Resolució en aquest mateix sentit, que va comptar amb el suport dels Grups del PSC i del PDeCAT, per lluitar contra les ocupacions

incíviques i especulatives. El Sr. Aguinaga agraeix al Sr. Rodríguez que hagi incorporat una de les esmenes del Grup de C's, relativa al paper que ha de jugar el Consell Municipal de Seguretat, no només per establir un protocol. El Sr. Aguinaga demanaria una mica més d'ambició al Consell, i que la Policia Municipal i els Mossos d'Esquadra posin negre sobre blanc si existeixen grups organitzats a Terrassa dedicats ala compravenda de claus, i si hi ha grups organitzats fora de Terrassa que han pres la nostra ciutat com a presa per a les seves activitats delictives.

El Sr. Sàmper considera que és important que es vegi clar quin és l'objectiu d'aquesta proposta. El Grup del PDeCAT hi donarà suport, atès que s'han pres en consideració els seus suggeriments per part del Sr. Rodríguez. El Sr. Sàmper vol deixar clar que la proposta no fa la distinció entre grans tenidors i propietaris particulars perquè pretén preservar que aquelles persones que tinguin necessitats d'habitatge, no es vegin en cap cas condicionades pel contingut d'aquesta proposta. Sí que es deixa clar a la proposta que el seu objectiu va adreçat a aquelles ocupacions que tinguin com a finalitat cometre un delicte, no pas viure-hi. S'està parlant fonamentalment dels relacionats amb el conreu de drogues. Per tant, no és cert que en aquesta proposta es barregin les famílies que a les quals, malauradament, les administracions no són capaces de donar resposta a la seva greu problemàtica d'habitatge, i que no tenen altra opció que ocupar.

El Sr. Caballero assenyala que es dóna la casualitat que el Consell Municipal de Seguretat es va reunir ahir al matí. El Grup del PPC presenta una proposta al Plenari el dia següent de la reunió del Consell, en el qual segurament el Grup del PPC devia tenir representant. Fa tota la impressió que no hi ha hagut comunicació, a l'hora de dir el s'ha dit en defensa de la proposta. El cos de Mossos d'Esquadra i la Policia Local no necessiten cap protocol a l'hora de fer la seva feina. Ahir, amb presència del Sr. Alcalde, el cos de Mossos d'Esquadra i la Policia Local parlaven de la seva feina pel que feia, precisament, amb les ocupacions que tenien a veure amb el consum de drogues i altres activitats il·legals. Es responsable dels Mossos d'Esquadra va dir que les xifres relatives a aquests delictes pugen cada trimestre, perquè cada trimestre hi ha més operatius dedicats a detectar aquests pisos en els quals es duen a terme activitats il·legals. Per tant, no cal cap protocol. Només cal que els cossos policials continuïn fent la seva feina. Dit això, el Sr. Caballero té la impressió, fruit de la primera proposta, que quan el Grup del PPC presenta propostes en aquest sentit, pretén criminalitzar aquelles persones que per poder dormir sota un sostre han d'ocupar un pis. No perquè vulguin cometre cap crim, sinó perquè no tenen altre remei. El Sr. Rodríguez sempre ha afirmat que entre el dret a la propietat i el dret a l'habitatge, sempre estarà primer pel dret a la propietat. El Grup d'ERC-MES, entre el dret a la propietat i el dret a l'habitatge, sense estarà primer pel dret a l'habitatge.

El Sr. Xavier Martínez manifesta que el Grup del TeC parteix d'un altre punt vista, que és que un dels problemes més greus que té la ciutat és l'accés a l'habitatge. El Sr. Martínez ha parlat avui amb el Sr. Giménez, i lamenta que el PSC, i el PDeCAT, s'hagin sumat a la proposta. El primer acord de la proposta inicial plantejava fer un cens dels habitatges ocupats a Terrassa. Aquest cens, recorda el Sr. Martínez, ja està fet, des de l'any 2015. La proposta barreja qüestions de forma malintencionada. Es barregen les ocupacions d'habitatges per necessitat, que són la majoria, amb aquella minoria d'ocupacions problemàtiques. Segons dades de la Fundació Cerdà, només un 10% de les ocupacions són problemàtiques. L'Ajuntament de Terrassa hauria d'haver sortit avui a treure pit pel seu servei de mediació i d'assessorament a les comunitats de veïns, que fa una tasca de mediació en aquelles ocupacions que generen problemes o molèsties als veïns. En canvi, en comptes de treure pit i reivindicar aquesta fórmula per intentar abordar aquesta problemàtica a la ciutat, ha comprat un relat que no porta enlloc. Tothom ha d'estar preocupat i buscar fórmules perquè les persones que es veuen abocades a aquestes situacions puguin tenir el seu dret garantit. I aquelles, la gran minoria, que puguin generar problemes o conflictes als veïns, abordar-les a partir

dels serveis de mediació que l'Ajuntament ja té en marxa. Pel que fa a les ocupacions delictives, el Sr. Martínez considera que tant és que es cometin delictes en habitatges ocupats que en habitatges no ocupats, o al carrer. La policia ha d'intervenir, perquè s'està cometent un delicte. El Sr. Martínez pregunta al Sr. Rodríguez si els pisos que no estan ocupats sinó que estan llogats, i en els quals hi ha plantacions de marihuana, quedarien fora del protocol; si el problema és que els pisos estan ocupats o que hi hagi una plantació de marihuana o s'estigui cometent un delicte.

El Sr. Giménez considera que és important tenir clar que no es tracta de criminalitzar ningú, ni de fer una causa contra els ocupants, sense més. Hi ha qui té la necessitat i que ocupa pacíficament un habitatge. Hi ha, però, qui no ho fa. El Sr. Giménez considera que la proposta intenta protegir els que ocupen pacíficament, i treure els que fan ocupacions de forma il·legal i delictiva. És important fet aquesta distinció. No hi ha ocupes criminals, sinó ocupes que cometen delictes. Del que es tracta és de donar resposta a un problema que existeix. S'elaboren protocols també respecte altres tipus de delictes. Es pot donar la situació de què la policia pot actuar sense necessitat de cap protocol. Per tant, els protocols no estan de més. En el Consell de Seguretat estan representants els agents socials, la Síndica, les associacions de veïns, els cossos policials, els Grups polítics. Per tant, no hi pot haver major garantia per afrontar, amb tota la participació de la ciutat, la redacció d'un protocol i fer una proposta coherent per fer front a una necessitat que demanda la societat i la ciutat. El Sr. Giménez demana que no es busquin motivacions estranyes. No es vol criminalitzar les ocupacions. Cal distingir la voluntat amb la qual es presenta la proposta, en la línia de no criminalitzar de forma genèrica les ocupacions.

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui respon al Sr. Sàmper que no es fa distinció entre grans tenidors i propietaris particulars, perquè no es tracta del dret a l'habitatge sinó de les molèsties i riscos de fer activitats il·legals en immobles buits i ocupats. Per tant, és irrellevant qui en sigui el propietari. Els veïns pateixen les molèsties de la mateixa manera, sigui qui sigui el propietari de l'immoble. El protocol actua sobre aquestes circumstàncies delictives. En resposta al Grup de C's, el Sr. Rodríguez confirma que la proposta complementa la que va presentar aquest Grup en relació de l'elaboració d'un cens de connexions il·legals a la xarxa elèctrica. Un cop es disposi del cens, gràcies al protocol, es podrà actuar més ràpidament. En resposta al Sr. Caballero, el Sr. Rodríguez assenyala que no va poder presentar la proposta al Consell de Seguretat que es va reunir ahir. A la proposta que inicialment va presentar el Grup del PPC no es parlava del Consell de Seguretat. Ha estat la posterior transacció amb els Grups del PSC, PDeCAT i C's la que ha fet plantejar l'actuació del Consell. El Grup del PPC ha fet un exercici de contencions molt gran per poder acordar la proposta per tal que pugui ser aprovada. Per al Grup del PPC qualsevol ocupació atempta contra la propietat privada, que considera sagrada. La voluntat del Grup del PPC ha estat arribar a un acord, per tal que es pugui treballar perquè les persones que tenen veïns que conreen marihuana o altres delictes, pugui solucionar els problemes que li afecten a ell i a la comunitat de propietaris el més aviat possible. En relació a la intervenció del Sr. Rodríguez, aquest li hagués agradat que hagués parlat amb ell, i no només amb el Sr. Giménez. Quan el Regidor encarregat de gestionar les propostes de resolució d'altres Grups, i en particular del PPC, ha estat el Sr. Emiliano Martínez, aquest sempre ha mostrat la seva voluntat de contactar amb el ponent i intentar arribar a un acord en benefici de la ciutat. El Grup de TeC no ho ha fet en aquest cas. El Sr. Rodríguez reitera que la proposta es refereix a aquelles persones que ocupen il·legítimament un immoble, perquè els hi resulta molt barat ocupar-lo, conrear marihuana i connectar-se il·legalment a xarxa. No els hi suposa cap cost. Això és que la proposta pretén atacar, i no les persones que ocupen per necessitat. El Sr. Rodríguez conclou recordant que avui mateix ha tingut lloc una actuació coordinada de la Policia Municipal i els Mossos d'Esquadra per lluitar contra una de les situacions que es denuncien a la proposta.

El Sr. Caballero es refereix en primer lloc a l'actuació coordinada dels Mossos i de la Policia Local que s'ha produït avui per atacar aquest problema. El Sr. Caballero es pregunta com ho han pogut fer sense el protocol que proposa el Grup del PPC. Per tant, no fa falta cap protocol perquè els cossos policials facin la seva feina. Demanar-ho només serveis perquè el Partit Popular vingui al Ple i es pengi la medalla de lluitar contra l'incivisme. Però això no és així. Per fer-ho ja estan els Mossos d'Esquadra i la Policia Municipal.

El Sr. Xavier Martínez manifesta que només faltaria que el Grup del PPC digués al Grup de TeC quin Regidor ha de defensar les propostes. Quan s'ha parlat d'habitatge en aquest Ple, el membre del Grup de TeC que hi ha intervingut ha estat el Sr. Martínez. En la proposta es barregen diverses qüestions. La Fundació Cerdà, en el seu estudi de l'any 2017, diu que el 10% de les ocupacions, és a dir 100 dels 1.000 habitatges ocupats a Terrassa, poden ser problemàtiques o ocasionar problemes als veïns. És en aquest punt on intervé el servei de mediació de l'Ajuntament de Terrassa. Aquest servei intervé en totes les comunitats en les quals hi ha pisos ocupats que donen problemes. El Sr. Martínez no nega que hi hagi una minoria d'ocupacions que donin problemes. Però cal treballar aquesta situació, mitjançant actuacions de mediació. Però el Sr. Rodríguez ha introduït un altre element sobre el qual no hi ha dades: les ocupacions delictives, i en concret aquelles en les que es planta marihuana. És evident que els veïns no tenen perquè suportar les molèsties del tràfic de drogues. Però no té que suportar-les ni en un pis ocupat ni en un pis llogat ni en un pis de propietat. En qualsevol indret que hi hagi tràfic, i que es molesti als veïns, la policia ha d'intervenir. És en aquest punt en el que la proposta no se sustenta. En tot cas, la proposta d'elaboració d'un protocol hauria d'haver inclòs actuacions en totes les situacions en les quals es produeixen fets delictius i que molestin als veïns. El Sr. Martínez conclou dient que la policia ja actua en els casos de plantacions de marihuana o de comissió de delictes, perquè aquesta és la seva funció.

El Sr. Giménez reconeix que no farien falta els protocols. Si s'aplica el Codi Penal no fan falta els protocols. Tot i així, els protocols són necessaris en determinats delictes i en determinades situacions. Quan es defensa la convivència i la seguretat de les persones, els protocols són útils. La convivència que es defèn no només és la dels veïns amb títol de propietat o de lloguer, sinó fins i tot la de les persones que fan ocupacions il·legals però de forma pacífica. El que es pretén, doncs, és no criminalitzar tot el col·lectiu ocupa. Ans al contrari, es pretén ser molt clar sobre quins són els destinataris de l'actuació que planteja la proposta.

El Sr. Rodríguez no pretén dir al Grup de TeC qui ha de tractar les propostes de resolució del Grup del PPC. Però és curiós que la majoria de les propostes que ha presentat el Grup del PPC, sobre diferents matèries, les ha tractat amb el Sr. Emiliano Martínez. El to del Sr. E. Martínez sempre ha mantingut una actitud oberta a la negociació i a la transacció, perquè això és bo per a la ciutat. En canvi, quan el Grup del PPC presenta aquesta Proposta de Resolució, el Sr. Xavier Martínez ni tan sols es posa en contacte amb el Sr. Rodríguez. Això és estrany. El Sr. Rodríguez continua assenyalant que la diferència entre cometre un acte criminal o delictiu en un immoble de propietat o de lloguer, i en un ocupat, és l'anonimat que comporta aquest últim. Si és de propietat o de lloguer, hi ha dades que vinculen l'immoble a unes persones concretes, propietaris o llogaters. L'anonimat de les ocupacions permeten la connexió il·legal a la xarxa elèctrica. A més, és dona la possibilitat de rotació. Si un delinqüent detecta que està sent seguit, deixa el pis i se'n va a un altre. En relació a la intervenció del Sr. Caballero, el Sr. Rodríguez assenjala que si no cal millorar res, aleshores els vint-i-set Regidors del Ple no tenen cap funció. És evident que la policia fa el seu treball, i el fa el millor que pot. Els serveis socials també fan el seu treball. Els assessors fan el seu. Tothom fa la seva feina. Si no fes falta que els partits polítics presentessin propostes de resolució, per millorar aspectes de la vida ciutadana, aleshores podrien plegar.

Sotmès a votació l'acord que conforma la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, aquest és aprovat amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	A FAVOR
TeC	(6 vots)	EN CONTRA
ERC-MES	(4 vots)	EN CONTRA
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	A FAVOR

Epígraf 26) Presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, per la millora de l'atenció policial a la violència de gènere des de l'àmbit municipal.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« Ens agradaria molt poder dir que a Terrassa les dades de violència de gènere han disminuït o s'han mantingut com semblen expressar les dades publicades a les memòries de la Policia Municipal, però estem totalment i tristament convençudes que aquestes xifres no s'ajusten gens a la realitat municipal pels motius que indiquem seguidament.

» L'estadística de la policia municipal sobre la violència contra les dones a Terrassa, - que es nodreix de la xifra dels fets coneguts sigui perquè la ciutadania els denuncia o perquè d'ofici la Policia hi intervé—, no proporciona les dades dels Mossos d'Esquadra, i és evident que si les xifres que s'estan donant a nivell general, i que parlen que en el període 2015-2018, s'ha produït un increment del 71% de les víctimes, del 63% dels agressors i del 64% de les denúncies considerades delictes contra la llibertat i identitat sexuals del Codi penal, Terrassa no és una excepció com ens volen fer creure.

» A més a més, es constata del Pla director i de la mateixa resposta del govern municipal, que precisament és juntament amb el Grup d'Atenció a la Víctima de l'Àrea Bàsica Policia de Terrassa de la PG-ME, que l'oficina de la Unitat d'Atenció a la Víctima (UAV) de la policia municipal fa la gestió de les denúncies a les víctimes de violència de gènere i domèstica al nostre municipi, per tant és imprescindible que s'acompanyin les memòries municipals del 2018 d'aquestes dades del cos dels Mossos d'Esquadra.

» A nivell general ja tenim un problema molt greu amb les xifres i dades de violència masclista, i són les que l'Enquesta de Violència masclista de Catalunya evidencia i anomena “xifres negres”, i és que només un 27% de dones que han patit un fet delictiu fan la denúncia, i si addicionalment no es publiquen les dades de Mossos d'Esquadra juntament amb les de la Policia municipal, vol dir que a Terrassa no sabem ni tan sols la realitat d'aquest 27% de denúncies.

» Pel que fa a la UAV de la policia municipal, es verifica que aquest servei té un horari d'atenció que va de 8 a 13 hores i de 16 a 19 hores els dies laborables, és a dir, de dilluns a divendres. D'altra banda, la memòria de la Policia Municipal ens diu que han atès 104 casos el 2017 distribuïts per cada dia de la setmana, és a dir, inclosos els dissabtes i diumenges on es produeixen un 27% dels casos totals. Conseqüentment, aquest 27% de casos no són atesos per aquest servei, almenys en primera instància, sinó que ho són per la resta d'agents del cos. Si a això

hi hem de sumar que totes les estadístiques i estudis sobre violència masclista indiquen que la majoria de fets delictius es produeixen en horaris nocturns i dies festius en zones d'oci, a l'aire lliure o en el transport públic, dades que també s'ajusten als pics màxims de les activitats de la policia municipal de seguretat ciutadana de Terrassa.

» El nostre grup municipal, tal com estableix l'*Informe mundial sobre la violència i la salut* del 2002 de l'Organització Mundial de la Salut, considerem que l'horari d'atenció d'aquesta Unitat s'hauria d'ajustar a la demanda real en hores i dies, però que a més a més, l'atenció a aquestes denúncies no és només cosa de dones policia, sinó que fa falta formació i sensibilitat específica sobre el tema a tots els policies, i, sobretot, als homes policia que representa la majoria de la plantilla.

» “Tots i totes” els policies han de tenir una formació especialitzada en matèria de violència masclista i atenció a les víctimes i, en canvi, de les memòries publicades de la policia local dels últims 3 anys trobem les dades següents:

» L'any 2015, amb 134 casos atesos de violència contra les dones per la policia local, només 2 agents van assistir a una Jornada sobre violència de gènere. L'any 2016, amb 102 casos atesos de violència contra les dones atesos per la policia local, 5 agents van assistir a la Jornada de valoració policial del risc a víctimes de violència de gènere i 3 agents a la Jornada dona, salut i justícia. I l'any 2017, amb 104 casos atesos de violència de gènere per la policia local, 15 agents van assistir al Curs Abordatge de les violències sexuals, 3 agents a Curs Drets de lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals i 4 agents a Curs violència de gent gran. Només per fer una petita comparativa de xifres, la formació de pràctiques de tir del 2017 ha estat de 217 agents i la de formació sobre protocol d'actuació policial en abocaments de 185 agents.

» També seria de gran importància saber la valoració de la qualitat del servei que ofereix la Policia Municipal a les víctimes de violències, ja que aquest factor, juntament amb la formació, han de ser les eines claus de treball de la nostra policia.

» Finalment, el dia 30 de gener, es va fer públic el protocol de seguretat contra les violències sexuals en els entorns d'oci, i és aquí on s'indica de nou la necessitat de formació per part de totes les policies i professionals de seguretat, i estableix com a objectiu l'actuació i l'actitud dels professionals de la seguretat davant una situació de violència sexual, tant respecte de la persona agredida o assetjada com respecte del presumpte autor, mitjançant eines de formació i sensibilització que han d'ajudar a aflorar aquestes xifres negres que no es denuncien i a treballar per reduir aquesta xacra social que és la violència contra les dones.

ACORDS:

Primer. – Que la memòria policial del 2018 de Terrassa incloguin les denúncies de violència contra les dones que es tramiten a la comissaria de Mossos d'esquadra.

Segon.- Que s'ajustin els horaris de la UAV de la policia municipal i el nombre d'agents destinats al servei, per tal de cobrir-lo adequadament i s'elaborin qüestionaris de valoració del servei i l'atenció per les víctimes.

Tercer.- Que tots els agents rebin formació sobre violències sexuals i contra les dones.

Quart.- Que s'adhereixi el municipi de Terrassa al protocol de seguretat contra les violències sexuals en els entorns d'oci.»

Pren la paraula el Sr. Caballero, qui dóna lectura de l'exposició de motius i dels acords que conformen la Proposta de Resolució.

El Sr. Vega posa de manifest que tres dels acords proposats van estar presents en la reunió d'ahir de la Junta de Seguretat.

Sotmesa a votació, el Ple aprova per unanimitat de les Regidores i els Regidors presents el contingut de la part dispositiva de la Proposta de Resolució.

Epígraf 27) Presentada pel Grup municipal de TeC, pel disseny i convocatòria d'un nou projecte i direcció del Centre d'Arts Escèniques de Terrassa i el Teatre Noves Tendències.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de TeC, és el que a continuació es transcriu:

« La ciutat de Terrassa ha estat un referent important en les arts escèniques i en la producció d'actrius i actors de renom. Institucions com l'Institut del Teatre del Centre del Vallès, així com moltes companyies de teatre, han dibuixat històricament una ciutat on el teatre ha teixit una part de la vida social i cultural del municipi.

» El CAET – Centre d'Arts Escèniques de Terrassa és un centre públic de creació, producció i difusió d'arts creat l'any 2006, per l'Ajuntament de Terrassa i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. El CAET ofereix una programació estable de teatre i gestiona el dos equipaments escènics de Terrassa, el Teatre Principal i el Teatre Alegria. A més, organitza anualment el Festival TNT- Terrassa Noves Tendències, que compleix un altre dels principals objectius del centre, impulsar la creació contemporània i les noves tendències escèniques.

» Terrassa té potencial per ser una ciutat referent en teatre, per tradició teatral i per recursos i actors que hi conviuen (Institut del teatre, Teatre alegria, entre altres). Des de la convicció de que les arts escèniques son i han de ser motor de cohesió social a la ciutat i eina imprescindible per la promoció del pensament crític entre les ciutadanes i els ciutadans, creiem que és imprescindible iniciar un procés de reflexió per potenciar la creació, producció i difusió d'arts escèniques a la ciutat. A més de la dimensió crítica, cal que tingui un programa pensat i continuat adreçat als nous públics i a la dimensió comunitària del teatre. El teatre hauria de tenir una dimensió de ciutat i crear programes als barris a través de la xarxa d'equipaments públics.

» El Llibre Blanc de la Cultura proposa en l'eix estratègic de la governança, augmentar el protagonisme de la societat civil en la dinamització i la gestió dels recursos culturals públics, incorporant fórmules innovadores. A més, proposa redefinir els projectes vigents cercant un protagonisme més gran per al sector associatiu o creant espais de nova generació a partir de la transformació o reformulació dels equipaments actuals.

» Existeixen diversos models de gestió de les arts escèniques experiències enriquidores properes com ara les ja esmentades de l'Estruch o el Kursaal. No obstant, s'estan iniciant experiències de gestió comunitària interessants des de l'històric Ateneu Popular 9 Barris a la molt recent Nau Bostik. Com molt bé expressa Nicolás Barbieri, «si pensem en la cultura com a part dels béns comuns, hem d'assumir que parlem no tan sols de recursos, ja siguin intangibles

(llengües, expressions diverses) com tangibles (equipaments culturals, etc.). Parlem, fonamentalment, de maneres col·lectives de gestionar aquests recursos. És a dir, les polítiques culturals no poden només pensar en la cultura com a objecte o serveis culturals, sinó que han de poder identificar i reconèixer les comunitats que gestionen de forma compartida aquests recursos.»

» Segons el Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya, s'ha estimat que tot equipament escenicomusical públic ha de tenir un nivell mínim de dies dedicats a activitat professional, per tal de complir la missió de servei públic d'acord amb el paradigma d'equipament definit en el pla. Per a poblacions de més de 50.000 habitants, segons el pla vigent haurien de programar entre 60 i 120 l'any (inclouria música). La temporada de primavera d'arts escèniques de Terrassa (Gener-Juny 2018) ha constatat de 10 funcions per adults i 6 per a infants i la de tardor (Setembre-Desembre 2018) de 12 per adult i 6 per a infants, similar a la del 2017. El pressupost destinat a arts escèniques de l'ajuntament de Terrassa l'any 2017 va ser de 1,155.666 dels quals 347.380 van ser destinats al Festival TNT.

» Alguns exemples d'experiències properes, ens dibuixen possibles escenaris amb major nombre de públic i programacions, amb pressupostos no superiors. Per exemple, el cas de l'Espai d'Arts escèniques El Kursaal de Manresa, que és el teatre municipal de la Ciutat. L'any 2017 s'ha arribat als 80.254 espectadors, dels quals 35.000 eren d'espectacles teatrals. Es van programar de 150 espectacles i 207 funcions amb una aportació municipal de 600.000 mil € i una ocupació del 76,20%. Només la temporada teatral de la primera meitat de l'any 2018 (Gener-Juny) ha comptat amb 32 espectacles teatrals. És també paradigmàtic el cas de la fàbrica de la creació l'Estruch de Sabadell on s'hi han realitzat 80 funcions i 119 residències amb un pressupost d'uns 170.000€ (2017).

» Per altra banda, els espais gestionats pel CAET tampoc han tingut la ocupació desitjada. Per exemple i segons les últimes dades lliurades pel servei, en el 2016 la Sala Gran del Teatre Principal va estar ocupada un total de 35 dies, dels quals només 8 van correspondre a funcions de la temporada estable. Per tant, l'ocupació no va superar el 10% dels dies disponibles. Aquesta ocupació va tenir un cost en serveis tècnics de 38.922,13€ i per tant un cost mitjà de 1.112,06 € per dia d'obertura, sense comptar les despeses de l'edifici. La Sala d'assaig del mateix teatre no es va utilitzar cap vegada i la Sala Cúpula un total de 5 vegades per a reunions internes. Pel que fa al Teatre Alegria, dels 309 dies l'any que el teatre no estava ocupat per les activitats formatives de Escola superior de Tècniques de les Arts de l'Espectacle Institut del Teatre (Centre del Vallès), el CAET l'ha obert 9 vegades i unes altres 17 han estat ocupades per activitats (Serveis educatius o Cessions externes). Per tant, l'ocupació ha estat altra vegada inferior al 10%. En tot l'any 2016 i segons les dades proporcionades per la regidoria de cultura, cap dels dos teatres ha estat llogat i per tant no s'ha cobrat en cap cas la taxa de cessió d'espais. En quan a la promoció de la creació contemporània i les noves tendències escèniques entre la comunitat local d'arts escèniques, només hi ha hagut una producció local resident que hagi assajat en els equipaments esmentats.

» El passat cap de setmana ens assabentàvem de que l'actual director tant del CAET com del TNT dimitia de les seves funcions (passada l'edició 2019) i alhora s'anunciava la convocatòria d'una plaça per a substituir-lo. Tenint en compte la informació aportada, és un bon moment de la ciutat per a repensar el model d'arts escèniques i aprofitar-ne tot el potencial. Cal pensar en la

Pels motius expressats anteriorment proposem al Ple d'aquests Ajuntament els següents

ACORDS:

Primer.- Elaborar de manera participativa i coordinat pel Consell Municipal de la Cultura i les Arts de Terrassa, un projecte per al Centre d'Arts Escèniques de Terrassa en el termini de 6 mesos que inclogui un programa funcional i estudi de programació d'usos i projecte de gestió. Aquest projecte haurà d'incloure els objectius (qualitatius i quantitatius), àrees de treball (creació, co-producció, etc), activitats (teatre, dansa, circ, familiar, etc), serveis a oferir, tipus de gestió, estudi de costos de funcionament (activitat i gestió), els vincles amb l'entorn, les accions per la creació de nous públics, el retorn social del projecte i un estudi dels possibles espais que compleixin els requeriments.

Segon.- Posposar la convocatòria de la plaça de direcció artística del CAET i el TNT per tal d'adequar-la al resultat del model de projecte sorgit del procés.»

Pren la paraula la Sra. Rius, qui comença assenyalant que aquest dissabte passat el Diari de Terrassa va informar sobre la dimissió de l'actual director artístic del CAET i del TNT. El Grup de TeC va decidir presentar aquesta Proposta de Resolució, considerant que era el moment adequat per iniciar una reflexió sobre les arts escèniques a la ciutat. És important posar a sobre de la taula temes com ara què ha de fer un teatre de nova creació, quines proposta ha de fer en quant a producció o coproducció, quines tipus de format hauria de treballar, si només teatre o també incorporar la dansa i el circ a l'oferta pública de la ciutat. Per altra banda, la Sra. Rius considera que això és especialment important a Terrassa, perquè la ciutat és un referent en l'àmbit de les arts escèniques, la producció d'actrius i actors i la producció d'obres. Tot això fa que sigui molt important tenir en compte la capacitat del teatre per ser motor de cohesió, de pensament crític i motor de creació. El Grup de TeC ha tingut dificultats en recollir la informació necessària per disposar d'una fotografia completa de la situació actual. En línies generals, i d'acord amb les manifestacions dels creadors, hi ha dificultats a l'hora de produir teatre, a l'hora de poder assajar en els espais públics. El CAET i el TNT no els proporciona la suficient energia per poder crear de la manera com s'hauria de crear a la ciutat. Per altra banda, la Sra. Rius considera que hi ha teatres, com el Teatre Principal o el Teatre Alegria, que són equipaments magnífics. Aquests equipaments, tenen un ocupació de dies amb funció molt baixa. Cap dels dos teatres supera el 10% de la disponibilitat que podrien tenir per programar. En una ciutat com Terrassa, que té un gran potencial, aquesta situació s'hauria de repensar i revertir. Caldria plantejar-se què es vol que sigui el Teatre Principal o el Teatre Alegria, i en general la creació artística i les arts escèniques a Terrassa. Per tot plegat, la Proposta de Resolució proposa els dos acords transcrits anteriorment. La Sra. Rius destaca la referència a la creació de nous públics. Aquest és un tema recurrent quant a la preocupació dels creadors. El tipus de gestió també és important que sigui replantejat.

Pren la paraula el Sr. Forn, qui manifesta que no comparteix alguns dels arguments de l'exposició de motius. Però sí que comparteix la voluntat de fons de les accions que s'hi proposen. En aquests moments, tot l'àmbit del CAET fa tres grans tasques: la programació estable del Teatre Principal, del Teatre Alegria i de la Sala Maria Plans, l'organització i programació del festival TNT, i la creació d'espectacles d'arts escèniques. Tot això s'estava fent sota una mateixa direcció artística. Es pot fer així o es pot d'una altra manera. Per això ara, quan plega la direcció artística i quan cal proposar una nova convocatòria amb uns nous requeriments, per replantejar si ha de continuar de la mateixa manera. El Grup d'ERC-MES recorda el Llibre Blanc de Cultura, elaborat amb el consens de tot el món cultural de la ciutat, proposa com una de les accions a dur a terme la creació del Consell Municipal de la Cultura i de les Arts. Aquest és un òrgan participatiu, i per tant ha de ser l'òrgan al qual se li encarregui la tasca de revisar com ha de ser el futur funcionament de

les arts escèniques de la ciutat. D'altra banda, és també coherent que si s'ha de canviar el director artístic, perquè vol plegar, que la convocatòria de la nova plaça que es faci un cop hagi plegat i s'hagi constituït el nou Consistori, amb un nou equip de govern.

El Sr. Aguado manifesta que aquest tema és molt més important del que sembla, perquè no hagin intervingut la resta de Grups. No és tema menor. S'està parlant d'una de les apostes d'èxit dels últims dotze anys en l'àmbit de la cultura de Terrassa i del país. S'està parlant del TNT, festival de referència internacional. El Sr. Aguado lamenta la poca implicació en aquest debat. El Sr. Aguado afegeix que no hi està d'acord amb l'oportunisme d'aquesta Proposta de Resolució. El Sr. Pep Pla no ha dimitit, sinó que ha tancat una etapa professional. Encara dirigirà el festival TNT de l'any 2019. El Sr. Aguado pregunta perquè no es planteja aquesta qüestió en el marc del Consell Municipal de la Cultura i les Arts, en el qual estan representats tots els Grups polítics municipals, en comptes de presentar una Proposta de Resolució. També pregunta si no es creu en aquest Consell, i perquè s'ha esperat fins ara per plantejar-ho. Així mateix, el Sr. Aguado pregunta si no hagués plegat el Sr. Pep Pla, la situació ja estava bé continuar amb el projecte. El Sr. Aguado està d'acord en debatre no només a l'entorn del CAET sinó a l'entorn de tot el que té a veure amb el teatre a la ciutat, fins i tot els grups no professionals. De fet, fa temps que ja s'hi està parlant. El que ara es pretén, amb aquesta proposta, és aturar-ho tot, posant en joc un festival de referència de país i fent que calgui anar a la Generalitat de Catalunya i dir-li que cal esperar, que s'està duent a terme un procés participatiu, perquè no es creu en el model actual. Quan s'encarrega la direcció artística d'un festival, no és el mateix que reformar la cuina. Cal, doncs, una mica de criteri respecte al món de la cultura i de les arts. La Sra. Rius ha barrejat moltes coses. Ha parlat d'un 10% d'ocupació del Teatre Principal. Però aquest teatre té moltes funcions. És el teatre del poble, i hi passen moltes coses, en l'àmbit del teatre professional, de l'amateur, activitats d'entitats, etc. L'ocupació real dels teatres Principal i Alegria és molt superior. El Sr. Aguado no té constància de què a cap producció o coproducció del CAET li hagi faltat espai per assajar. El de Terrassa és l'únic ajuntament de l'Estat que aposta per la coproducció en noves tendència. 25 coproduccions del TNT s'han programat arreu de l'Estat al llarg del 2018. S'han fet 112 contractacions artístiques. La Sra. Rius barreja el teatre amb la música, quan a Terrassa hi dos grans equipaments: l'Auditori i el Teatre Principal.

La Sra. Rius puntualitza que l'acord de la proposta ho diu clar: el que s'està proposant no és canviar el festival TNT. De fet, s'ha exclòs de la proposta. El que es demana és que hi hagi un nou projecte pel CAET. Donat que el director artístic dimitirà després de l'edició del 2019 del TNT, també es considera adient incloure'l, i que les contractacions es facin més endavant. Podria ser que es decidís un nou model amb una direcció conjunta, o que fos separada. En tot cas, no es deixarà el TNT sense direcció artística, ja que l'actual director hi serà encara al capdavant. La proposta faria referència al 2020. Per sort, hi ha uns mesos, fins que es produeixi la dimissió, per encarar quin és el model que es vol contractar. La Sra. Rius afegeix que els consells de participació estan molt bé, i fan la seva funció, però no substitueixen mai al Ple municipal. Això s'ha debatut moltes vegades. Per això es presenten propostes de resolució al Ple, que és la màxima expressió política de la ciutat, i per això es presenten, encara que hi hagi un consell de participació. En totes les àrees municipals hi ha consells sectorials de participació.

El Sr. Aguinaga no es mostra sorprès davant el fet que el final del mandat de l'Àrea de Cultura, Innovació i Projecció de la Ciutat estigui sent tant conflictiu. Això és la conseqüència inevitable d'una manera de fer i de gestionar l'Àrea. El Sr. Aguado diu que li agrada parlar de cultura. A les reunions de la Comissió Informativa, el Sr. Aguinaga ha tingut sempre la sensació que es parlava de temes, però sense entendre de què s'estava parlant. Segurament perquè l'Àrea és tan àmplia i tan variada, i abasta tants temes, que a l'hora de la veritat no s'arriba a aprofundir mai en cap assumpte en concret. El Sr. Aguado presenta temes per sotmetre'ls a votació, però al final

allò que dóna nom a l'Àrea poques vegades hi ha hagut oportunitat de debatre-ho. Aquesta és una reflexió que el Sr. Aguado hauria de fer. Després de quatre anys, el món de la cultura continua sent un cert enigma, i per a la resta de la ciutat també. Per entendre la cultura a Terrassa cal ser un expert i portar escafandre. El Sr. Aguinaga anuncia que donarà suport a la proposta, encara que només sigui per tenir ocasió de conèixer una mica més a fons com funciona el món del teatre a Terrassa. El Sr. Aguado hauria de fer menys teatre i més política amb la resta de Grups municipals.

El Sr. Nart esperava a veure quina era la posició de l'equip de govern. El Grup del PDeCAT donarà suport a la proposta, ja que sempre és positiu fer una revisió de l'activitat de les arts escèniques a Terrassa, buscant més enllà del que es fa, dotant de noves oportunitats per a les arts escèniques, buscar incrementar el nombre d'espectadors dels diferents perfils, estimular l'interès dels més joves per la creació escènica, etc. Tot això amb la implicació de la ciutadania, dels moviments socials, de l'administració i dels òrgans creats a l'efecte. Sempre amb la finalitat que Terrassa sigui el centre de producció, formació i difusió de les arts escèniques que es mereix per la seva llarga tradició i arrelament.

El Sr. Forn manifesta que no s'està parlant només de teatre, sinó d'arts escèniques, que és molt més ampli. El Sr. Forn afegeix que no s'està plantejant aturar-ho tot. El Grup d'ERC-MES està content per la feina feta per l'equip dirigit per Pep Pla, per totes les produccions que s'han fet al CAET i pel fabulós festival TNT, que no s'ha de perdre sinó que ha de créixer encara més. Però es poden fer moltes altres coses. El Sr. Forn està convençut de què s'està fent una tasca de revisió contínua, per millorar el festival i fer-ho créixer. Però ara és un bon moment per fer una revisió en profunditat, que no només hi hagi la mirada dels qui treballen assíduament, sinó que també compti amb la mirada del Consell de la Cultura i les Arts. Que aquest pugui analitzar la situació en profunditat. El Sr. Forn replica al Sr. Aguado que la resta de Grups no és que no tinguin criteri, sinó que tenen un criteri diferent. El Grup d'ERC-MES no trauria mai la publicació Malarrassa, no deixant que es repartís en els equipaments municipals, només perquè pensin diferent. En democràcia és bo que hi hagi criteris diferents i que es puguin expressar. També es bo analitzar què més es pot fer. El Sr. Forn està convençut que quan es faci el pla d'equipaments, el desenvolupament del qual es va aprovar en el Ple del gener de l'any passat, i que s'hauria d'haver presentat i aprovat durant aquest semestre, sortirà que Terrassa té molts equipaments sobresaturats, que no tenen més capacitat. I probablement es descobrirà que hi ha dos equipaments que estan infrautilitzats: el Teatre Principal i el Recinte Firal.

El Sr. Aguado reconeix al Sr. Aguinaga que prové del món del teatre i porta molts anys interpretant. I per això sap diferenciar el teatre i la política. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Rius, el Sr. Aguado manifesta que el projecte polític de l'equip de govern no és gestionar la política des del Ple municipal, sinó per part de les persones. Per això el govern creu en el Consell Municipal de la Cultura i les Arts. Per això creu que és en el Consell on s'ha de discutir sobre aquests temes. El Sr. Aguado afegeix que comparteix el primer acord de la Proposta, però no amb posposar la convocatòria de la plaça de direcció artística. Ens trobem pràcticament al mes de març. Hi ha el mes d'agost pel mig. No se sap si haurà o no un canvi de govern, i si s'apostarà o no pel projecte actual. L'obligació del govern actual és apostar per aquest projecte, un projecte que tothom comparteix. Ningú ha dit que estigués en contra del TNT. Ans al contrari, tothom l'ha lloat. Per tant, si no es convoca la plaça en les properes setmanes no hi haurà edició del TNT l'any 2020. El Sr. Aguado pregunta quin professional es farà càrrec d'un festival internacional a sis mesos de celebrar-se, sense poder veure l'edició anterior. Només cal mirar com s'han fet les coses al país en relació als festivals de referència, com per exemple la Fira de Tàrraga, el Grec o el Mercat de les Flors. El Sr. Pla, precisament, ha manifesta ara la seva voluntat per no trencar la dinàmica. Si no, el Sr. Pla hauria dit a finals de setembre que se'n va. Però el Sr. Pla és conscient que les coses s'han de

fer ben fetes i amb elegància. Això passa per convocar la plaça de direcció el més aviat possible, si realment s'estima el TNT. El Sr. Aguado recorda que el mes de març es reuneix el Plenari del Consell de la Cultura. El Sr. Aguado demana que, pel bé del festival, es retiri el segon acord de la proposta. No s'ha de posposar la convocatòria, ni replantejar-se una activitat que és d'èxit. El que cal és avançar en allò que tenim.

La Sra. Rius manifesta que sembla que hi hagi temes tabú, dels quals no s'hi pugui parlar en aquest Ple. Aquest n'és un. No es pot parlar de teatre, ni d'arts escèniques, sense que el Sr. Aguado s'enfadi molt, i que digui que la resta de Grups municipals no en saben, no pensen en el bé de la ciutat. Això no és així. No només el Grup del PSC pensa en la cultura de la ciutat. La resta de Grups també pensen en la cultura. Però hi ha models diferents, que sovint no combreguen amb el model del Sr. Aguado. En relació amb aquesta proposta, el Sr. Aguado s'ha quedat sol. La resta de Grups s'han posat d'acord. El Sr. Aguado hauria de replantejar-se la seva capacitat de diàleg i d'intentar convèncer. En cultura és molt important anar tots a una, i tenir clar què es vol per a la ciutat, sobretot en relació a projectes tan importants com el TNT i el CAET. La Sra. Rius considera que no era tan difícil arribar a un projecte comú. Si s'hagués parlat i discutit, fàcilment s'hauria arribat a un acord. Però no ha estat així, perquè aquest és un tema tabú. El Grup de TeC ha vingut demanant xifres durant molt de temps, i el Sr. Aguado ha facilitat la informació parcialment, de manera que li ha estat molt difícil tenir una visió conjunta de la cultura a la ciutat. Finalment, el Grup de TeC ha arribat a la decisió d'obrir aquest tema i fer d'ell una qüestió de ciutat. La Sra. Rius conclou dient que s'ha fet una bona feina. Hi ha una bona estructura, creada pel Sr. Pep Pla, que pot permetre multiplicar tot el que s'ha creat, de manera senzilla i pel bé de la ciutat.

El Sr. Aguado demana la votació separada dels dos acords de la Proposta de Resolució.

Es procedeix a continuació a la votació separada dels acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

Els acords **Primer** és aprovat per unanimitat.

L'acord **Segon** és aprovat amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	A FAVOR
PDeCAT	(3 vots)	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	A FAVOR
CUP	(1 vot)	A FAVOR
PPC	(1 vot)	A FAVOR

Quan manquen cinc minuts per a un quart d'una de la matinada del dia u de març, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.